

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 231/2013 НА КОМИСИЯТА

от 19 декември 2012 година

за допълване на Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на освобождаванията, общите условия във връзка с дейността, депозитарите, ливъриджа, прозрачността и надзора

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010⁽¹⁾, и по-специално член 3, параграф 6, член 4, параграф 3, член 9, параграф 9, член 12, параграф 3, член 14, параграф 4, член 15, параграф 5, член 16, параграф 3, член 17, член 18, параграф 2, член 19, параграф 11, член 20, параграф 7, член 21, параграф 17, член 22, параграф 4, член 23, параграф 6, член 24, параграф 6, член 25, параграф 9, член 34, параграф 2, член 35, параграф 11, член 36, параграф 3, член 37, параграф 15, член 40, параграф 11, член 42, параграф 3 и член 53, параграф 3 от нея,

като взе предвид становището на Европейската централна банка,

като има предвид, че:

(1) Директива 2011/61/ЕС оправомощава Комисията да приема делегирани актове, определящи по-специално правилата относно изчисляването на прагове и ливъридж, условията във връзка с дейността на лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (подолу „ЛУАИФ“), включително управлението на риска и ликвидността, оценяването и делегирането, подробни изисквания относно функциите и задълженията на депозитарите на алтернативни инвестиционни фондове (подолу „АИФ“), правилата за прозрачност и специфичните изисквания по отношение на трети държави. От съществено значение е всички тези допълващи правила да започнат да се прилага едновременно с Директива 2011/61/ЕС, така че наложените на ЛУАИФ нови изисквания да бъдат ефективно приведени в действие. Разпоредбите на настоящия регламент са тясно обвързани помежду си, тъй като те се отнасят до издаването на разрешения, текущата дейност и прозрачността на ЛУАИФ, управляващи и/или предлагащи АИФ в Съюза, и съответно неразривно свързани с елементи от процеса на предприемане и осъществяване на дейност по управление на активи. С оглед на съгласуването на

посочените разпоредби, които следва да влязат в сила едновременно, и на осигуряването на възможност за цялостен поглед и лесен достъп до тях за лицата, които трябва да спазват произтичащите от тях задължения, включително установените извън Съюза инвеститори, е уместно всички делегирани актове, изисквани съгласно Директива 2011/61/ЕС, да бъдат включени в един регламент.

(2) За да се насърчи целостта на вътрешния пазар и да се осигури правна сигурност на участниците в него, в т.ч. институционални инвеститори, компетентни органи и други заинтересовани страни, е важно чрез приемането на регламент да бъде гарантирано, че целите на Директива 2011/61/ЕС ще бъдат постигнати в еднаква степен във всички държави членки. Чрез своята правна форма регламентът ще осигури съгласувана рамка за всички участници на пазара и ще предостави оптимални гаранции за равнопоставеност, еднакви условия на конкуренция и подходящи съвместни стандарти за защита на инвеститорите. Освен това той гарантира прякото прилагане на подробни единни правила по отношение на дейността на ЛУАИФ, които по своя характер са пряко приложими, и следователно не налагат по-нататъшно транспониране на национално равнище. Използването на регламент позволява в допълнение да се избегне отложеното прилагане на Директива 2011/61/ЕС в държавите членки.

(3) Тъй като в делегирания регламент се определят задачите и отговорностите на „управителния орган“ и на „висшето ръководство“, е важно да се поясни значението на тези понятия, особено фактът, че даден управителен орган може да обхваща няколко висши ръководни поста. Освен това, тъй като настоящият регламент въвежда също понятието „надзорна функция“, в определението за управителен орган следва да се поясни, че това е органът, който обхваща управленската функция, в случай че надзорните и управленските функции са разделени в съответствие с националното дружествено право. Директива 2011/61/ЕС изисква ЛУАИФ да предоставят определена

(¹) ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1.

информация на компетентните органи, включително процента на активите на АИФ, които са обект на специални процедури поради нисколиквидния си характер. Настоящият регламент изяснява значението на тези специални процедури, за да бъдат ЛУАИФ наясно точно каква информация следва да предоставят на компетентните органи.

- (4) Директива 2011/61/ЕС предвижда облекчен режим, приложим за тези ЛУАИФ, които управляват портфейли от АИФ, чиито общи размери на управлявани активи не надвишават съответните прагове. Необходимо е да се поясни начинът, по който следва да се изчислява общата стойност на управляваните активи. В тази връзка е особено важно да се посочат стъпките, необходими за изчисляване на общата стойност на активите, да се определи ясно кои активи не се включват в изчислението, да се изясни начинът на оценяване на активите, придобити чрез използване на ливъридж, както и да се осигурят правила за разглеждане на случаите на кръстосани участия между АИФ, управлявани от едно ЛУАИФ.
- (5) Общата стойност на управляваните активи трябва да се изчислява поне веднъж годишно, като се използва актуална информация. Поради това стойността на активите следва да бъде определена през дванадесетте месеца, предхождащи датата на изчисляване на общата стойност на управляваните активи, и възможно най-близо до тази дата.
- (6) За да се гарантира, че ЛУАИФ продължават да спазва условията за прилагане на по-лекия режим, предвиден в Директива 2011/61/ЕС, следва да се въведе процедура, която позволява да се извършва текущо наблюдение на общата стойност на управляваните активи. При оценка на вероятността от превишаване на прага или на необходимостта от допълнителни изчисления ЛУАИФ може да отчетат видовете управлявани АИФ и различните класове активи, в които се инвестира.
- (7) Ако престанат да спазват свързаните с праговете условия, ЛУАИФ следва да уведомят своя компетентен орган и в срок от 30 календарни дни да поискат съответното разрешение. Когато обаче превишението или спадането под праговете настъпва случайно в рамките на дадена календарна година и тези ситуации се считат за временни, ЛУАИФ не следва да бъдат задължени да искат съответното разрешение. В тези случаи ЛУАИФ следва да уведомят компетентния орган за превишаването на прага и да обяснят защо считат, че това превишение е с временен характер. Ситуация, която продължава повече от три месеца, не може да се счита за временна. При оценяване на временния характер на ситуацията ЛУАИФ следва да вземат предвид очаквания обем на сделките по записване и обратно изкупуване или ако е приложимо, акумулирането и разпределението на капитал. В рамките на тази оценка ЛУАИФ не следва да използват очакваното развитие на пазарите.
- (8) Не е необходимо данните, използвани от ЛУАИФ при изчисляване на общата стойност на управляваните активи, да бъдат предоставяни на разположение на обществеността или на инвеститорите. Компетентните органи обаче трябва да са в състояние да потвърдят, че ЛУАИФ изчислява правилно и следи общата стойност на управляваните активи, включително оценката на случаите, при които общата стойност на управляваните активи надхвърля съответния праг, и следователно трябва при поискване да получава достъп до тези данни.
- (9) От съществено значение е ЛУАИФ, които се ползват от облекчения режим по Директива 2011/61/ЕС, да предоставят на компетентните органи актуална информация към момента на регистрация. Не всички видове ЛУАИФ могат да разполагат с актуализирани документи за предлагане, в които са отразени най-актуалните събития по отношение на управляваните от тях АИФ, и за тези ЛУАИФ може да бъде практически по-целесъобразно да излагат необходимата информация в отделен документ, описващ инвестиционната стратегия на фонда. Това може да се отнася за фондовете за дялово участие или за рисков капитал, които често набират средства чрез договаряне с потенциални инвеститори.
- (10) Не следва да се счита, че АИФ, притежаващ единствено акции на дружества, които са допуснати до търговия на регулиран пазар, използва ливъридж, освен когато акциите са придобити чрез заем. Когато същият АИФ закупува опции върху индекс на капиталови инструменти, следва да се счита, че той използва ливъридж, тъй като е била увеличена експозицията на АИФ към дадената инвестиция.
- (11) За да се осигури съгласуваното прилагане на задълженията на ЛУАИФ за предоставяне на обективен преглед на използвания ливъридж, е необходимо да се предвидят два метода за изчисляване на ливъридж. Проучванията на пазара показваха, че най-добрите резултати могат да бъдат постигнати чрез комбиниране на т.нар. „брутен“ метод и метода на „задълженията“.
- (12) За да получат подходящата информация за мониторинг на системните рискове и да придобият пълна представа за използването на ливъридж от ЛУАИФ, на компетентните органи и инвеститорите следва да бъде предоставяна информация относно експозициите на ЛУАИФ, изчислени както по брутният, така и по метода на задълженията, и поради това всички ЛУАИФ следва да изчисляват експозициите си по двата метода. Брутният метод показва общата експозиция на АИФ, докато методът на задълженията разкрива използваните от ЛУАИФ техники за хеджиране и нетиране; следователно и двата метода трябва да се разглеждат заедно. Поспециално, полезна информация може да бъде получена от степента на отклонение при изчисляване на общата експозиция по брутният метод и по метода на задълженията. Ако е необходимо, за да се гарантира, че всяко увеличение на експозицията на АИФ бива адекватно отразено, Комисията може да приеме допълнителни делегирани актове относно допълнителен незадължителен метод за изчисляване на ливъридж.

- (13) При изчисляване на експозицията следва първоначално да бъдат включени всички позиции на АИФ, в т.ч. къси и дълги активи и пасиви, заеми, дериватни инструменти и всички други увеличаващи експозициите техники, при които рисковете и печалбите от активите или пасивите се поемат от АИФ, както и всички други позиции, които формират нетната стойност на активите.
- (14) Сключените от АИФ кредитни споразумения следва да бъдат изключени, ако са с временен характер и са свързани и изцяло покрити от капиталови ангажменти на инвеститорите. Не следва да се счита, че револвиращите кредитни инструменти са с временен характер.
- (15) Освен чрез брутния метод всички ЛУАИФ следва да изчисляват експозициите и посредством метода на задълженията. В съответствие с метода на задълженията дериватните финансови инструменти следва да се преобразуват в еквивалентни позиции в базовите активи. Когато обаче АИФ инвестират в определени деривати, за да компенсират пазарния риск на други активи, в които АИФ са инвестирали, тези деривати следва при определени условия да не бъдат преобразувани в еквивалентни позиции в базовите активи, тъй като експозициите по двете инвестиции се компенсират. Такъв например би бил случаят, когато АИФ инвестира в определен индекс и притежава дериватен суап инструмент, заменящ промяната в стойността на този индекс с промяната в стойността на друг индекс, което би било аналогично на притежаването на експозиция към втория индекс и следователно нетната стойност на активите на АИФ няма да зависи от промяната в стойността на първия индекс.
- (16) При изчисляване на експозициите по метода на задълженията деривативите, отговарящи на посочените в настоящия регламент критерии, не създават допълнителни експозиции. Следователно, ако АИФ инвестира във фючърсни договори върху индекс и притежава касова позиция, равна на общата базова пазарна стойност на фючърсните договори, това би било аналогично на пряка инвестиция в акциите от индекса и следователно фючърсният договор върху индекс не следва да бъде вземан под внимание при изчисляване на експозицията на АИФ.
- (17) При изчисляване на експозициите по метода на задълженията на ЛУАИФ следва да бъде позволено да отчитат споразуменията за нетиране и хеджиране, при условие че изпълняват свързаните с метода на задълженията критерии.
- (18) Изискването, според което споразуменията за нетиране трябва да се отнасят до един и същ базов актив, следва да бъде стриктно тълкувано, така че активите, които ЛУАИФ счита за еквивалентни или с висока степен на корелация, например различни класове акции или облигации, емитирани от един емитент, не следва да се считат за идентични за целите на споразуменията за нетиране. С определението на споразуменията за нетиране се цели да се гарантира, че ще бъдат взети предвид само онези сделки, при които се компенсират свързаните с други сделки рискове и не остава съществен остатъчен риск. За споразумения за нетиране не следва да се считат комбинациите от сделки, с които се цели генериране на макар и малки печалби чрез намаляване на някои рискове при запазване на други, както и арбитражните инвестиционни стратегии, целящи генериране на печалба чрез използване на ценовите различия между дериватни инструменти върху един и същ базов актив, но с различни падежи.
- (19) Практиката при управление на портфейла, с която се цели намаляване на дюрационния риск чрез съчетаване на инвестиции в облигации с дълъг матуритет с лихвен суап или намаляване на дюрацията на портфейл от облигации на АИФ чрез откриване на къса позиция във фючърсни договори върху облигации, представителни за лихвения риск на портфейла (дюрационно хеджиране), следва да се разглежда като споразумение за хеджиране, при условие че то отговаря на критериите за хеджиране.
- (20) Следва да се счита, че практиката на управление на портфейла, с която се цели компенсиране на значителните рискове, свързани с инвестиция в добре диверсифициран портфейл от акции, чрез поемането на къса позиция във фючърс върху борсов индекс, когато съставът на портфейла от акции е много близък до този на борсовия индекс и между възвръщаемостта на портфейла и индекса съществува висока степен на корелация и когато късата позиция във фючърса върху борсов индекс позволява неоспоримо намаление на свързания с портфейла от акции общ пазарен риск, а специфичният риск е незначителен, като например бета-хеджиране на добре диверсифициран портфейл от акции, при което специфичният риск се счита за незначителен, отговаря на критериите за хеджиране.
- (21) Следва да се счита, че практиката на управление на портфейла, с която се цели компенсиране на риска, свързан с инвестиция в облигации с фиксиран лихвен процент, чрез комбиниране на дълга позиция в суап за кредитно неизпълнение и лихвен суап, заменящ фиксирания лихвен процент с подходящ референтен процент на паричния пазар плюс лихвен спред, представлява споразумение за хеджиране, при което по принцип са спазени всички критерии за хеджиране по метода на задълженията.
- (22) Следва да се счита, че практиката на управление на портфейла, с която се цели компенсиране на свързания с определена акция риск чрез поемането на къса позиция посредством дериватен договор върху друга акция, силно корелираща с първата акция, не отговаря на критериите за хеджиране. Въпреки че тази стратегия се основава на поемането на противоположни позиции в един и същ клас активи, тя не хеджира специфичния риск, свързан с инвестицията в определена акция. Поради това тя не следва да се счита за споразумение за хеджиране, както е посочено в свързаните с метода на задълженията критерии.
- (23) Следва да се счита, че практиката на управление на портфейла, с която се цели поддържане на алфа-коэффициента на кошница от акции (обхващаща ограничен брой акции) чрез комбиниране на инвестициите в тази кошница от акции с бета-коригираната къса позиция във фючърс върху борсов индекс, не отговаря на

- критериите за хеджиране. Тази стратегия не цели компенсиране на значителните рискове, свързани с инвестицията в тази кошница от акции, а компенсиране на бета-коэффициента (пазарния риск) на тази инвестиция и поддържане на алфа-коэффициента. Алфа-коэффициентът на кошницата от акции може да доминира над бета-коэффициента и по този начин да доведе до загуби на равнище АИФ. По тази причина тази стратегия не следва да се счита за споразумение за хеджиране.
- (24) При стратегията за арбитраж на сливането се съчетават къса позиция в акция с дълга позиция в друга акция. С тази стратегия се цели хеджиране на бета-коэффициента (пазарния риск) на позициите и генериране на възвръщаемост, свързана с относителната промяна в цената на двете акции. Аналогично, алфа-коэффициентът на кошницата от акции може да доминира над бета-коэффициента и по този начин да доведе до загуби на равнище АИФ и тази стратегия не следва да се счита за споразумение за хеджиране, както е посочено в свързаните с метода на задълженията критерии.
- (25) Стратегия, с която се цели хеджиране на дълга позиция в акция или облигация със закупена кредитна защита на същия емитент, се отнася до два различни класа активи и поради това не следва да се счита за споразумение за хеджиране.
- (26) При използването на методи, водещи до увеличаване на експозицията на АИФ, ЛУАИФ следва да спазват общи принципи, като например да отчитат както правната форма, така и същността на сделката. Особено по отношение на сделките по обратно изкупуване ЛУАИФ следва да вземат предвид дали рисковете и печалбите от съответните активи са прехвърлени или остават за АИФ. ЛУАИФ следва също да проучат базовите активи, стоящи в основата на дериватните инструменти или други договорни споразумения, за да определят евентуалните бъдещи ангажименти на АИФ, произтичащи от тези сделки.
- (27) Тъй като при метода на задълженията лихвените проценти с различни срокове до падеж се разглеждат като различни базови активи, АИФ, които в съответствие със своята основна инвестиционна политика инвестират предимно в лихвени деривати, могат да използват правила за нетиране на дюрацията, за да бъде отчетена корелацията между падежните интервали на кривата на лихвения процент. Когато установяват своята инвестиционна политика и профил на риска, АИФ следва да могат да определят нивото на лихвения риск и следователно да посочат своята целева дюрация. При вземането на инвестиционни решения АИФ следва да отчитат предварително определената целева дюрация. Когато дюрацията на портфейла се отклонява от целевата дюрация, стратегията не следва да се разглежда като споразумение за нетиране на дюрацията, както е посочено в свързаните с метода на задълженията критерии.
- (28) Правилата за нетиране на дюрацията позволяват дълги позиции да бъдат нетирани с къси позиции, чиито базови активи са различни лихвени проценти. Падежните интервали са разделени на две, седем и петнадесет години. Нетиране на позициите се позволява във всеки един падежен интервал.
- (29) Нетиране на позиции между два различни падежни интервала следва да бъде частично позволено. За да бъде позволено частично нетиране, спрямо нетираните позиции трябва да бъдат наложени санкции. Те следва да бъдат под формата на проценти, зависещи от средната корелация между падежните интервали за две, пет, десет и тридесет години от кривата на лихвения процент. С нарастване на разликата между падежите на позициите се повишава и необходимостта от санкциониране на тяхното нетиране и следователно процентите трябва да бъдат увеличени.
- (30) Позициите, чиято модифицирана дюрация надвишава значително модифицираната дюрация на съвкупния портфейл, не съответстват на инвестиционната стратегия на АИФ и тяхното пълно нетиране не следва да бъде допускано. Следователно няма да се допуска къса позиция с падеж 18 месеца (от падежен интервал 1) да бъде нетирана с дълга позиция с падеж 10 години (от падежен интервал 3), ако целевата дюрация на АИФ е около 2 години.
- (31) При изчисляване на експозицията АИФ могат първо да установят споразуменията за хеджиране. Дериватните инструменти, които са част от тези споразумения, се изключват от изчисляването на глобалната експозиция. При споразуменията за хеджиране АИФ следва да разчитат на точни изчисления. При изчисляване на хеджирането АИФ не следва да използват правила за нетиране на дюрацията. Правилата за нетиране на дюрацията могат да се използват за трансформиране на останалите лихвени деривати в техните еквивалентни позиции от базови активи.
- (32) Съгласно Директива 2011/61/ЕС ЛУАИФ трябва да гарантират, че евентуалните рискове, свързани с професионалната отговорност, която може да бъде породена в резултат на осъществяването от тях дейности, са покрити в подходяща степен посредством допълнителен собствен капитал или чрез застраховка за професионална отговорност. Единното прилагане на тази разпоредба изисква да бъде постигнато общоприето разбиране на евентуалните рискове, свързани с професионалната отговорност, които трябва да бъдат обхванати. Общата спецификация на рисковете, свързани с породената от професионална небрежност на ЛУАИФ отговорност, следва да определи характеристиките на съответните рискови събития и да установи обхвата на потенциалната професионална отговорност, включително щетите или загубите, причинени от лица, пряко извършващи дейности, за които ЛУАИФ носи правна отговорност, като например управители, служители и персонал на ЛУАИФ, както и лица, извършващи дейности по силата на споразумение за делегиране с ЛУАИФ. В съответствие с разпоредбите на Директива 2011/61/ЕС отговорността на ЛУАИФ не следва да бъде засегната от делегиране или вторично делегиране на правомощия и ЛУАИФ следва да предоставят необходимото покритие за професионалните рискове, свързани с тези трети страни, с които те са правно обвързани.

- (33) За осигуряването на общоприето разбиране на общата спецификация следва да се използва списък с примери като отправна точка за установяването на евентуални рискови събития, свързани с професионалната отговорност. Този списък следва да включва широк набор от събития, породени от небрежност, грешки или пропуски, като например загуба на документи, удостоверяващи правото на собственост върху инвестиции, въвеждане в заблуждение или нарушение на различните задължения или задачи на ЛУАИФ. Той следва да включва и пропуски при предотвратяването, чрез подходящи системи за вътрешен контрол, на измами в рамките на организацията на ЛУАИФ. Вредата, причинена от факта, че дадена инвестиция не е преминала през необходимата комплексна проверка и впоследствие се оказва измамна, спада към професионалната отговорност на ЛУАИФ и следва да бъде обхваната по подходящ начин. При все това загубите, настъпили поради обезценяването на инвестиция вследствие на неблагоприятни пазарни условия, не следва да бъдат обхванати. Списъкът следва да включва и неправомерно извършени оценки, които следва да се третираат като пропуски при оценяването в нарушение на член 19 от Директива 2011/61/ЕС и съответните делегирани актове.
- (34) В съответствие със своите задължения по управление на риска ЛУАИФ следва да разполагат с подходящи качествени механизми за вътрешен контрол с цел избягване или намаляване на оперативните пропуски, включително свързани с професионалната отговорност рискове. Поради това в рамките на своята политика за управление на риска ЛУАИФ следва да имат подходящи политики и процедури за управление на операционния риск, съответстващи на естеството, мащаба и сложността на тяхната дейност. Тези процедури и политики следва при всички положения да позволяват изграждането на вътрешна база данни за загубите, служеща за оценяване на профила на операционния риск.
- (35) За да се гарантира, че допълнителният собствен капитал и застраховката за професионална отговорност покриват по целесъобразен начин евентуалните рискове, свързани с професионалната отговорност, следва да бъдат установени минимални количествени критерии, определящи подходящото ниво на покритие. Тези количествени критерии следва да бъдат установени от ЛУАИФ като определен процент от стойността на портфейлите на управляваните АИФ, изчислени като сума от абсолютната стойност на всички активи на всички управлявани АИФ, независимо от това дали те са придобити чрез използването на ливъридж, или със средства на инвеститорите. В тази връзка дериватните инструменти следва да се оценяват по тяхната пазарна стойност, защото това е цената, по която те биха могли да бъдат заменени. По своя характер покритието, осигурено чрез застраховка за професионална отговорност, е по-несигурно отколкото покритие чрез допълнителен собствен капитал и поради това следва да се прилагат различни проценти за двата различни инструмента, използвани за покриване на риска.
- (36) За да се гарантира, че застраховката за професионална отговорност покрива ефективно възникналите вследствие на застрахователните събития загуби, тя следва да бъде извършена от застрахователно предприятие, което е получило разрешение да предоставя застраховка за професионална отговорност. Това са застрахователни предприятия от и извън ЕС, на които е позволено да предоставят такава застрахователна услуга съгласно правото на Съюза или националното право.
- (37) С цел осигуряване на известна гъвкавост при изготвянето на подходяща застраховка за професионална отговорност следва да бъде позволено на ЛУАИФ и застрахователното предприятие да договорят клауза, съгласно която определена сума от настъпилата загуба ще се поема първо ЛУАИФ (фиксирано самоучастие). Когато е договорено такава фиксирано самоучастие, ЛУАИФ следва да осигури собствен капитал, съответстващ на фиксирания размер на загубата, която ще се поема от ЛУАИФ. Този собствен капитал следва да допълва началния капитал на ЛУАИФ и собствения капитал, осигурен от ЛУАИФ съгласно член 9, параграф 3 от Директива 2011/61/ЕС.
- (38) По правило адекватността на покритието, предоставено чрез допълнителен собствен капитал или застраховка за професионална отговорност, следва да се преразглежда най-малко веднъж годишно. Въпреки това ЛУАИФ следва да разполагат с процедури, които осигуряват текущ мониторинг на общата стойност на портфейлите на управляваните АИФ и текущи корекции на размера на покритието на рискове, свързани с професионалната отговорност, при установяване на значителни несъответствия. Освен това компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ могат да намалят или увеличат минимално изисквания допълнителен собствен капитал, след като бъде отчетен рисковият профил на ЛУАИФ, данните за загубата му от отминали периоди и адекватността на неговия допълнителен собствен капитал или застраховка за професионална отговорност.
- (39) Директива 2011/61/ЕС изисква ЛУАИФ да действат в най-добрия интерес на АИФ, на инвеститорите в АИФ и на целостта на пазара. Поради това ЛУАИФ следва да прилагат подходящи политики и процедури, които им позволяват да предотвратяват злоупотреби, като избор на пазарен момент или късно търгуване. При избора на пазарен момент се използват неактуални или остарели цени за ценни книжа от портфейла, които влияят върху

нетната стойност на активите на АИФ, или в рамките на няколко дни се закупуват и изкупуват обратно дялове от АИФ, като се извлича полза от начина, по който АИФ изчисляват активите си. Късното търгуване предполага възлагане на поръчки за покупка или обратно изкупуване на дялове от АИФ след определения момент на приключване на търговия, но по цени към момент на приключване. Тези злоупотреби вредят на интересите на дългосрочните инвеститори, тъй като намаляват техните печалби, и оказват отрицателно въздействие върху възвръщаемостта на АИФ, тъй като повишават трансакционните разходи и пречат на управлението на портфейла. ЛУАИФ следва също така да установят подходящи процедури, осигуряващи ефективното управление на АИФ, и следва да действат по начин, предотвратяващ начисляването на излишни разходи за АИФ и техните инвеститори.

- (40) В съответствие с подхода, прилаган от управляващите ПКИПЦК лица, ЛУАИФ следва да полагат висока степен на старание при избора и мониторинга на инвестициите. Те трябва да разполагат с необходимия професионален експертен опит и знания относно активите, в които средствата на АИФ биват инвестирани. За да се гарантира, че инвестиционните решения се вземат в съответствие с инвестиционната стратегия и, където е приложимо, с праговете на риска на управляваните АИФ, ЛУАИФ следва да установят и прилагат писмени политики и процедури за комплексна проверка. Тези политики и процедури се преразглеждат и актуализират редовно. Когато ЛУАИФ инвестират в специфични видове активи с голяма дюрация или в по-слабо ликвидни активи като недвижимо имущество или дружествени дялове, изискванията за комплексна проверка следва да се прилага и за етапа на договаряне. Дейностите, извършвани от ЛУАИФ преди сключване на споразумението, следва да бъдат подробно документирани, за да бъде удостоверена тяхната съгласуваност с икономическия и финансов план и следователно с дюрацията на АИФ. ЛУАИФ следва да съхраняват протоколите от съответните заседания, подготовителната документация и икономическия и финансов анализ, изготвени с цел оценка на осъществимостта на проекта и договорните ангажменти.
- (41) Изискването към ЛУАИФ да действат с необходимите умения, грижа и внимание следва да се прилага също в случаите, когато ЛУАИФ определят основен борсов посредник или контрагент. ЛУАИФ следва да избират и определят само тези основни борсови посредници и контрагенти, които подлежат на постоянен надзор, финансово стабилни са и разполагат с необходимата организационна структура в съответствие с услугите, които трябва да бъдат предоставени на ЛУАИФ или на АИФ. За да бъде осигурена подходящата защита на интересите на инвеститорите, е необходимо да се уточни, че един от критериите, по които ще се оценява финансовата стабилност, е дали основните борсови посредници или контрагенти подлежат на съответното пруденциално регулиране, включително адекватни капиталови изисквания и ефективен надзор.
- (42) В съответствие с Директива 2011/61/ЕС, която изисква ЛУАИФ да действат честно, коректно и с необходимите

умения, лицата, които на практика управляват дейността на ЛУАИФ, и членовете на управителния орган или на висшето ръководство, при липсата на управителен орган, следва да притежават необходимите за изпълнението на своите задължения знания, умения и опит, т.е. да разбират рисковете, свързани с дейността на ЛУАИФ. В съответствие със Зелената книга на Комисията относно корпоративното управление във финансовия сектор⁽¹⁾ лицата, които на практика управляват стопанската дейност на ЛУАИФ, следва също да отделят достатъчно време за изпълнението на задълженията си в ЛУАИФ и да действат честно, почтено и независимо, за да могат, наред с другото, правилно да оценяват и да оспорват решенията на висшето ръководство.

- (43) За да гарантират правилното изпълнение на съответните дейности, ЛУАИФ следва да наемат персонал, притежаващ необходимите умения, знания и опит за осъществяване на възложените му задачи.
- (44) ЛУАИФ, които предоставят услуги по управление на индивидуални портфейли, следва да спазват правилата по отношение на финансовите стимули, установени в Директива 2006/73/ЕО на Комисията от 10 август 2006 г. за прилагане на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива⁽²⁾. От съображения за съгласуваност тези принципи следва да се прилагат и за ЛУАИФ, които предоставят услуги по колективно управление и предлагане на портфейли. Наличието, естеството и размерът на таксата, комисионата или стимула или, когато размерът не може да бъде установен, методът за изчисляване на сумата следва да бъдат ясно оповестени в годишния отчет на ЛУАИФ.
- (45) Инвеститорите в АИФ следва да се ползват от защита, подобна на тази на клиентите на ЛУАИФ, на които ЛУАИФ предоставят услуги по индивидуално управление на портфейла, като в такъв случай те трябва да прилагат правилата за най-добро изпълнение, изложени в Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета⁽³⁾ и Директива 2006/73/ЕО. Разликите между различните видове активи, в които се инвестират АИФ, следва обаче да бъдат взети предвид, тъй като принципът на най-доброто изпълнение не е подходящ, когато например ЛУАИФ инвестират в недвижими имоти или дружествени дялове и инвестицията е направена след продължително договаряне на условията по споразумението. Когато липсват алтернативи по отношение на местата на изпълнение, ЛУАИФ следва да може да удостовери пред компетентните органи и одиторите тази липса на алтернативи.

⁽¹⁾ COM(2010) 284.

⁽²⁾ ОВ L 241, 2.9.2006 г., стр. 26.

⁽³⁾ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

- (46) От съображения за съгласуваност с изискванията, които се прилагат към управляващите ПКИПЦК лица, при извършването на колективно управление на портфейл ЛУАИФ следва да спазват правила за обработката на поръчки и за обединяването и разпределянето на поръчки за търговия. Тези правила обаче не следва да се прилагат, когато инвестицията в активи е направена след продължително договаряне на условията по споразумението, като например инвестиции в недвижими имоти, дружествени дялове или некотирани дружества, тъй като в такива случаи не се изпълнява поръчка.
- (47) От съществено значение е да се посочат случаите, при които има вероятност да настъпи конфликт на интереси, особено когато е налице възможност за реализиране на финансови печалби или избягване на финансови загуби или когато съществуват финансови или други стимули, влияещи върху поведението на ЛУАИФ по начин, облагодетелстващ конкретни интереси в ущърб на интересите на други страни, като например друг АИФ, неговите клиенти, предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) или други клиенти на ЛУАИФ.
- (48) В установената от ЛУАИФ политика по отношение на конфликтите на интереси следва да се посочат случаите, при които извършваните от ЛУАИФ дейности могат да представляват конфликти на интереси, водещи или не до потенциални рискове от нарушаване на интересите на АИФ или на техните инвеститори. При установяването на тези случаи ЛУАИФ следва да вземат предвид не само дейността по колективно управление на портфейли, но също така и другите дейности, за чието провеждане те са получили разрешение, включително дейностите на техните подизпълнители, вторични подизпълнители, външни оценители или контрагенти.
- (49) В съответствие с подхода, приложим спрямо дружествата, управляващи ПКИПЦК, посочен в Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) ⁽¹⁾, и спрямо инвестиционните посредници от Директива 2004/39/ЕО, ЛУАИФ следва да приемат процедури и мерки, гарантиращи че заинтересованите лица, участващи в различни стопански дейности, които могат да доведат до евентуални конфликти на интереси, се ползват с независимост при извършването на тези дейности, която отговаря на мащаба и дейностите на ЛУАИФ.
- (50) От съществено значение е да се осигури обща рамка, съгласно която да бъдат управлявани и оповестявани евентуалните конфликти на интереси. Подробните стъпки и процедури, които трябва да се спазват в такива случаи, следва да бъдат уточнени във въведената от ЛУАИФ политика по отношение на конфликтите на интереси.
- (51) Един от основните елементи на система за управление на риска е поддържането на постоянна функция по управление на риска. С оглед на съгласуваността нейните задачи и отговорности следва да бъдат подобни на възложените на постоянното звено за управление на риска в управляващите ПКИПЦК дружества съгласно Директива 2010/43/ЕС на Комисията от 1 юли 2010 г. за прилагане на Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания, конфликтите на интереси, правилата за поведение, управлението на риска и съдържанието на споразумението между депозитар и управляващо дружество ⁽²⁾. На тази функция следва да бъде отредена първостепенна роля при формулиране на политика за управление на риска на АИФ, както и при мониторинга и оценката на риска, за да се гарантира, че нивото на риска постоянно съответства на рисковия профил на АИФ. Постоянната функция по управление на риска има необходимите правомощия, достъп до цялата необходима информация и редовни контакти с висшето ръководство и управителния орган на ЛУАИФ, като им предоставя актуализирана информация, която позволява предприемане на незабавни коригиращи мерки при необходимост.
- (52) Политиката за управление на риска е друг стълб на системата за управление на риска. Тази политика следва да бъде надлежно документирана и по подходящ начин да разяснява по-специално мерките и процедурите, използвани за измерване и управление на риска, гаранциите за независимостта на функцията по управление на риска, техниките, използвани за управление на риска, както и данните за разпределянето на отговорностите в рамките на ЛУАИФ при управление на риска и оперативните процедури. За да гарантира нейната ефективност, висшето ръководство следва да преразглежда политиката за управление на риска най-малко веднъж годишно.
- (53) Както се изисква в Директива 2011/61/ЕС, функцията по управление на риска следва да бъде функционално и йерархично отделена от оперативните звена. Поради това следва да се поясни, че това отделяне следва да обхваща цялата структура до управителния орган на ЛУАИФ и че лицата, участващи във функцията по управление на риска, не трябва да извършват несъвместими задачи или да бъдат поднадзорни на лица, отговорни за несъвместими функции.
- (54) От съществено значение е да се посочат гаранциите, които трябва да бъдат използвани от ЛУАИФ, с цел осигуряване на независимостта на функцията по управление на риска и конкретно да се уточни, че на лицата, изпълняващи функцията по управление на риска, не следва да се възлагат несъвместими задължения, че те следва да вземат решения въз основа на данни, които могат да оценят по подходящ начин, и че процесът на вземане на решения следва да подлежи на преразглеждане.

⁽¹⁾ ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.

⁽²⁾ ОВ L 176, 10.7.2010 г., стр. 42.

- (55) Въпреки че Директива 2011/61/ЕС не налага ограничения по отношение на инвестициите на АИФ, рисковете, поети от всеки АИФ, не могат да бъдат ефективно управлявани, ако ЛУАИФ не установят предварително прагове на риска. Праговете на риска следва да бъдат съобразени с рисковия профил на АИФ и да бъдат оповестени пред инвеститорите в съответствие с Директива 2011/61/ЕС.
- (56) От съображения за съгласуваност изискванията за установяване, измерване и мониторинг на риска са основани на сходните разпоредби по Директива 2010/43/ЕС. ЛУАИФ следва да вземат целесъобразни мерки по отношение на възможните слабости в своите техники за измерване на риска и модели на риска чрез извършване на стрес тестове, бек-тестове и сценарийен анализ. Когато стрес тестовете и сценарийният анализ разкриват слабости по отношение на конкретна комбинация от обстоятелства, ЛУАИФ следва да предприеме незабавни мерки и коригиращи действия.
- (57) Директива 2011/61/ЕС изисква от Комисията да посочи системите и процедурите за управление на ликвидността, които позволяват на ЛУАИФ да наблюдават риска по отношение на ликвидността на АИФ, освен при неизползващи ливъридж АИФ от затворен тип, и да обезпечат съответствието на ликвидния профил на инвестициите на АИФ с поетите задължения. Следователно от съществено значение е да се определят основните общи изисквания към всички ЛУАИФ, чието прилагане следва да бъде съобразено с размера, структурата и естеството на АИФ, управлявани от съответните ЛУАИФ.
- (58) ЛУАИФ следва да могат да удостоверят пред съответните им компетентни органи, че са въвели подходящи и ефективни политики и процедури за управление на ликвидността. Това изисква да бъде отделено дължимото внимание на естеството на АИФ, включително вида на съответните базови активи и размера на ликвидния риск, на който АИФ е изложен, на мащаба и сложността на АИФ или на сложността на процеса на ликвидация или продажба на активи.
- (59) Системите и процедурите за управление на ликвидността могат да позволят на ЛУАИФ да прилагат инструменти и мерки, необходими за справяне с проблемите, свързани с неликвидните активи и тяхната оценка при изпълнение на искания за обратно изкупуване. Тези инструменти и мерки могат да включват, когато това е разрешено от националното законодателство, ограничения при обратното изкупуване („gates“), частично обратно изкупуване, временни заеми, срокове за предизвестие и групи от ликвидни активи. Сметките от типа „side-pockets“, както и другите механизми, при които определени активи на АИФ подлежат на подобни договорености между АИФ и неговите инвеститори, следва да се разглеждат като „специални процедури“, тъй като те засягат специфичните права на обратно изкупуване на инвеститорите в АИФ. Спирането на АИФ не следва да се счита за специална процедура, тъй като това се прилага за всички активи на АИФ и за всички инвеститори в АИФ. Използването на инструменти и специални процедури за управление на ликвидността следва също да бъде обвързано с конкретни обстоятелства и следва да е съобразено с естеството, мащаба и инвестиционната стратегия на АИФ.
- (60) Изискването за мониторинг на управлението на ликвидността на базовите предприятия за колективно инвестиране, в които инвестират АИФ, заедно с изискванията за установяване на инструменти и мерки за управление на ликвидния риск и за установяване, управление и мониторинг на конфликтите на интереси между инвеститорите не следва да се прилагат за ЛУАИФ, които управляват АИФ от затворен тип, независимо от това дали се счита, че те използват ливъридж. Освобождаването от тези свързани с обратното изкупуване изисквания за управление на ликвидността следва да бъде съобразено с разликите между общите условия на обратно изкупуване за инвеститорите в АИФ от затворен и отворен тип.
- (61) За някои видове ЛУАИФ използването на минимални прагове по отношение на ликвидността или неликвидността на АИФ може да представлява ефективен инструмент за мониторинг. Само по себе си надхвърлянето на прага може да не налага действие от страна на ЛУАИФ при отчитане на фактите и обстоятелствата, както и на допустимите отклонения, установени от ЛУАИФ. Следователно праговете могат на практика да бъдат използвани при мониторинга на среднодневния обем на обратно изкупените дялове спрямо дневната ликвидност на фонда за същия период. Те биха могли да се използват и за мониторинг на концентрацията на инвеститорите в подкрепа на сценариите при стрес тест. Тези прагове биха могли да задействат осъществяването на постоянен мониторинг или коригиращи мерки в зависимост от обстоятелствата.
- (62) Стрес тестовете следва по целесъобразност да симулират недостиг на ликвидни активи, както и нетипични по обем искания за обратно изкупуване. Актуалните и очакваните бъдещи обеми на записване и обратно изкупуване следва да бъдат взети предвид заедно с въздействието на очакваните показатели на АИФ на фона на показателите на другите фондове, опериращи в тази област. В симулираните сценарии при стрес теста ЛУАИФ следва да анализират периода от време, необходим за изпълнение на исканията за обратно изкупуване. ЛУАИФ следва също така да подлагат на стрес тестове пазарни фактори като например промени във валутните курсове, които могат съществено да повлияят върху кредитния профил на ЛУАИФ или на АИФ, а следователно и върху изискванията към обезпечението. В своя подход по отношение на стрес тестовете и сценарийния анализ ЛУАИФ следва да отчитат чувствителността на оценката при неблагоприятни пазарни условия.

- (63) Честотата на провеждане на стрес тестове следва да зависи от естеството на АИФ, инвестиционната стратегия, ликвидния профил, вида инвеститори и политиката за обратно изкупуване на АИФ. Очаква се обаче тези тестове да бъдат извършвани най-малко веднъж годишно. Когато стрес тестовете предполагат значително по-висок от очаквания ликвиден риск, ЛУАИФ следва да действат в най-добрия интерес на всички инвеститори в АИФ, като вземат предвид ликвидния профил на активите на АИФ, равнището на исканията за обратно изкупуване и ако е уместно — адекватността на политиките и процедурите за управление на ликвидността.
- (64) Директива 2011/61/ЕС изисква Комисията да определи начина на съгласуване на инвестиционната стратегия, ликвидния профил и политиката на обратно изкупуване. Съгласуваност между тези три елемента ще бъде осигурена, когато инвестициите на инвеститорите могат да бъдат изкупени обратно в съответствие с политиката за обратно изкупуване на АИФ, която следва да обхваща условията за обратно изкупуване както при обичайни, така и при извънредни обстоятелства, по начин, осигуряващ справедливо третиране на инвеститорите.
- (65) Директива 2011/61/ЕС изисква междусекторна съгласуваност и премахване на несъответствията между интересите на инициаторите, които реструктурират кредити в търгуеми ценни книжа, и ЛУАИФ, които инвестират в тези ценни книжа или финансови инструменти от името на АИФ. За да се постигне тази цел, бяха взети предвид съответните разпоредби на Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции ⁽¹⁾, определящи количествените и качествените изисквания към инвеститорите, изложени на кредитен риск във връзка със секюритизация, инициатори и спонсори. Тъй като както настоящият регламент, така и съответните разпоредби на Директива 2006/48/ЕО имат за цел съгласуване на интересите на инициатора или спонсора и на инвеститорите, от съществено значение е формулировките в двата правни акта да бъдат използвани последователно и поради това бе направена препратка към определенията от Директива 2006/48/ЕО. Като се има предвид, че Комитетът на европейските банкови надзорници — предшественикът на Европейския банков орган, предостави подробни насоки относно тълкуването на съответните разпоредби на Директива 2006/48/ЕО ⁽²⁾, постигането на междусекторна съгласуваност изисква настоящите разпоредби, целящи хармонизиране на интересите на инициаторите, спонсорите и ЛУАИФ, да бъдат тълкувани в светлината на тези насоки.
- (66) От съществено значение е трансакциите, които преобразуват заеми в търгуеми ценни книжа, да не бъдат реструктурирани по начин, позволяващ да се избегне прилагането на изискванията, свързани с инвестиции в секюритизационни позиции. Поради това позоваването на инвестиция в търгуеми ценни книжа или други финансови инструменти, основани на реструктурирани заеми, не следва да се тълкува стриктно като правно валидно и обвързващо прехвърляне на право на собственост върху такива инструменти, а като инвестиция в материален или икономически смисъл, така че всякакви други форми на синтетични инвестиции да бъдат обхванати и да подлежат на тези специфични изисквания. За да бъдат избегнати недоразуменията и да се хармонизира терминологията с използваната в банковото законодателство, вместо „инвестиция в търгуеми ценни книжа или други финансови инструменти, основани на реструктурирани заеми“, следва да бъде използван понятието „поемане на експозиция към кредитен риск по секюритизация“.
- (67) Изискванията, които трябва да бъдат изпълнени от институциите, действащи като инициатори, спонсори или първоначални кредитори по секюритизация, биват пряко налагани по силата на Директива 2006/48/ЕО. Поради това е важно да се постановят съответните задължения на ЛУАИФ, поемащи експозиция към секюритизации. Затова ЛУАИФ следва да поемат експозиция към секюритизации, само ако инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор е оповестил изрично пред ЛУАИФ запазването на значителен икономически интерес в базовия актив, т.нар. изискване за запазване. Освен това ЛУАИФ следва да гарантират, че са спазени различните качествени изисквания, наложени на спонсорите и инициаторите по силата на Директива 2006/48/ЕО. Освен това самите ЛУАИФ следва да отговарят на качествени изисквания, позволяващи им да познават задълбочено и в детайли секюритизацията и нейните базови експозиции. За тази цел ЛУАИФ следва да взима своето инвестиционно решение, единствено след като са извършили внимателна комплексна проверка, която им е осигурила адекватна информация и познания относно съответната секюритизация.
- (68) Съществуват обстоятелства, при които дадени лица отговарят на определението за инициатор или спонсор, или изпълняват ролята на първоначален кредитор; въпреки това друго лице, което не отговаря на определението за спонсор или инициатор и не изпълнява ролята на оригинален кредитор — но чиито интереси са почти оптимално съгласувани с тези на инвеститорите — може да се стреми към покриване на изискването за запазване. С оглед постигане на правна сигурност не следва от това лице да се изисква да отговаря на изискването за запазване, ако то вече е било изпълнено от инициатора, спонсора или първоначалния кредитор.

⁽¹⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ Комитет на европейските банкови надзорници, насоки по член 122а от Директивата за капиталовите изисквания от 31 декември 2010 г., <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

- (69) При неспазване на изискването за запазване или на качествени изисквания ЛУАИФ следва да обмислят предприемането на коригиращи действия, като например хеджиране, продажба или намаляване на експозицията или установяване на контакт със страната, която нарушава изискването за запазване, с оглед възстановяване на съответствието. Тези коригиращи действия трябва винаги да са в интерес на инвеститорите, без да налагат преки задължения за продажба на активи, непосредствено след като нарушението е било установено, за да бъдат избегнати спешните принудителни продажби. ЛУАИФ следва да вземат предвид нарушението, когато обмислят извършването на нова инвестиция в друга сделка, в която участва нарушителят изискването за запазване страна.
- (70) С цел изпълнение на изискванията по Директива 2011/61/ЕС за определяне на вътрешни процедури и организационни механизми, които всяко ЛУАИФ следва да прилага, на ЛУАИФ следва да бъде наложено да изградят добре документирани организационна структура, в която са набелязани ясно отговорностите и определени контролните механизми и която осигурява добър обмен на информация между всички участващи страни. ЛУАИФ следва също да въведат системи за съхраняване на информация и за гарантиране на непрекъснатостта на дейността. При въвеждането на тези процедури и структури ЛУАИФ следва да вземат предвид принципа на пропорционалност, който позволява процедурите, механизмите и организационната структура да бъдат съобразени с естеството, мащаба и сложността на стопанската дейност на ЛУАИФ, както и с естеството и обхвата на дейностите, извършвани в хода на тяхната стопанска дейност.
- (71) Оповестяването на информация пред инвеститорите е от първостепенно значение за защитата на тези инвеститори и поради това ЛУАИФ следва да прилагат подходящи политики и процедури, за да се гарантира, че приложимите за определен АИФ условия на обратно изкупуване се оповестяват достатъчно подробно и явно пред инвеститорите както преди самата инвестиция, така и при настъпване на съществени промени. Това би могло да включва оповестяване на сроковете за предизвестие при обратно изкупуване, подробности относно сроковете на блокиране („lock-up periods“), обстоятелствата, при които обичайните механизми за обратно изкупуване може да не се прилагат или да бъдат временно преустановени, както и подробности относно всички мерки, които могат да бъдат разгледани от управителния орган, като например ограничения при обратното изкупуване („gates“) и сметки от типа „side-pockets“, тъй като те оказват въздействие върху специфичните права на обратно изкупуване на инвеститорите в съответния АИФ.
- (72) С оглед гарантиране на правилното изпълнение на съответните дейности ЛУАИФ следва по-конкретно да използват подходящи електронни системи, за да изпълнят изискванията за регистриране на трансакциите от портфейла или поръчките за записване и за обратно изкупуване, както и да установят, прилагат и поддържат счетоводни политики и процедури, които осигуряват изчисляването на нетната стойност на активите в съответствие с изискванията по Директива 2011/61/ЕС и настоящия регламент.
- (73) За да се осигури съгласуваност с изискванията, наложени на управляващите ПКИПЦК лица с Директива 2009/65/ЕО, на управителния орган, висшето ръководство или при необходимост на надзорната функция на ЛУАИФ следва да бъдат възложени сходни задачи, във връзка с които следва да бъдат разпределени съответните отговорности. Това разпределение на отговорностите следва обаче да съответства на ролята и отговорностите на управителния орган, на висшето ръководство и на надзорната функция съгласно приложимото национално законодателство. Към висшето ръководство може да спадат всички или част от членовете на управителния орган.
- (74) Изискването за установяване на постоянна и ефективна функция по съответствието следва да се спазва постоянно от ЛУАИФ, независимо от размера и сложността на тяхната дейност. Елементите на техническата организация и личния състав, ангажиран с функцията по съответствието, следва обаче да бъдат съобразени с естеството, мащаба и сложността на стопанската дейност на ЛУАИФ, както и с естеството и обхвата на неговите услуги и дейности. ЛУАИФ не следва да бъдат задължени да създават независимо звено, следящо за спазване на съответствието, ако това изискване е непропорционално с оглед на размера на ЛУАИФ или на естеството, мащаба и сложността на неговата стопанска дейност.
- (75) Стандартите за оценка се различават между различните юрисдикции и категории активи. Настоящият регламент следва да допълни съвместните общи правила и да определи критерии за ЛУАИФ при разработването и прилагането на подходящи и съгласувани политики и процедури за точна и независима оценка на активите на АИФ. Политиките и процедурите следва да описват задълженията, ролята и отговорностите на всички участващи в оценяването страни, включително на външните оценители.
- (76) Стойността на активите може да бъде определена по различни начини, например чрез препратка към наблюдаваните цени на действащ пазар или приблизителна оценка, която използва други методи на оценяване в съответствие с националното законодателство, устава или учредителните документи на АИФ. Тъй като стойността на отделните активи и пасиви може да бъде определена по различни методи и да бъде извлечена от различни източници, ЛУАИФ следва да определят и опишат използвания от тях метод на оценяване.
- (77) Когато за оценяване на активите се използва модел, процедурите и политиките за оценка следва да посочват основните характеристики на модела. Преди да бъде използван, този модел следва да премине процес на утвърждаване, провеждан от вътрешно или външно лице, което не е участвало в разработването на модела. Счита се, че дадено лице отговаря на изискванията за провеждане на процес по утвърждаване на модел, използван за оценяване на активи, ако то притежава необходимата компетентност и опит в оценяването на активи посредством такива модели; това лице може да бъде одитор.

- (78) Тъй като средата, в която работят АИФ, е динамична и инвестиционните стратегии може да претърпят промени с течение на времето, процедурите и политиките за оценяване следва да се преразглеждат поне веднъж годишно и при всички положения преди АИФ да започне да използва нова инвестиционна стратегия или нов вид актив. Всяка промяна в процедурите и политиките за оценяване, включително методи на оценяване, следва да се извършва по предварително определена процедура.
- (79) ЛУАИФ следва да гарантират, че отделните активи на АИФ са били оценени правилно в съответствие с процедурите и политиките за оценяване. Рискът от неправилно оценяване е по-висок за някои активи, най-вече сложни и неликвидни финансови инструменти. В тази връзка ЛУАИФ следва да въведат необходимите контролни механизми, осигуряващи подходяща степен на обективност при оценката на активите на АИФ.
- (80) Изчисляването на нетната стойност на активите на дял или акция се регламентира от националното законодателство и/или устава или учредителните документи на фонда. Настоящият регламент обхваща само процедурата, а не методологията на изчисление. ЛУАИФ могат сами да изчисляват нетната стойност на активите на дял или акция в рамките на административните функции, които изпълняват за АИФ. Като алтернатива може да бъде посочена трета страна, която да изпълнява административните функции, включително изчислението на нетната стойност на активите. За целите на Директива 2011/61/ЕС не следва да се счита, че трета страна, извършваща изчислението на нетната стойност на активите на АИФ, е външен оценител, доколкото тя не оценява индивидуалните активи, включително тези, за които се налага субективна преценка, а при изчислението използва стойности, които са получени от ЛУАИФ, ценови източници или външен оценител.
- (81) Съществуват процедури за оценка, които могат да се извършват ежедневно, като например оценка на финансовите инструменти, но също така има процедури за оценка, които не могат да се извършват с честотата на емитиране, записване, обратно изкупуване и обезсилване, например при оценка на недвижимата собственост. Честотата на оценяване на активите, притежавани от фонд от отворен тип, следва да е съобразена с разликите в процедурите за оценка на видовете активи, притежавани от АИФ.
- (82) В Директива 2011/61/ЕС са установени строги изисквания и ограничения, които трябва да бъдат спазени, когато ЛУАИФ възнамеряват да делегират изпълнението на функции. ЛУАИФ продължат да носят във всеки един момент цялата отговорност за доброто изпълнение на делегираните функции и тяхната съвместимост с Директива 2011/61/ЕС и мерките за прилагането ѝ. ЛУАИФ следва поради това да гарантират, че подизпълнителят използва и прилага такива стандарти за качество, каквито и самите ЛУАИФ биха прилагали. Също така, ако е необходимо да се гарантира, че делегираните функции се изпълняват винаги съгласно високи стандарти, ЛУАИФ трябва да бъдат в състояние да прекратят делегирането и споразумението за делегиране, което налага предоставяне на гъвкави права на прекратяване на ЛУАИФ. Изискванията и ограниченията по отношение на делегирането следва да се прилагат към посочените в приложение I към Директива 2011/61/ЕС функции по управление, докато помощните задачи, като административни или технически функции, подпомагащи управленската дейност, например логистична подкрепа под формата на почистване, кетъринг и доставка на основни услуги или продукти, не следва да бъдат считани за делегиране на функциите на ЛУАИФ. Други примери за технически или административни функции са покупката на стандартен, предлаган в търговската мрежа софтуер и ползването на услуги на доставчици на софтуер по *ad hoc* оперативна помощ във връзка с предлагани в търговската мрежа система или по предоставяне на човешки ресурси под формата на временно заети лица или на услуги по администриране на заплатите.
- (83) Целият процес на делегиране следва да се основава на обективни критерии, за да се гарантира високо равнище на защита на инвеститорите в допълнение към повисоката ефективност на осъществяване на дейност на ЛУАИФ. Когато оценяват тези критерии, компетентните органи следва да отчитат структурата на делегирането и нейното въздействие върху структурата на ЛУАИФ, както и взаимодействието между делегираните дейности и дейностите, които продължават да се извършват от ЛУАИФ.
- (84) За да се установи дали лицето, което на практика управлява дейността на подизпълнителя, има достатъчно добра репутация, следва да се провери начинът, по който то осъществява дейността си, и наличието на нарушения във връзка с неговите финансови операции. При оценка на изискването за достатъчно добра репутация следва да бъде взета предвид всяка друга приложима информация относно личните качества, която може да повлияе неблагоприятно върху способността на лицето да осъществява дейност, като например съмнения относно неговата честност и почтеност.
- (85) Не се счита, че инвестиционните дружества, получили разрешение в съответствие с Директива 2009/65/ЕО, са предприятия, които са получили разрешение или са регистрирани за целите на управлението на активи и подлежат на надзор, тъй като те нямат право да участват в дейности, различни от колективното управление на портфейли по тази директива. Аналогично, вътрешно управляваните АИФ не следва да бъдат класифицирани като такива предприятия, тъй като те не следва да извършват друга дейност, освен вътрешното управление на АИФ.

- (86) Когато делегирането обхваща управление на портфейли или управление на риска, което представлява основна дейност на ЛУАИФ и поради това е особено важно за защитата на инвеститорите и системния риск, в допълнение към изискванията по член 20, параграф 1, буква в) от Директива 2011/61/ЕС компетентният орган на държавата членка по произход на ЛУАИФ и надзорният орган по отношение на предприятието от третата държава следва да са сключили основано на писмен договор споразумение за сътрудничество. Споразумението следва да бъде прието преди делегирането. Елементите на това споразумение следва да отчитат съществуващите международни стандарти.
- (87) Писмените договори следва да предоставят на компетентните органи правото да извършват проверки на място, включително когато изискват надзорният орган по отношение на предприятието от третата държава, на което са делегирани функции, да извърши проверки на място и когато искат разрешение от надзорния орган на третата държава сами да извършат проверка или да придружат служителите на надзорния орган на третата държава, за да ги подпомогнат в осъществяването на проверки на място.
- (88) Въз основа на задълженията, установени в Директива 2011/61/ЕС, ЛУАИФ следва винаги да действат в най-добрия интерес на АИФ или на инвеститорите в управляваните от тях АИФ. Поради това делегирането следва да бъде допустимо, само когато не възпрепятства ЛУАИФ да действат или да управляват АИФ в най-добрия интерес на инвеститорите.
- (89) За да се поддържа високо ниво на защита на инвеститорите, при всяко делегиране следва да бъдат отчетени възможните случаи на конфликт на интереси. Няколко критерия следва да бъдат определени за установяване на ситуацията, които биха довели до съществен конфликт на интереси. Този списък на критерии не следва да се приема за изчерпателен, т.е. за целите на Директива 2011/61/ЕС са от значение и несъществени конфликти на интереси. Ето защо следва да се счита, че осъществяването на функцията по съответствието или на одитната функция влиза в конфликт с дейностите по управление на портфейла, а поддържането на пазара или поемането на емисии — с управлението на портфейла или на риска. Това задължение не засяга задължението на подизпълнителя да осигурява функционалното и йерархично отделяне на функциите по управление на риска от управлението на портфейла в съответствие с разпоредбите по член 15 от Директива 2011/61/ЕС.
- (90) Изискванията по отношение на делегиране на изпълнението на функции от името на ЛУАИФ следва да се прилагат *mutatis mutandis*, когато подизпълнителят делегира вторично всяка от делегираните му функции, а също и при всички допълнителни случаи на вторично делегиране.
- (91) За да се гарантира, че при всички положения функциите по управление на инвестициите се изпълняват от ЛУАИФ, не трябва да се допуска такова делегиране на техните функции, при което по същество те вече не може да бъдат считани за лица, управляващи АИФ, т.е. те се превръщат в т.нар. дружества „пощенска кутия“. ЛУАИФ следва постоянно да разполагат с необходимите ресурси, позволяващи ефективен контрол на делегираните функции. От своя страна ЛУАИФ трябва да изпълняват функциите по управление на инвестициите, да притежават необходимите познания и ресурси, да запазват правомощията за вземане на решения, попадащи сред отговорностите на висшето ръководство, и да изпълняват функциите на висшето ръководство, които могат да включват изпълнение на общата инвестиционна политика и инвестиционни стратегии.
- (92) Оценката на структурата по делегиране е сложна задача, която трябва да се основава на редица критерии, за да могат компетентните органи да формират своята оценка. Необходимо е в комбинацията от критерии да бъде отчетено разнообразието от фондови структури и инвестиционни стратегии в целия Съюз. ЕОЦКП може да разработи насоки, за да се гарантира последователната оценка на структурите по делегиране в рамките на Съюза.
- (93) Комисията извършва мониторинг на начина на прилагане на критериите и тяхното влияние върху пазарите. Комисията прави преглед на ситуацията след две години и, ако е необходимо, предприема подходящи мерки за допълнително уточняване на условията, при които се смята, че ЛУАИФ е делегирало функциите си в такава степен, че се е превърнало в дружество „пощенска кутия“ и вече не може да бъдат считано за лице, управляващо АИФ.
- (94) За да се гарантира високо ниво на защита на инвеститорите, в Директива 2011/61/ЕС е установен обширен набор от изисквания относно депозитаря на АИФ. Съответните конкретни права и задължения на депозитаря, на ЛУАИФ и/или на АИФ и на третите страни следва да бъдат изрично посочени. Писменият договор следва да включва всички елементи, необходими за подходящото съхраняване на всички активи на АИФ от депозитаря или от трето лице, на което са делегирани функции по съхранение в съответствие с Директива 2011/61/ЕС, и за правилното осъществяване на надзорните и контролните функции на депозитаря. За да може депозитарят да оценява и наблюдава свързания с отговорното пазене риск, договорът следва да съдържа достатъчно подробна информация относно категориите активи, в които може да инвестират АИФ, и да обхваща географските региони, в които АИФ планират да инвестират. Договорът следва да съдържа също информация за поэтапна процедура. Следователно депозитарят следва да предупреди ЛУАИФ за всеки съществен риск, установен в системата за сетълмент на даден пазар. По отношение на прекратяването на договора следва да се отчете фактът, че прекратяването на договора представлява крайна мярка за депозитаря, ако не е удовлетворен от съществуващата степен на защита на активите. Той следва също да предотвратява моралния риск, при който ЛУАИФ би взел инвестиционни решения, пренебрегвайки свързаните с отговорното пазене рискове, тъй като отговорността ще бъде поета в повечето случаи от депозитаря. За да се поддържа високо ниво на защита на инвеститорите, изискването за установяване на подробни правила за мониторинг на трети страни следва да се прилага спрямо цялата верига от услуги по отговорно пазене.

- (95) Депозитар, който е установен в трета държава, следва да подлежи на публично пруденциално регулиране и пруденциален надзор от страна на надзорен орган, който е натоварен с осъществяването на текущ надзор, провеждането на разследвания и налагането на санкции. Когато надзорът върху депозитаря се осъществява от няколко надзорни органа, един от тях следва да действа като лице за контакт за целите на Директива 2011/61/ЕС и всички приети съгласно нея делегирани актове и мерки за прилагане.
- (96) Оценката на правото на третата държава съгласно член 21, параграф 6, последна алинея от Директива 2011/61/ЕС следва да бъде направена от Европейската комисия чрез сравняване на критериите за издаване на разрешение и текущите условия във връзка с дейността, приложими спрямо депозитаря в третата държава, със съответните изисквания, приложими съгласно правото на Съюза спрямо кредитните институции и/или инвестиционните посредници, относно достъпа до осъществяване на депозитарна дейност и извършване на депозитарни функции, с цел да се установи дали местните критерии пораждат същото въздействие като установените с правото на Съюза. Депозитар, който не е кредитна институция или инвестиционен посредник, но е обект на пруденциален надзор и е лицензиран в трета държава, може да бъде оценен от Европейската комисия, с цел да се установи дали съответните разпоредби на правото на третата държава пораждат същото въздействие като разпоредбите, установени от правото на Съюза относно кредитните институции и/или инвестиционните посредници.
- (97) За да може депозитарят при всички случаи да получи ясна представа за всички входящи и изходящи парични потоци на АИФ, ЛУАИФ следва да гарантират, че депозитарят своевременно получава точна информация за всички парични потоци, включително от всяка трета страна, при която е открита парична сметка на АИФ.
- (98) С оглед осъществяването на целесъобразен мониторинг на паричните потоци на АИФ депозитарят е задължен да гарантира, че са въведени и ефективно прилагани процедури за целесъобразен мониторинг на паричните потоци на АИФ, които биват периодически преразглеждани. Депозитарят следва по-специално да провери процедурата по равнение, за да се увери, че процедурата е подходяща за АИФ и се провежда на подходящи интервали, отчитайки естеството, мащаба и сложността на АИФ. При тази процедура следва например да се сравнят отделните движения, отчетени в банковите извлечения, с паричните потоци, регистрирани по сметките на АИФ. Когато равнението се извършва ежедневно, както е при повечето АИФ от отворен тип, депозитарят следва също да извършва равнението ежедневно. Депозитарят следва конкретно да следи за откритите в рамките на процедурите по равнение несъответствия и за предприетите коригиращи мерки, за да може своевременно да уведоми ЛУАИФ за всяка аномалия, която не е била отстранена, и да извърши цялостен преглед на процедурите по равнение. Този преглед следва да се извършва най-малко веднъж годишно. Депозитарят следва също своевременно да идентифицира значителните парични потоци и по-специално тези, които биха могли да несъответстват на операциите на АИФ, като промени в позициите от активи на АИФ или в записванията и обратното изкупуване, и следва периодически да получава извлечения от паричните сметки и да проверява съответствието между собствените си данни по паричните позиции и тези на ЛУАИФ. Депозитарят следва да актуализира своите регистри в съответствие с член 21, параграф 8, буква б) от Директива 2011/61/ЕС.
- (99) Депозитарят трябва да гарантира, че всички плащания, извършени от или от името на инвеститорите при записването на акции или дялове от АИФ, са били получени и заведени по една или повече парични сметки в съответствие с Директива 2011/61/ЕС. ЛУАИФ следва да гарантират, че депозитарят разполага със съответната информация, която му е необходима за целесъобразния мониторинг на плащанията, получени от инвеститорите. ЛУАИФ трябва да гарантират, че тази информация достига своевременно до депозитаря, когато третата страна е получила поръчка за обратно изкупуване или емитиране на акции или дяловете от АИФ. Поради това лицето, което отговаря за записването и обратното изкупуване на акции или дялове от АИФ, следва в края на работния ден да предаде тази информация на депозитаря, за да се избегне злоупотребата с плащания на инвеститорите
- (100) В зависимост от вида си активите могат или да бъдат държани на отговорно пазене, например финансови инструменти, които могат да бъдат вписани по сметка за финансови инструменти, или да бъдат физически предадени на депозитаря в съответствие с Директива 2011/61/ЕС, или да подлежат на проверка на собствеността и водене на регистри. Депозитарят следва да държи на отговорно пазене всички финансови инструменти на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, които могат да бъдат регистрирани или заведени по сметка пряко или непряко на името на депозитаря или на трета страна, на която са делегирани функции по отговорно пазене, особено на равнище централен депозитар на ценни книжа. Освен това на отговорно пазене се държат тези финансови инструменти, които са единствено пряко регистрирани при самия емитент или негов агент на името на депозитаря или на трета страна, на която са делегирани функции по отговорно пазене. Тези финансови инструменти, които в съответствие с приложимото национално законодателство, са единствено регистрирани на името на АИФ при емитента или негов агент, например инвестиции на фондове за дялово участие и рисков капитал в некотираните дружества, не следва да се държат на отговорно пазене. Всички финансови инструменти, които могат да бъдат физически предадени на депозитар, следва да се държат

на отговорно пазене. Когато са изпълнени условията, при които финансовите инструменти трябва да бъдат държани на отговорно пазене, финансовите инструменти, които са предоставени като обезпечение на трета страна или са предоставени от трета страна в полза на АИФ, трябва също да бъдат държани на отговорно пазене от самия депозитар или от трета страна, на която са делегирани функции по отговорно пазене, при условие че те са собственик на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ. Също така финансовите инструменти, които са собственик на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, за които АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, е дал съгласието си за повторна използване от страна на депозитаря, остават на отговорно пазене до упражняване на правото на повторно използване.

- (101) Спрямо финансовите инструменти, които са държани на отговорно пазене, следва във всеки един момент да бъдат полагани дължимите грижи и защита. За да се осигури правилната оценка на свързания с отговорното пазене риск, при полагане на дължимите грижи депозитарят следва конкретно да е наясно кои трети страни участват по веригата от услуги по отговорно пазене, да гарантира, че задълженията за извършване на комплексна проверка и отделяне се спазват по цялата верига, да гарантира, че разполага с необходимите права за достъп до счетоводните отчети и документацията на третите страни, на които са делегирани функции по отговорно пазене, да осигури съблюдаването на тези изисквания и да документира всички тези задължения, като предоставя достъп и докладва тези документи пред ЛУАИФ.
- (102) С цел да се избегне заобикалянето на изискванията на Директива 2011/61/ЕС, депозитарят следва да прилага задълженията за съхранение спрямо базовите активи на финансовите структури и/или правно-организационните структури, контролирани пряко или непряко от АИФ или от ЛУАИФ, действащо от името на АИФ. Този подход на прозрачност не следва да се прилага за фонд, инвестиращ в други фондове, или структура от типа главен фонд — захванати фондове, при условие че те използват депозитар, съхраняващ по подходящ начин активите на фонда.
- (103) Депозитарят следва във всеки един момент да има цялостен поглед върху всички държани на отговорно пазене активи, които не са финансови инструменти. Тези активи биха подлежали на задължението за проверка на собствеността и водене на регистри съгласно Директива 2011/61/ЕС. Такива са например материалните активи, които не могат да бъдат класифицирани като финансови инструменти съгласно Директива 2011/61/ЕС или не могат да бъдат физически предадени на депозитаря, в т.ч. финансови договори, например деривати, парични депозити или инвестиции в частни дружества и дружествени дялове.
- (104) За да бъде напълно сигурен, че АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, действително е собственик

на активите, депозитарят следва да се увери, че е получил цялата информация, която счита за необходима, за да се убеди, че АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, притежава правото на собственост върху актива. Тази информация може да бъде копие на официален документ, удостоверяващ, че АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, е собственик на актива, или всяко документално и надеждно доказателство, което депозитарят счита за подходящо. При необходимост депозитарят следва да поиска допълнителни доказателства от АИФ или ЛУАИФ или според случая от трета страна.

- (105) Депозитарят следва да води регистър за всички активи, за които е убеден, че са собственик на АИФ. Той може да установи процедура за получаване на информация от трети страни, като по отношение на АИФ, които рядко сключват сделки и/или чиито сделки подлежат на предхождащо сетълмента договаряне, се допускат процедури, с които се гарантира, че активите не може да бъдат прехвърлени без депозитарят или третата страна, на която са делегирани функции по съхранение, да бъдат информирани за тези сделки. Изискването третата страна да предоставя достъп до документални доказателства за всяка сделка би било подходящо за по-често търгуващите АИФ, например които инвестират в котираны деривати.
- (106) За да се гарантира, че депозитарят е в състояние да изпълнява своите задължения, е необходимо да се изяснят задачите, предвидени в член 21, параграф 9 от Директива 2011/61/ЕС, и по-специално второто ниво на осъществяваните от депозитаря контролни функции. Тези задачи не следва да възпрепятстват депозитаря от провеждането на предварителни проверки, когато той счита това за уместно и в съгласие с ЛУАИФ. С цел да се гарантира, че депозитарят е в състояние да изпълнява своите задължения, той следва да установи своя собствена поетапна процедура, регламентираща случаите на разкриване на нередности. Тази процедура следва да гарантира уведомяването на компетентните органи за всяко съществено нарушение. Определените с настоящия регламент надзорни отговорности на депозитарите по отношение на трети страни не засягат отговорностите на ЛУАИФ по Директива 2011/61/ЕС.
- (107) Депозитарят следва да проверява съответствието между броя емитирани дялове или акции и получените приходи от записване. Освен това, за да гарантира, че плащанията, извършени след записване от страна на инвеститорите, са получени, депозитарят следва също да осигури извършването на равнение между поръчките за и приходите от записването. Същото равнение следва да се извърши и по отношение на поръчките за обратно изкупуване. Депозитарят следва още да провери дали броят дялове или акции по сметките на АИФ отговаря на броя на нереализираните дялове или акции в регистъра на АИФ. Депозитарят следва да адаптира процедурите си съобразно честотата на записване и обратно изкупуване.

- (108) Депозитарят следва да предприеме всички необходими стъпки, за да гарантира, че съответните процедури и политики за оценка на активите на АИФ биват ефективно прилагани, като извършва извадкови проверки или съпоставя във времето промяната на изчислената нетна стойност на активите спрямо сравнителен показател. При установяване на своите процедури депозитарят следва да има ясна представа за методите на оценяване на активите на АИФ, използвани от ЛУАИФ или външния оценител. Честотата на тези проверки следва да бъде съгласувана с честота на оценяване на активите на АИФ.
- (109) По силата на своите надзорни задължения съгласно Директива 2011/61/ЕС депозитарят следва да въведе процедура за последваща проверка дали АИФ спазва приложимото законодателство и разпоредби, както и своя устав и учредителни документи. Това включва проверка дали инвестициите на АИФ съответстват на неговите инвестиционни стратегии, описани в устава и документите за предлагане на АИФ, и осигуряване спазването на съществуващите инвестиционни ограничения на АИФ. Депозитарят следва да следи сделките на АИФ, като проучва необичайните между тях. Ако не бъдат спазени праговете или ограниченията, установени в приложимото национално законодателство и нормативни актове или в устава и учредителните документи на АИФ, депозитарят следва например да получи указания от ЛУАИФ за отмяна на сделката, която е била в нарушение, за негова собствена сметка. Настоящият регламент не възпрепятства депозитаря от приемане на предварителен подход, когато той счита това за уместно и в съгласие с ЛУАИФ.
- (110) Депозитарят следва да гарантира, че в съответствие с Директива 2011/61/ЕС приходите се изчисляват акуратно. За тази цел депозитарят трябва да гарантира, че разпределението на приходите е целесъобразно, а при установяването на грешка, че ЛУАИФ ще предприеме подходящите коригиращи мерки. След като това бъде гарантирано, депозитарят следва да провери пълнотата и точността на разпределението на приходите и по-специално на изплащането на дивиденди.
- (111) Когато съгласно Директива 2011/61/ЕС се делегират функции по съхранение, свързани с други активи, е вероятно делегирането в повечето случаи да засегне и административни функции. Следователно, когато депозитарят делегира функции по съхранение, от него ще се изисква да въведе и прилага подходяща документирана процедура, осигуряваща във всеки един момент спазването от страна на подизпълнителя на изискванията по член 21, параграф 11, буква г) от Директива 2011/61/ЕС. За да се осигури необходимото ниво на защита на активите, е необходимо да се определят някои принципи, които следва да се прилагат по отношение на делегирането на функции по съхранение. При делегиране на отговорно пазене е важно да се определят някои основни принципи, които трябва ефективно да се прилагат в рамките на процеса на делегиране. Тези принципи не следва да се считат за изчерпателни нито по отношение определянето на всички елементи на прилаганите от депозитаря необходими умения, грижа и внимание, нито по отношение установяването на всички стъпки, които депозитарят следва да предприеме във връзка с тези принципи. Задължението за текущ мониторинг върху третата страна, на която са делегирани функции по съхранение, следва да се състои от проверка дали тази трета страна извършва правилно всички делегирани функции и дали съблюдава договора за делегиране. Третата страна следва да действа честно, добросъвестно и в най-добър интерес на АИФ и неговите инвеститори съгласно регулаторните и надзорните изисквания и да прилага необходимата грижа, внимание и умения, които при сравними обстоятелства обикновено се очакват от упражняващите тази финансова професия субекти, които са доказали своята предпазливост. Депозитарят следва, *inter alia*, да разгледа елементите, оценени по време на процеса на избор и определяне, като ги поставя в перспектива, сравнявайки ги с развитието на пазара. Редовният преглед следва да отразява обстоятелствата, така че депозитарят да може да оцени по подходящ начин рисковете, свързани с решението за поверяване на активи на трета страна. Честотата на прегледа следва да бъде адаптирана, така че винаги да се запазва съответствието с пазарните условия и приложимите рискове. За да може депозитарят да реагира ефективно на евентуална несъстоятелност на третата страна, той следва да планира действията при непредвидени ситуации, включително разработване на алтернативни стратегии или по целесъобразност евентуален избор на алтернативни доставчици. Въпреки че тези мерки могат да намалят свързания с отговорното пазене риск, поет от депозитаря, те не променят задължението за възстановяване на финансовите инструменти или за изплащане на съответната сума при тяхната загуба, което зависи от това дали са изпълнени изискванията по член 21, параграф 12 от Директива 2011/61/ЕС.
- (112) Когато делегира функции по съхранение, депозитарят следва да гарантира, че са изпълнени изискванията по член 21, параграф 11, буква г), подточка iii) от Директива 2011/61/ЕС и активите на АИФ, които са клиенти на депозитаря, са целесъобразно отделени. С това задължение следва конкретно да се гарантира, че активите на АИФ няма да бъдат загубени при несъстоятелност на третата страна, на която са делегирани функции по съхранение. С цел този риск да бъде сведен до минимум в държавите, в които законодателството в областта на несъстоятелността не признава последствията от отделянето, депозитарят следва да предприеме допълнителни мерки. Депозитарят може да оповести това пред

АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, за да бъдат тези аспекти на свързания с отговорното пазене риск надлежно отчетени при инвестиционното решение, или да предприеме такива мерки, които са позволени в местните юрисдикции и предоставят максимална защита от неплатежоспособност съгласно местното законодателство. Освен това депозитарят би могъл да забрани временните дефицити по клиентските активи, да използва буфери или да приеме правила, забраняващи нетирането на кредитни и дебитни клиентски салда. Въпреки че тези мерки могат да намалят свързания с отговорното пазене риск, поет от депозитаря при делегиране на функции по отговорно пазене, те не променят задължението за възстановяване на финансовите инструменти или за изплащане на съответната сума при тяхната загуба, което зависи от това дали са изпълнени изискванията по Директива 2011/61/ЕС.

- (113) Отговорността на депозитаря по член 21, параграф 12, втора алинея от Директива 2011/61/ЕС се задейства при загуба на финансов инструмент, държан на отговорно пазене при самия депозитар или при трета страна, на която са били делегирани функции по отговорното пазене, при условие че депозитарят не може да докаже, че загубата е резултат от външно събитие, което е извън неговия контрол и чиито последици биха били неизбежни независимо от всички разумни усилия за предотвратяването им. Следва да се прави разлика между тази загуба и инвестиционната загуба, претърпяна от инвеститорите поради намаление в стойността на активите след вземане на инвестиционното решение.
- (114) За да бъде установена като такава, загубата трябва да е окончателна и да няма изгледи за възстановяване на финансовия актив. Поради това случайте, при които даден финансов инструмент само временно не е на разположение или е замразен, следва да не се считат за загуба по смисъла на член 21, параграф 12 от Директива 2011/61/ЕС. От друга страна, съществуват три вида ситуации, при които загубата следва да се счита за окончателна: финансовият инструмент вече не съществува или никога не е съществувал; финансовият инструмент съществува, но АИФ е загубил окончателно правото си на собственост върху него; АИФ има правото на собствеността или да създава ограничени права на собственост върху финансовия инструмент.
- (115) Счита се, че финансов инструмент вече не съществува, ако например той е загубен вследствие на счетоводна грешка, която не може да бъде коригирана, или ако никога не е съществувал, т.е. собствеността на АИФ е била регистрирана въз основа на фалшифицирани документи. Случаите, при които загубата на финансови инструменти е причинена от измама, следва да се считат за загуба.
- (116) Не може да бъде установена загуба, когато финансовият инструмент е бил заменен от или преобразуван в друг финансов инструмент, например когато акции биват анулирани и заменени с емисия на нови акции при реорганизация на дружество. Не следва да се счита, че АИФ е лишен завинаги от правото си на собственост върху финансов инструмент, ако АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, е прехвърлил(о) по законен път собствеността на трета страна. Когато се прави разграничение между юридическата собственост и действителната собственост върху активите, определението за загуба следва да се отнася до загубата на право на действителна собственост.
- (117) Единствено при външно събитие, което е извън неговия контрол и чиито последици биха били неизбежни независимо от всички разумни усилия за предотвратяването им, депозитарят може да избегне подвеждане под отговорност по член 21, параграф 12 от Директива 2011/61/ЕС. За да бъде освободен от отговорност, депозитарят следва да докаже, че тези условия са били едновременно изпълнени.
- (118) Първоначално следва да се определи дали довелото до загубата събитие е външно. Отговорността на депозитаря не следва да се влияе от делегирането и поради това едно събитие следва да се счита за външно, ако то не е настъпило в резултат на действие или бездействие от страна на депозитаря или третата страна, на която е било делегирано отговорното пазене на финансови инструменти, държани на отговорно пазене. След това следва да се прецени дали събитието е било извън контрола на депозитаря, като се провери дали един предпазлив депозитар би могъл по някакъв начин да предотврати възникването на събитието. Съгласно тези изисквания, както природните явления, така и действията на публичните органи могат да се считат за външни събития извън възможния контрол. Следователно за външно събитие, което е извън възможния контрол, се счита ситуацията, когато при неплатежоспособност на трета страна, на която са делегирани функции по отговорно пазене, законодателството на държавата, в която инструментите са държани на отговорно пазене, не признава последици от целесъобразно прилагано отпелане. От друга страна, загуба, предизвикана от неприлагане на изискванията за отпелане по член 21, параграф 11, буква г), подточка iii) от Директива 2011/61/ЕС, или загуба на активи поради прекъсване на дейността на третата страна вследствие на нейната неплатежоспособност не могат да се считат за външни събития извън възможния контрол.
- (119) И накрая, депозитарят следва да докаже, че загубата би била неизбежна независимо от всички разумни усилия за предотвратяването ѝ. В тази връзка депозитарят следва да информира ЛУАИФ и да предприеме подходящи действия в зависимост от обстоятелствата. Например, когато депозитарят смята, че единственото подходящо действие е да се освободи от финансовите инструменти, той следва надлежно да информира за това ЛУАИФ, което от своя страна трябва да даде писмени указания на депозитаря дали да запази или да се освободи от финансовите инструменти. Всяко указание до депозитаря за запазване на собствеността върху активите следва да бъде своевременно докладвано на инвеститорите в АИФ. ЛУАИФ или АИФ следва да отдели дължимото внимание на препоръките на депозитаря. В зависимост от обстоятелствата, ако въпреки неколкратните предупреждения депозитарят продължава да бъде загрижен относно недостатъчното ниво на защита на финансовия инструмент, той следва да обмисли евентуални допълнителни действия, например прекратяване на договора, като съгласно националното законодателство на АИФ се предоставя време да намери друг депозитар.

- (120) За осигуряване на идентично равнище на защита на инвеститорите същите съображения следва да се прилагат също така спрямо подизпълнителите, на които депозитарят договорно е прехвърлил отговорността си. Поради това, за да бъде освободен от отговорност по член 21, параграф 12 от Директива 2011/61/ЕС, подизпълнителят следва да удостовери, че едновременно изпълнява същите условия.
- (121) На депозитар е разрешено при определени обстоятелства да се освободи от отговорност за загубата на финансови инструменти, държани на отговорно пазене от трета страна, на която са делегирани функции по отговорно пазене. Такова освобождаване от отговорност може да бъде позволено, когато съществува обективна причина за договаряне на такова освобождаване, която се приема както от депозитаря, така и от АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ. За всяко освобождаване от отговорност следва да се установи обективна причина, като се вземат предвид конкретните обстоятелства, при които е било делегирано отговорното пазене.
- (122) При установяване на обективните причини следва да се намери точният баланс, осигуряващ ефективното прилагане на договорното освобождаване при нужда и необходимите гаранции за предотвратяване на злоупотребата с договорното освобождаване от отговорност от страна на депозитаря. Договорното освобождаване от отговорност не следва при никакви обстоятелства да бъде използвано за заобикаляне на изискванията по отношение на отговорността на депозитаря съгласно Директива 2011/61/ЕС. Депозитарят следва да удостовери, че е бил принуден от конкретните обстоятелства да делегира отговорното пазене на трета страна. Договорното освобождаване следва да служи винаги в най-добрия интерес на АИФ или на инвеститорите в него, а АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, следва ясно да заяви, че също действат в този най-добър интерес. Ситуациите, при които може да се счита, че даден депозитар не е имал друг избор и е трябвало да делегира отговорното пазене на трета страна, трябва да се посочат чрез примерни сценарии.
- (123) За компетентните органи е от съществено значение да получават нужната им подходяща информация, за да упражняват целесъобразен и непрекъснат надзор върху дейностите на ЛУАИФ и свързаните с тях рискове. Освен това, тъй като дейностите на ЛУАИФ биха могли да имат трансгранично въздействие и да повлияят на финансовите пазари, компетентните органи следва да следят отблизо ЛУАИФ и АИФ, за да предприемат действия, необходими за избягване натрупването на системни рискове. С повишаването на прозрачността и съгласуваността посредством разпоредби относно докладването и оповестяването на съответната информация, посочена в мерките за изпълнение, следва да се даде възможност на компетентните органи да установяват и реагират на рискове на финансовите пазари.
- (124) За инвеститорите е от съществено значение да получават необходимото им минимално количество информация относно отделните АИФ, ЛУАИФ и тяхната структура, за да могат да вземат правилното инвестиционно решение, съобразено с техните потребности и склонност за поемане на риск. Тази информация следва да бъде ясна, надеждна, лесно разбираема и нагледна, като нейната полезност нараства, ако може да бъде съпоставена информацията за отделните ЛУАИФ, АИФ и различните периоди. ЛУАИФ не следва да се ангажира с дейности, които биха могли да попречат на обективното разбиране и практически използване на информацията преди нейното оповестяване пред инвеститорите, като например разкрояване на финансовото състояние („window dressing“).
- (125) Необходимо е да се установи рамка, която предвижда минимални стандарти по отношение на изискванията за годишна отчетност, включително ключови елементи и неизчерпателен списък на позиции. Съществените промени в информацията, посочени в член 22, параграф 2, буква г) от Директива 2011/61/ЕС, следва да бъдат оповестявани в годишния отчет към финансовите отчети. Към неизчерпателния списък от основни позиции могат да се включат допълнителни позиции, редове и общи суми, когато представянето на тези позиции е от полза за разбирането на цялостното финансово състояние или резултати на АИФ. Позиции от несходен характер или функция биха могли да бъдат обединени, при условие че поотделно тези позиции не са съществено значими. Тези позиции могат да бъдат обобщени в категорията „други“, като например „други активи“ или „други пасиви“. Позициите, които не са приложими за даден АИФ, не трябва да бъдат представени. Независимо от счетоводните стандарти, прилагани в съответствие с Директива 2011/61/ЕС, всички активи следва да бъдат оценявани най-малко веднъж годишно. Счетоводният баланс или отчетът за активите и пасивите по Директива 2011/61/ЕС следва да включва, наред с другото, парични средства и парични еквиваленти. Следователно за целите на изчисляване на експозицията на АИФ паричните еквиваленти следва да се считат за високоликвидни инвестиции.
- (126) По отношение съдържанието и формата на отчета за дейността за финансовата година, който трябва да бъде част от годишния отчет по Директива 2011/61/ЕС, отчетът следва да включва балансиран преглед на дейностите на АИФ, описващ главните рискове, инвестиции или икономически несигурности, пред които фондът е изправен. Това оповестяване не следва да води до публикуване на поверителна информация на АИФ, което би навредило на АИФ и на инвеститорите в него. Поради това, ако публикуването на определена поверителна информация би имало неблагоприятни последици, тя би могло да се обобщи до равнище, при което тези последици ще бъдат избегнати, като например няма да е необходимо да се представят показателите или статистически данни на отделно дружество или инвестиция от портфейла, което може да доведе до оповестяване на поверителна информация на АИФ. Тази информация следва да бъде част от отчета за управлението, който обикновено се представя успоредно с финансовите отчети.

- (127) По отношение съдържанието и формата на отчета за възнаграждението, в който информацията е представена на равнище ЛУАИФ, следва да се представи допълнителна информация, включваща разпределението или разбивката на общото възнаграждение за съответния АИФ. Това би могло да се постигне посредством оповестяване на общите данни за възнаграждението на ЛУАИФ, разделени на постоянни и променливи компоненти, декларация, че тези данни се отнасят за цялото ЛУАИФ, а не за АИФ, броя на управляваните от ЛУАИФ АИФ и ПКИПЦК и общия размер на управляваните активи на тези АИФ и ПКИПЦК, с преглед на политиката на възнаграждение и препратка към източника, от който пълната политика на възнаграждение на ЛУАИФ може да бъде получена при поискване от инвеститорите. Допълнителни подробности могат да бъдат предоставени чрез оповестяване на общия размер на променливото възнаграждение, финансирано от АИФ чрез заплащаните от него такси за постигнати резултати или отсрочени възнаграждения. В допълнение към отчета за възнаграждението може да е целесъобразно ЛУАИФ да предостави информация относно финансовите и нефинансовите критерии на политиките и практиките на възнаграждение за отделните категории персонал, за да се даде възможност на инвеститорите да оценят съществуващите стимули.
- (128) Когато АИФ емитира дялове, прехвърлянето на активи по сметки от типа „side-pockets“ следва да се изчисли към момента на прехвърлянето, като броят на дяловете, разпределени за прехвърлянето на активи, се умножава по стойността на един дял. Основата на оценката следва при всякакви обстоятелства да бъде ясно оповестена и да включва датата, на която оценката е била извършена.
- (129) С цел управление на ликвидността на ЛУАИФ следва да бъде позволено да сключват кредитни споразумения от името на управляваните от тях АИФ. Тези споразумения могат да бъдат краткосрочни или с по-дългосрочен характер. Във втория случай е по-вероятно те да са под формата на специални споразумения за управление на неликвидни активи.
- (130) В съответствие с принципа на диференциация и като бъдат отчетени различните видове АИФ, изискванията към ЛУАИФ за оповестяване на информация пред инвеститорите следва да варират според вида АИФ и биха зависели от други фактори като инвестиционна стратегия и състав на портфейла.
- (131) Директива 2011/61/ЕС изисква ЛУАИФ редовно да предоставят определена информация на компетентния орган на своята държава членка по произход за всеки управляван от тях АИФ от ЕС, както и за всеки АИФ, който предлагат в Съюза. Поради това е важно да се уточни допълнително информацията, която трябва да бъде предоставяна, и честотата на докладване, която зависи от стойността на управляваните активи в портфейлите на АИФ, управлявани от дадено ЛУАИФ. Следва да бъдат предвидени стандартни образци за докладване, които да се попълват от ЛУАИФ за управляваните от него АИФ. Когато лице, получило разрешение да упражнява дейност като ЛУАИФ, предлага АИФ, които се управляват от друго ЛУАИФ, то не действа като лице, управляващо тези АИФ, а като посредник каквито са инвестиционните посредници, попадащи в обхвата на Директива 2004/39/ЕО. Поради това от него не следва да се изисква да докладва за тези АИФ, тъй като това ще доведе до дублиране на докладваната информация. Това изискване за докладване следва обаче да важи за ЛУАИФ от трета държава, които управляват предлагани в Съюза АИФ.
- (132) Предвиденият в настоящия регламент праг се отнася единствено до изискванията за докладване, посочени в член 24, параграф 4 от Директива 2011/61/ЕС. Не следва да се счита, че АИФ, чието съотношение на ливъридж, изчислено по метода на задълженията, не надхвърля три пъти нетната стойност на неговите активи, използва значителен ливъридж. Въпреки това компетентните органи могат да изискват допълнителна информация, когато това е необходимо за ефективния мониторинг на системния риск. С определянето на праг във връзка със задълженията за докладване се гарантира също така, че в целия ЕС информацията, отнасяща се до натрупването на системен риск, се събира по последователен начин и се осигурява сигурност за ЛУАИФ.
- (133) Надзорните правомощия на компетентния орган по член 25, параграф 3 от Директива 2011/61/ЕС се упражняват в рамките на нова система за надзор, която е част от текущите надзорни процеси и оценки на системния риск, на които компетентните органи и европейските надзорни органи подлагат ЛУАИФ във връзка със стабилността и целостта на финансовата система. Компетентните органи следва да използват по подходящ начин информацията, която те получават, и да налагат лимити на използвания от ЛУАИФ ливъридж или други ограничения върху управлението на АИФ, когато считат това за необходимо за осигуряване на стабилността и целостта на финансовата система. Оценката на системния риск вероятно ще се променя в зависимост от икономическата среда, като всяко ЛУАИФ, по отношение на управляваните от него АИФ, има потенциал да бъде системно важна институция. Следователно от основно значение е компетентните органи да получават цялата необходима информация за оценка на тези ситуации по подходящ начин, за да се избегне натрупването на системен риск. Компетентните органи следва да оценяват надлежно информацията и да предприемат необходимите мерки.

(134) За да могат ЛУАИФ от ЕС да управляват и да предлагат АИФ от трета държава, както и ЛУАИФ от трета държава да управляват и предлагат АИФ в Съюза, Директива 2011/61/ЕС изисква да бъдат сключени подходящи споразумения за сътрудничество със съответните надзорни органи на третата държава, в която е установен АИФ от третата държава и/или ЛУАИФ от третата държава. Тези споразумения за сътрудничество следва да осигуряват най-малко ефикасния обмен на информация, позволяващ на компетентните органи от Съюза да изпълняват своите задължения съгласно Директива 2011/61/ЕС.

(135) Споразуменията за сътрудничество следва да позволяват на компетентните органи да изпълняват своите надзорни и правоприлагащи задължения по отношение на лица от трети държави. Поради това споразуменията за сътрудничество следва да установяват ясен и точен режим за достъпа до информация, за провеждането на проверки на място, както и за предоставянето на помощ от органите на трети държави. Споразуменията за сътрудничество следва да гарантират, че получената информация може да бъде споделена с други заинтересовани компетентни органи, както и с ЕОЦКП и ЕССР.

(136) За да се позволи на компетентните органи, ЛУАИФ и депозитарите да се адаптират към съдържащите се в настоящия регламент нови изисквания, с оглед те да бъдат ефективно и ефикасно прилагани, началната дата за прилагане на настоящия регламент следва да бъде съгласувана с датата за транспониране на Директива 2011/61/ЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Определения

В допълнение към определенията, установени в член 2 от Директива 2011/61/ЕС, за целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „капиталов ангажимент“ означава договорно задължение на инвеститор да предостави на алтернативен инвестиционен фонд (АИФ) договорена по размер инвестиция по искане на ЛУАИФ;
- 2) „заинтересовано лице“ във връзка с ЛУАИФ е едно от следните лица:
 - а) директор, съдружник или подобно лице, или управител на ЛУАИФ;
 - б) служител на ЛУАИФ или всяко друго физическо лице, чиито услуги са предоставени на разположение или са

под контрола на ЛУАИФ и което участва в предоставянето на услуги по колективно управление на портфейли от страна на ЛУАИФ;

- в) физическо или юридическо лице, което участва пряко в предоставянето на услуги на ЛУАИФ по силата на споразумение за делегиране на трети страни за целите на колективното управление на портфейли от страна на ЛУАИФ;
- 3) „висше ръководство“ е/са лицето или лицата, които ефективно ръководят стопанската дейност на ЛУАИФ в съответствие с член 8, параграф 1, буква в) от Директива 2011/61/ЕС и в зависимост от случая, изпълнителният член или членове на управителния орган;
- 4) „управителен орган“ е органът, който носи крайната отговорност за вземане на решения в ЛУАИФ и изпълнява надзорната и управленската функция или само управленската, в случай че двете функции са отделени;
- 5) „специална процедура“ е договореност, която възниква като пряко следствие от нисколиквидния характер на активите на АИФ, оказва въздействие върху специфичните права на обратно изкупуване на инвеститорите в определен вид дялове или акции на АИФ и представлява индивидуална процедура, отделена от общите права на обратно изкупуване на инвеститорите.

ГЛАВА II

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Изчисляване на управляваните активи

(член 3, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 2

Изчисляване на общата стойност на управляваните активи

1. За да се ползва от освобождаването, предвидено в член 3, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС, ЛУАИФ трябва:

- а) да установи всички АИФ, по отношение на които е назначен за външно ЛУАИФ, или АИФ, на които е ЛУАИФ, когато правно-организационната форма на АИФ позволява вътрешно управление в съответствие с член 5 от Директива 2011/61/ЕС;
- б) да установи за всеки управляван АИФ портфейла от активи и в съответствие с правилата за оценяване, предвидени в законодателството на държавата, в която АИФ е установен, и/или в устава или учредителните документи на АИФ, да определи съответната стойност на всички управлявани активи, включително всички активи, придобити чрез използване на ливъридж;

в) да сумира определените стойности на управляваните активи за всички управлявани АИФ и да сравни получената обща стойност на управляваните активи със съответния праг, предвиден в член 3, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС.

2. За целите на параграф 1 в изчислението не се включват предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (по-долу „ПКИПЦК“), по отношение на които ЛУАИФ действа като посочено управляващо дружество съгласно Директива 2009/65/ЕО.

За целите на параграф 1 в изчислението се включват АИФ, управлявани от ЛУАИФ, за които ЛУАИФ е делегирал функции в съответствие с член 20 от Директива 2011/61/ЕС. От изчислението обаче се изключват портфейлите на АИФ, които ЛУАИФ управлява чрез делегиране.

3. С цел изчисляване на общата стойност на управляваните активи всяка позиция в дериватен инструмент, включително всеки включен в прехвърлими ценни книжа дериват, се преобразува в неговата еквивалентна позиция в базовите активи на този дериват, като се използват посочените в член 10 методи на преобразуване. Абсолютната стойност на еквивалентната позиция се използва впоследствие за изчисляване на общата стойност на управляваните активи.

4. Когато даден АИФ инвестира в други АИФ, управлявани от същото външно посочено ЛУАИФ, тази инвестиция може да бъде изключена от изчислението на управляваните от ЛУАИФ активи.

5. Когато едно подразделение на вътрешно или външно управляван АИФ инвестира в друго подразделение на този АИФ, тази инвестиция може да бъде изключена от изчислението на управляваните от ЛУАИФ активи.

6. Общата стойност на управляваните активи се изчислява в съответствие с параграфи 1—4 най-малко веднъж годишно, като се използват най-актуалните стойности на активите. Най-актуалната стойност на активите за всеки АИФ се изготвя през дванадесетте месеца, предхождащи датата за изчисляване на прага съгласно първото изречение от настоящия параграф. ЛУАИФ определя дата за изчисляване на прага и я прилага по последователен начин. Всяка последваща промяна на определената дата трябва да бъде обоснована пред компетентния орган. При избора на дата за изчисляване на прага ЛУАИФ взема предвид момента и честотата на оценяване на управляваните активи.

Член 3

Текущ мониторинг на управляваните активи

ЛУАИФ установява, прилага и използва процедури за текущ мониторинг на общата стойност на управляваните активи. Мониторингът представлява актуален преглед на управляваните активи

и включва наблюдение на сделките по записване и обратно изкупуване или по целесъобразност на акумулирането и разпределението на капитал и на стойността на активите, инвестирани за всеки АИФ.

Близостта на общата стойност на управляваните активи до прага, определен в член 3, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС, и очакваният обем на сделките по записване и обратно изкупуване трябва да бъдат отчетени, за да се оцени необходимостта от често изчисляване на общата стойност на управляваните активи.

Член 4

Случайно превишаване на прага

1. ЛУАИФ разглежда ситуацията, при която общата стойност на управляваните активи надхвърля съответния праг, с цел да определи дали те са с временен характер.

2. Когато общата стойност на управляваните активи надхвърля съответния праг и ЛУАИФ счита, че превишението не е с временен характер, ЛУАИФ трябва незабавно да уведоми компетентния орган за това и в срок от 30 календарни дни да поиска разрешение в съответствие с член 7 от Директива 2011/61/ЕС.

3. Когато общата стойност на управляваните активи надхвърля съответния праг и ЛУАИФ счита, че превишението е с временен характер, ЛУАИФ трябва незабавно да уведоми компетентния орган, декларирайки временния характер на ситуацията. Уведомлението включва допълнителна информация, подкрепяща оценката на ЛУАИФ относно временния характер на ситуацията, включително описание на ситуацията и обяснение на причините, за да се счита тя за временна.

4. Ситуацията не се счита за временна, когато е вероятно тя да продължи за период, надхвърлящ три месеца.

5. Три месеца след датата, на която общата стойност на управляваните активи е надхвърлила съответния праг, ЛУАИФ преизчислява общата стойност на управляваните активи, за да удостовери, че тя е под съответния праг или за да докаже пред компетентния орган, че ситуацията, при която управляваните активи са превишили съответния праг, е преустановена и не е необходимо да иска съответното разрешение.

Член 5

Информация, която се предоставя при регистрация

1. Като част от изискването по член 3, параграф 3, буква б) от Директива 2011/61/ЕС ЛУАИФ съобщават на компетентните органи общата стойност на управляваните активи, изчислена съгласно посочената в член 2 процедура.

2. Като част от изискването по член 3, параграф 3, буква в) от Директива 2011/61/ЕС ЛУАИФ предоставят документа за предлагане на всеки АИФ, съответното извлечение от документа за предлагане или общо описание на инвестиционната стратегия. Съответното извлечение от документа за предлагане или описанието на инвестиционната стратегия включват най-малко следната информация:

- а) основните категории активи, в които може да инвестира АИФ;
- б) промишлени, географски или други пазарни сектори или определени класове активи, към които е насочена инвестиционната стратегия;
- в) описание на политиката на АИФ по отношение на заемането на средства и използването на ливъридж.

3. Информацията, която трябва да бъде предоставена от ЛУАИФ съгласно член 3, параграф 3, буква г) от Директива 2011/61/ЕС, е изброена в член 110, параграф 1 от настоящия регламент. Тя се предоставя чрез стандартните образци за докладване, посочени в приложение IV.

4. Информацията, събирана в съответствие с член 3, параграф 3, буква г) от Директива 2011/61/ЕС, се споделя между компетентните органи в Съюза, Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) и Европейския съвет за системен риск (ЕССР), когато това е необходимо за изпълнението на техните задължения.

5. Информацията, която се изисква при регистрация, се актуализира и предоставя на годишна база. По причини, свързани с упражняването на техните правомощия по член 46 от Директива 2011/61/ЕС, компетентните органи могат да изискват от ЛУАИФ да предоставят по-често информацията, посочена в член 3 от Директива 2011/61/ЕС.

РАЗДЕЛ 2

Изчисляване на ливъридж

(член 4, параграф 3 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 6

Общи разпоредби относно изчисляването на ливъридж

1. Използваният от АИФ ливъридж се изразява като съотношение между експозицията на АИФ и нетната стойност на неговата активи.

2. ЛУАИФ изчислява експозицията на управляваните АИФ в съответствие с брутния метод, посочен в член 7, и метода на задълженията, посочен в член 8.

За да вземе решение дали тези методи са достатъчни и подходящи за всички видове АИФ, или е необходимо да се разработи допълнителен незадължителен метод за изчисляването на ливъридж, Комисията преразглежда не по-късно от 21 юли 2015 г. изчислителните методи, посочени в първата алинея, отчитайки развитието на пазара.

3. В изчислението се включват експозициите във всички финансови или правно-организационни структури, в които участват трети страни, контролирани от съответния АИФ, когато въпросните структури са създадени специално с цел пряко или непряко увеличение на експозицията на равнище АИФ. За АИФ, чиято основна инвестиционна политика се състои в придобиване на контрол върху некотираните дружества или емитенти, ЛУАИФ не включва в изчислението на ливъриджа експозициите, които съществуват на нивото на тези некотираните дружества и емитенти, при условие че АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, не трябва да понесе потенциалните загуби, надхвърлящи неговата инвестиция в съответното дружество или емитент.

4. ЛУАИФ изключват сключените кредитни споразумения, когато те са с временен характер и са изцяло покрити от капиталови ангажименти на инвеститорите в АИФ.

5. ЛУАИФ разполага с надлежно документирани процедури за изчисляване на експозицията на всеки управляван от него АИФ в съответствие с брутния метод и метода на задълженията. Изчислението се прилага последователно във времето.

Член 7

Брутен метод за изчисляване на експозицията на АИФ

Изчислената по брутния метод експозиция на АИФ е сумата на абсолютните стойности на всички позиции, оценени в съответствие с член 19 от Директива 2011/61/ЕС и всички приети съгласно нея делегирани актове.

Когато изчислява експозицията на АИФ по брутния метод, ЛУАИФ:

- а) изключва стойността на всички парични средства и парични еквиваленти, представляващи високоликвидни инвестиции в основната валута на АИФ, които лесно могат да бъдат превърнати в определен размер парични средства, носят незначителен риск от промяна на стойността и осигуряват възвръщаемост, която не надхвърля възвръщаемостта по тримесечни висококачествени държавни облигации;

- б) преобразува дериватните инструменти в еквивалентната позиция в базовите им активи, като използва посочените в член 10 методи на преобразуване и методите, определени в параграфи 4—9 и 14 от приложение I;
- в) изключва паричните заеми, които остават в парични средства или парични еквиваленти, посочени в буква а), и по които са известни дължимите суми;
- г) включва експозициите, произтичащи от реинвестиране на парични заеми, изразени като по-високата стойност от пазарната стойност на извършената инвестиция или общия размер на зетите парични средства по параграфи 1 и 2 от приложение I;
- д) включва позициите по репо или обратно репо сделки, сделките по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или по други споразумения в съответствие с параграфи 3 и 10—13 от приложение I.

Член 8

Метод на задълженията за изчисляване на експозицията на АИФ

1. Изчислената по метода на задълженията експозиция на АИФ е сумата на абсолютните стойности на всички позиции, оценени в съответствие с член 19 от Директива 2011/61/ЕС и всички приети съгласно нея делегирани актове, при спазване на посочените в параграфи 2—9 критерии.

2. Когато изчислява експозицията на АИФ по метода на задълженията, ЛУАИФ:

- а) преобразува всяка позиция в дериватен инструмент в еквивалентна позиция в базовите активи на този дериват, като използва посочените в член 10 и параграфи 4—9 и 14 от приложение II методи на преобразуване;
- б) прилага споразумения за нетиране и хеджиране;
- в) изчислява експозицията, създадена чрез реинвестиране на заеми, когато това реинвестиране увеличава експозицията на АИФ, както е описано в параграфи 1 и 2 от приложение I;
- г) включва в изчисленията и други споразумения в съответствие с параграфи 3 и 10—13 от приложение I.

3. За целите на изчисляването на експозицията на АИФ по метода на задълженията:

- а) споразуменията за нетиране включват комбинации от сделки с дериватни инструменти или позиции от ценни книжа, които се отнасят до един и същ базов актив, независимо от датата на

падажа при дериватните инструменти, когато тези сделки с дериватни инструменти или позиции от ценни книжа са сключени единствено с цел премахване на рисковете по позициите, открити в резултат на други дериватни инструменти или позиции от ценни книжа;

- б) споразуменията за хеджиране включват комбинации от сделки с дериватни инструменти или позиции от ценни книжа, които не винаги се отнасят до един и същ базов актив, когато тези сделки с дериватни инструменти или позиции от ценни книжа са сключени единствено с цел компенсиране на рисковете по позициите, открити в резултат на други дериватни инструменти или позиции от ценни книжа.

4. Чрез дерогация от параграф 2, дериватен инструмент не се преобразува в еквивалентна позиция в базовия актив, ако притежава всяка една от следните характеристики:

- а) той заменя резултатите от финансовите активи в портфейла на АИФ с резултатите от други референтни финансови активи;

- б) той компенсира напълно рисковете по заменените активи в портфейла на АИФ, така че резултатите на АИФ да не зависят от резултатите на заменените активи;

- в) в сравнение с прякото притежание на референтните финансови активи той не съдържа никакви допълнителни факултативни елементи, клаузи за използване на ливъридж или други допълнителни рискове.

5. Чрез дерогация от параграф 2 дериватен инструмент не се преобразува в еквивалентна позиция в базовия актив при изчисляване на експозицията по метода на задълженията, ако изпълнява едновременно следните две условия:

- а) АИФ притежава комбинация от свързан с финансов актив дериватен инструмент и парични средства, инвестирани в паричен еквивалент по член 7, буква а), която е еквивалентна на притежаването на дълга позиция в даден финансов актив;

- б) дериватният инструмент не създава допълнителни експозиции, ливъридж или риск.

6. Споразуменията за хеджиране се вземат предвид при изчисляване на експозицията на АИФ само ако изпълняват едновременно следните условия:

- а) участващите в хеджирането позиции нямат за цел да генерират печалба, а общите и специфичните рискове са компенсирани;

- б) съществува доказано намаление на пазарния риск на равнище АИФ;
- в) евентуалните общи и специфични рискове, свързани с дериватните инструменти, са компенсирани;
- г) споразуменията за хеджиране се отнасят за един и същ клас активи;
- д) те са ефективни и при неблагоприятни пазарни условия.

7. При спазване на разпоредбите по параграф 6 в изчислението не се включват дериватни инструменти, които са използвани за хеджиране на валута и не създават допълнителни експозиции, ливъридж или други рискове.

8. ЛУАИФ нетират следните позиции:

- а) между дериватни инструменти, при условие че те се отнасят до един и същ базов актив, дори ако датите им на падежа се различават;
- б) между дериватни инструменти, чийто базов актив е прехвърлима ценна книга, инструмент на паричния пазар или дялове в предприятие за колективно инвестиране, както е посочено в раздел В, точки 1—3 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, и същия базов актив.

9. ЛУАИФ, управляващи АИФ, които в съответствие със своята основна инвестиционна политика инвестират предимно в лихвени деривати, могат съгласно член 11 да използват специфични правила за нетиране на дюрацията, за да бъде отчетена корелацията между падежните интервали на кривата на лихвения процент.

Член 9

Методи за увеличаване на експозицията на АИФ

При изчисляване на експозициите ЛУАИФ използват методите, изложени в приложение I, по отношение на посочените в него случаи.

Член 10

Методи на преобразуване за дериватни инструменти

ЛУАИФ използва методите на преобразуване, посочени в приложение II, за посочените в него дериватни инструменти.

Член 11

Правила за нетиране на дюрация

1. При изчисляване на експозицията на АИФ в съответствие с член 8, параграф 9 ЛУАИФ прилагат правила за нетиране на дюрацията.

2. Правилата за нетиране на дюрацията не се използват, когато те биха довели до въвеждане в заблуждение относно рисковия профил на АИФ. ЛУАИФ, които прилагат тези правила за нетиране, не включват в своята стратегия по

отношение на лихвените проценти други източници на риск като например променливост. Следователно в стратегиите за лихвен арбитраж не трябва да се прилагат тези правила за нетиране.

3. Използването на тези правила за нетиране на дюрацията не трябва да води до необосновано високо равнище на ливъридж вследствие на инвестиции в краткосрочни позиции. Краткосрочните лихвени деривати не трябва да бъдат основният източник на печалба за средносрочен АИФ, използващ правилата за нетиране на дюрацията.

4. Лихвените деривати се преобразуват в еквивалентната им позиция в базовия актив и се нетират в съответствие с приложение III.

5. АИФ, който използва правилата за нетиране на дюрацията, може все пак да прилага правилата за хеджиране. Правилата за нетиране на дюрацията може да се прилагат само за лихвените деривати, които не са включени в споразуменията за хеджиране.

РАЗДЕЛ 3

Допълнителен собствен капитал и застраховка за професионална отговорност

(член 9, параграф 7 и член 15 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 12

Рискове, свързани с професионалната отговорност

1. Свързаните с професионалната отговорност рискове, които трябва да бъдат обхванати по член 9, параграф 7 от Директива 2011/61/ЕС, представляват рискове от шета или загуби, причинени от съответното лице вследствие на небрежно изпълнение на дейностите, за които ЛУАИФ носи правна отговорност.

2. Рисковете, които съгласно определението по параграф 1 са свързани с професионалната отговорност, включват, наред с другото:

- а) риск от загуба на документи, удостоверяващи собствеността на АИФ върху активи;
- б) риск от въвеждане в заблуждение или подвеждащи твърдения пред АИФ или неговите инвеститори;
- в) риск от действия, грешки или пропуски, водещи до нарушаване на:
 - i) законови и регулаторни задължения;
 - ii) задължения за полагане на необходимата грижа и умения спрямо АИФ или неговите инвеститори;
 - iii) доверителни задължения;
 - iv) задължения за поверителност;

- v) устава или учредителните документи на АИФ;
- vi) условията, при които АИФ е определил ЛУАИФ;
- г) риск от пропуски в установяването, прилагането и поддържането на адекватни процедури за предотвратяване на непочтени, измамни или злонамерени действия;
- д) риск от неправомерно извършена оценка на активи или изчисление на цената на дял/акция;
- е) риск от загуби вследствие на прекъсване на дейността, неизправности на системата, пропуски в обработката на трансакции или управлението на процеси.

3. Рисковете, свързани с професионалната отговорност, трябва във всеки един момент да бъдат покрити от необходимия допълнителен собствен капитал, определен в съответствие с член 14, или чрез подходяща застраховка за професионална отговорност, определена в съответствие с член 15.

Член 13

Качествени изисквания относно рисковете, свързани с професионалната отговорност

1. ЛУАИФ прилага ефективни вътрешни политики и процедури за управление на оперативния риск с цел целесъобразно идентифициране, измерване, управление и мониторинг на оперативните рискове, включително свързаните с професионалната отговорност рискове, на които ЛУАИФ е или е логично да бъде изложено. Дейностите по управление на оперативния риск се извършват независимо в рамките на политиката за управление на риска.
2. ЛУАИФ създава база данни за загуби от отминали периоди, в която се регистрират всички претърпени оперативни пропуски, загуби и щети. В тази база данни се регистрират, наред с другото, всички настъпили рискове, свързани с професионалната отговорност, посочени в член 12, параграф 2.
3. При управлението на риска ЛУАИФ използва своята вътрешна база данни за загуби от отминали периоди и по целесъобразност външни данни, сценарни анализ и фактори, отразяващи стопанската среда и системите за вътрешен контрол.
4. Експозициите и претърпените загуби от оперативен риск подлежат на непрекъснат мониторинг и на редовно вътрешно докладване.
5. Политиките и процедурите за управление на оперативния риск на ЛУАИФ са надлежно документирани. ЛУАИФ разполага с механизми за гарантиране на съответствието със своите политики за управление на оперативния риск, както и с ефективни мерки за действие при неспазване на тези политики. ЛУАИФ разполага с процедури за предприемане на подходящи коригиращи действия.

6. Политиките и процедурите за управление на оперативния риск и системите за измерване на риска подлежат на редовен, най-малко ежегоден, преглед.

7. ЛУАИФ поддържа финансови ресурси, които са съобразени с оценката на рисковия му профил.

Член 14

Допълнителен собствен капитал

1. Настоящият член се прилага за ЛУАИФ, които са избрали да покриват рисковете, свързани с професионалната отговорност, чрез допълнителен собствен капитал.

2. ЛУАИФ осигурява допълнителен собствен капитал за покриване на рисковете, свързани с отговорността, породена от професионална небрежност, който е равен най-малко на 0,01 % от стойността на управляваните от него портфейли на АИФ.

Стойността на управляваните портфейли на АИФ представлява сумата от абсолютната стойност на всички активи на всички управлявани от ЛУАИФ АИФ, включително тези придобити чрез използването на ливъридж, като дериватните инструменти се оценяват по тяхната пазарна стойност.

3. Изискваният допълнителен собствен капитал, посочен в параграф 2, се преизчислява в края на всяка финансова година и размерът на допълнителния собствен капитал съответно се коригира.

ЛУАИФ установява, прилага и използва процедури за текущ мониторинг на стойността на портфейлите на управляваните АИФ, изчислена в съответствие с посоченото във втората алинея на параграф 2. Когато упоменатата в първата алинея стойност на портфейлите на управляваните АИФ нарасне значително преди годишното преизчисляване, ЛУАИФ своевременно преизчислява изисквания допълнителен собствен капитал и съответно коригира размера на допълнителния собствен капитал.

4. Компетентният орган на държавата членка по произход на ЛУАИФ може да разреши на ЛУАИФ да заделя допълнителен собствен капитал, чийто размер е по-нисък от упоменатата в параграф 2 стойност, само когато той е убеден — въз основа на базата данни на ЛУАИФ за загуби от отминали периоди, съхранявана за период от най-малко три години преди оценката, че ЛУАИФ разполага с необходимия допълнителен собствен капитал, адекватно покриващ свързаните с професионалната отговорност рискове. Разрешеният по-нисък размер на допълнителния собствен капитал не трябва да е по-малък от 0,008 % от стойността на портфейлите на АИФ, управлявани от ЛУАИФ.

5. Компетентният орган на държавата членка по произход на ЛУАИФ може да изиска от ЛУАИФ да разполага с допълнителен собствен капитал, чийто размер е по-висок от упомената в параграф 2 стойност, когато той не е убеден, че ЛУАИФ разполага с необходимия допълнителен собствен капитал, адекватно покриващ свързаните с професионалната отговорност рискове. Компетентният орган посочва причините, поради които счита, че допълнителният собствен капитал на ЛУАИФ е недостатъчен.

Член 15

Застраховка за професионална отговорност

1. Настоящият член се прилага за ЛУАИФ, които са избрали да покриват рисковете, свързани с професионалната отговорност, чрез застраховка за професионална отговорност.

2. ЛУАИФ сключва и поддържа във всеки един момент застраховка за професионална отговорност:

- а) чийто първоначален срок е най-малко една година;
- б) чийто срок за предизвестие при прекратяване е най-малко 90 дни;
- в) която покрива свързаните с професионалната отговорност рискове, посочени в член 12, параграфи 1 и 2;
- г) която е сключена с предприятие от ЕС или от трета държава, получило разрешение да предоставя застраховка за професионална отговорност в съответствие със законодателството на Съюза или националното законодателство;
- д) която се предоставя от трето лице.

Всяко договорено фиксирано самоучастие се покрива изцяло със собствен капитал, допълващ собствения капитал, който трябва да бъде заделен в съответствие с член 9, параграфи 1 и 3 от Директива 2011/61/ЕС.

3. Покритието на застраховката за индивидуална претенция трябва да е най-малко 0,7 % от стойността на портфейлите на АИФ, управлявани от ЛУАИФ, изчислена съгласно предвиденото по член 14, параграф 2, втора алинея.

4. Покритието на застраховката за претенции на годишна база трябва да е най-малко 0,9 % от стойността на портфейлите на АИФ, управлявани от ЛУАИФ, изчислена съгласно предвиденото по член 14, параграф 2, втора алинея.

5. ЛУАИФ прави преглед на полицата по застраховката за професионална отговорност и проверява дали спазва задъл-

женията си по настоящия член най-малко веднъж годишно и при всяка промяна, която оказва влияние върху съответствието на полицата с изискванията по настоящия член.

ГЛАВА III

УСЛОВИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ДЕЙНОСТТА НА ЛУАИФ

РАЗДЕЛ I

Общи принципи

(член 12, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 16

Общи задължения на компетентните органи

Когато оценяват дали ЛУАИФ спазват изискванията по член 12, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС, компетентните органи използват най-малко посочените в настоящия раздел критерии.

Член 17

Задължение за действие в най-добрия интерес на АИФ или на инвеститорите в АИФ и на целостта на пазара

1. ЛУАИФ прилагат политики и процедури, имащи за цел да предотвратят злоупотреби, включително такива, които основателно може да се очаква да засегнат неблагоприятно стабилността и целостта на пазара.

2. ЛУАИФ гарантират, че на управляваните от тях АИФ или на инвеститорите в тези АИФ не се начисляват излишни разходи.

Член 18

Комплексна проверка

1. ЛУАИФ полагат висока степен на старание при избора и текущия мониторинг на инвестициите.

2. ЛУАИФ гарантират, че разполагат с адекватни познания и разбиране на активите, в които инвестира АИФ.

3. ЛУАИФ установяват, прилагат и използват писмени политики и процедури за комплексна проверка и прилагат ефективни организационни мерки за гарантиране, че взетите от името на АИФ инвестиционни решения съответстват на целите, инвестиционната стратегия и по целесъобразност на праговете на риска на АИФ.

4. Политиките и процедурите за комплексна проверка, посочени в параграф 3, се преразглеждат и актуализират редовно.

Член 19

Комплексна проверка при инвестиции в активи с ограничена ликвидност

1. Когато ЛУАИФ инвестират в активи с ограничена ликвидност и тази инвестиция е предшествана от етап на договаряне, в допълнение към изискванията по член 18 ЛУАИФ трябва във връзка с договарянето:

- а) да изготвят и редовно да актуализират бизнес план, съобразен с дюрацията на АИФ и с пазарните условия;
- б) да търсят и избират евентуалните трансакции, които съответстват на посочения в буква а) бизнес план;
- в) да оценяват избраните трансакции с оглед на евентуалните възможности и на свързаните с тях рискове, всички приложими правни, данъчни, финансови или други влияещи върху стойността фактори, човешки и материални ресурси, както и стратегии, включително изходни стратегии;
- г) да извършат комплексна проверка на дейностите, свързани с трансакциите, преди да пристъпят към изпълнение;
- д) да следят изпълнението на посочения в буква а) бизнес план от страна на АИФ.

2. ЛУАИФ съхраняват данни за дейностите, извършвани в съответствие с параграф 1, за период от най-малко пет години.

Член 20

Комплексна проверка при избора и определянето на контрагенти и основни борсови посредници

1. При избора и определянето на контрагенти и основни борсови посредници ЛУАИФ проявяват необходимите умения, грижа и внимание преди и редовно след сключването на договор, отчитайки пълният набор и качеството на техните услуги.

2. При избора на основни борсови посредници или контрагенти на ЛУАИФ или на АИФ по сделка с извънборсови деривати, предоставяне в заем на ценни книжа или по репо сделка, ЛУАИФ гарантират, че тези основни борсови посредници или контрагенти удовлетворяват всяко едно от следните условия:

- а) те подлежат на постоянен надзор от страна на публичен орган;
- б) те са финансово стабилни;

в) те разполагат с необходимата организационна структура и ресурси за осъществяване на услугите, които трябва да предоставят на ЛУАИФ или АИФ.

3. При оценката на финансовата стабилност, посочена в параграф 2, буква б), ЛУАИФ вземат предвид дали основният борсов посредник или контрагентът подлежи на пруденциално регулиране, включително подходящи капиталови изисквания, и на ефективен надзор.

4. Списъкът на избраните основни борсови посредници се одобрява от висшето ръководство на ЛУАИФ. По изключение могат да бъдат определени основни борсови посредници, които не са включени в списъка, при условие че те отговарят на установените в параграф 2 изисквания и са били одобрени от висшето ръководство. ЛУАИФ трябва да могат да удостоверят причините за подобен избор и комплексната проверка, извършена при избора и мониторинга на невключените в списъка основни борсови посредници.

Член 21

Честност, коректност и необходими умения

Когато установяват дали ЛУАИФ действа честно, коректно и с необходимите умения, компетентните органи оценяват дали са изпълнени най-малко следните условия:

- а) управителният орган на ЛУАИФ притежава необходимите колективни знания, умения и опит, за да може да разбере дейностите на ЛУАИФ, по-специално основните рискове, свързани с тези дейности, и активите, в които е инвестирал АИФ;
- б) членовете на управителния орган отделят достатъчно време за целесъобразното изпълнение на задълженията си в ЛУАИФ;
- в) всеки член на управителния орган действа честно, почтено и независимо;
- г) ЛУАИФ отделя достатъчно ресурси за въвеждане в работния процес и обучение на членовете на управителния орган.

Член 22

Ресурси

1. ЛУАИФ наемат достатъчно персонал, притежаващ необходимите умения, знания и опит за изпълнение на възложените им отговорности.

2. За целите на параграф 1, ЛУАИФ вземат предвид естеството, мащаба и сложността на дейността си, както и естеството и обхвата на услугите и дейностите, извършвани в хода на тази стопанска дейност.

Член 23

Равностойно третиране на инвеститорите в АИФ

1. ЛУАИФ гарантират, че техните процедури за вземане на решение и организационна структура, посочени в член 57, осигуряват равностойно третиране на инвеститорите.

2. Всяко одобрено от ЛУАИФ преференциално третиране на един или повече инвеститори не трябва като цяло да поставя другите инвеститори в неизгодно положение.

Член 24

Стимули

1. Счита се, че ЛУАИФ не действат честно, коректно и в съответствие с най-добрия интерес на управляваните от тях АИФ или на инвеститорите в тези АИФ, ако във връзка с дейностите, извършени при изпълнение на посочените в приложение I към Директива 2011/61/ЕС функции, те плащат или получават такса или комисиона, или предоставят или получават непарични стимули, освен:

- a) такса, комисиона или непаричен стимул, платени или предоставени на или от АИФ или лице, действащо от името на АИФ;
- b) такса, комисиона или непаричен стимул, платени или предоставени на или от трета страна или лице, действащо от името на трета страна, когато ЛУАИФ може да докаже, че са изпълнени следните условия:
 - i) съществуването, естеството и размерът на таксата, комисионата или стимула или когато размерът не може да бъде установен, методът за изчисляване на сумата, са ясно оповестени пред инвеститорите в АИФ по изчерпателен, точен и разбираем начин, преди да бъде предоставена съответната услуга;
 - ii) плащането на таксата или комисионата или предоставянето на непаричната облага има за цел да подобри качеството на съответната услуга, а не да възпрепятства спазването на задължението на ЛУАИФ да действа в най-добрия интерес на управляваните от него АИФ или на инвеститорите в АИФ;
- в) подходящи такси, които подпомагат или са необходими за предоставянето на съответната услуга, включително такси за отговорно пазене, такси за сетълмент и обмяна на валута,

законови налози или правни такси, и които по своя характер не могат да доведат до конфликти със задълженията на ЛУАИФ да действа честно, коректно и в съответствие с най-добрия интерес на управляваните от него АИФ или на инвеститорите в АИФ.

2. Оповестяването в обобщена форма на основните условия на споразуменията относно таксите, комисионите или непаричните облаги се счита за задоволително за целите на параграф 1, буква б), подточка i), когато ЛУАИФ е поело ангажимент да оповестява допълнителни подробности по искане на инвеститорите в АИФ и този ангажимент бива спазван.

Член 25

Ефективно използване на ресурси и процедури — обработка на поръчки

1. ЛУАИФ установяват, прилагат и използват процедури и мерки, които осигуряват надлежно, правилно и бързо изпълнение на поръчките от името на АИФ.

2. Посочените в параграф 1 процедури и мерки отговарят на следните изисквания:

- a) те осигуряват незабавното и точно регистриране и разпределяне на поръчките, изпълнени от името на АИФ;
- b) те извършват последователно и надлежно сравнимите поръчки на АИФ, освен ако това е трудно осъществимо поради характеристиките на поръчката или съществуващите пазарни условия или ако интересите на АИФ или на инвеститорите в АИФ изискват друго.
3. Финансовите инструменти, паричните суми или други активи, получени при сетълмент на изпълнените поръчки, се превеждат или регистрират незабавно и точно по сметката на съответния АИФ.
4. ЛУАИФ не злоупотребяват с информацията, свързана с неизпълнените поръчки на АИФ, и предприемат всички необходими мерки за предотвратяване на злоупотребата с такава информация от съответните му заинтересовани лица.

Член 26

Задължения за докладване по отношение на изпълнението на поръчки за записване и обратно изкупуване

1. Когато ЛУАИФ изпълняват поръчка на инвеститор за записване или евентуално обратно изкупуване, те незабавно му предоставят на траен носител основната информация относно изпълнението на поръчката или съответно приемането на предложението за записване.

2. Параграф 1 не се прилага, когато потвърдението относно изпълнението на поръчката трябва да бъде предоставено на инвеститора от трето лице и когато потвърдението съдържа основната информация.

ЛУАИФ гарантират, че третото лице съблюдава своите задължения.

3. Основната информация, посочена в параграфи 1 и 2, включва следното:

- а) идентификационни данни на ЛУАИФ;
- б) идентификационни данни на инвеститора;
- в) дата и час на получаване на поръчката;
- г) дата на изпълнение;
- д) идентификационни данни на АИФ;
- е) брутната стойност на поръчката, включително такси за записване или нетната сума след таксите за обратно изкупуване.

4. ЛУАИФ предоставят на инвеститора, при поискване, информация относно статута на поръчката или приемането на предложението за записване, или и двете в зависимост от случая.

Член 27

Изпълнение на решения за търгуване от името на управлявания АИФ

1. ЛУАИФ действат в най-добрия интерес на АИФ или на инвеститорите в управляваните от тях АИФ, когато изпълняват решения за търгуване от името на управлявания АИФ в рамките на управлението на техните портфейли.

2. Когато ЛУАИФ купуват или продават финансови инструменти или други активи, за които се прилага принципът на най-доброто изпълнение, както и за целите на параграф 1, те предприемат всички необходими мерки, за да получат възможно най-добрия резултат за управляваните от тях АИФ или инвеститорите в тези АИФ, като се вземат предвид цената, разходите, срокът, вероятността за изпълнение и сетълмент, обемът и естеството на поръчката или всяко друго съображение, свързано с нейното изпълнение. За определяне на съответното значение на тези фактори се прилагат следните критерии:

- а) целите, инвестиционната политика и специфичните рискове за АИФ, както е посочено в правилника или устава на АИФ, проспекта или документите за предлагане на АИФ;
- б) характеристиките на поръчката;

в) характеристиките на финансовите инструменти или другите активи, които са предмет на тази поръчка;

г) характеристиките на мястото на изпълнение, към което може да бъде отнесена поръчката.

3. ЛУАИФ установяват и изпълняват ефективни организационни мерки за спазване на задължението по параграфи 1 и 2. По-специално ЛУАИФ установяват и прилагат писмена политика за изпълнение, която позволява на АИФ и техните инвеститори да получават възможно най-добрия резултат за поръчките на АИФ в съответствие с параграф 2.

4. ЛУАИФ редовно следят за ефективността на своите организационни мерки и политика за изпълнение на поръчките с оглед установяване и при необходимост отстраняване на слабостите.

5. ЛУАИФ ежегодно преглеждат политиката за изпълнение на поръчките. Преглед се извършва и при наличието на съществена промяна, която влияе на способността на ЛУАИФ да продължи да постига възможно най-добрите резултати за управляваните АИФ.

6. ЛУАИФ трябва да бъдат в състояние да удостоверят, че са изпълнили поръчките от името на АИФ в съответствие със своята политика за изпълнение.

7. Когато липсват алтернативи по отношение на местата на изпълнение, разпоредбите по параграфи 2—5 не се прилагат. ЛУАИФ трябва обаче да бъдат в състояние да удостоверят, че не съществуват други алтернативни места на изпълнение.

Член 28

Възлагане на поръчки за търгуване от името на АИФ на други изпълняващи субекти

1. Когато ЛУАИФ купува или продава финансови инструменти или други активи, за които се прилага принципът на най-доброто изпълнение, то действа в най-добрия интерес на управляваните от него АИФ или инвеститорите в АИФ, когато при управлението на техните портфейли възлага поръчки за търгуване от името на АИФ на други изпълняващи субекти.

2. ЛУАИФ предприемат всички необходими мерки, за да постигнат възможно най-добрия резултат за АИФ или инвеститорите в АИФ, като се вземат предвид цената, разходите, срокът, вероятността за изпълнение и сетълмент, обемът и естеството на поръчката или всяко друго съображение, свързано с нейното изпълнение. За определяне на съответното значение на тези фактори се прилагат изискванията по член 27, параграф 2.

ЛУАИФ установяват, прилагат и използват политика, позволяваща им да спазват посоченото в първата алинея задължение. Политиката установява по отношение на всеки клас инструменти субектите, на които могат да бъдат възлагани поръчки. ЛУАИФ сключва споразумения за изпълнение на поръчка, само ако тези споразумения отговарят на задълженията по настоящия член. ЛУАИФ предоставя на инвеститорите в управляваните от него АИФ подходяща информация относно установената в съответствие с настоящия параграф политика, както и всякакви съществени промени в тази политика.

3. ЛУАИФ редовно следят за ефективността на установената в съответствие с параграф 2 политика и по-специално за качеството на изпълнението от страна на определените в тази политика субекти и при необходимост отстраняват евентуалните слабости.

Освен това ЛУАИФ ежегодно преглеждат тази политика. Такъв преглед се извършва и при наличието на съществена промяна, която влияе на способността на ЛУАИФ да продължи да постига възможно най-добрите резултати за управляваните АИФ.

4. ЛУАИФ трябва да бъдат в състояние да удостоверят, че са възлагали поръчки от името на АИФ в съответствие с установената по параграф 2 политика.

5. Когато липсват алтернативи по отношение на местата на изпълнение, разпоредбите по параграфи 2—5 не се прилагат. ЛУАИФ трябва обаче да бъдат в състояние да удостоверят, че не съществуват други алтернативни места на изпълнение.

Член 29

Обединяване и разпределяне на поръчки за търговия

1. ЛУАИФ може да изпълняват поръчка на АИФ, обединена с поръчка на друг АИФ, ПКИПЦК или клиент или с поръчка, свързана с инвестирането на неговия собствен капитал, когато:

- а) може разумно да се очаква, че обединяването на поръчките няма да накърнява интересите на АИФ, ПКИПЦК или клиентите, чиито поръчки са обединени;
- б) е установена и ефективно се прилага политика за разпределяне на поръчките, която съдържа достатъчно конкретни правила за справедливото разпределяне на обединените поръчки, включително за това как обемът и цената на поръчките определят разпределянето и обработването на частични изпълнения.

2. Когато ЛУАИФ обединява поръчка на АИФ с една или повече поръчки на други АИФ, ПКИПЦК или клиенти и обединената поръчка е частично изпълнена, ЛУАИФ разпределя съответните търговски трансакции в съответствие със своята политика за разпределяне на поръчки.

3. Когато ЛУАИФ обединява трансакциите си за собствена сметка с една или повече поръчки на АИФ, ПКИПЦК или клиенти, ЛУАИФ не трябва да разпределя съответните търговски трансакции по начин, ощетяващ АИФ, ПКИПЦК или клиент.

4. Когато ЛУАИФ обединява поръчка на АИФ, ПКИПЦК или друг клиент с трансакция за собствена сметка и обединената поръчка е частично изпълнена, ЛУАИФ разпределя съответните търговски трансакции приоритетно на АИФ, ПКИПЦК или клиентите, преди да разпредели трансакциите за своя собствена сметка.

Ако ЛУАИФ обаче е в състояние да обоснове разумно пред АИФ или клиент, че, без да бъде обединена, поръчката нямаше да може да бъде изпълнена при такива изгодни условия или въобще да бъде изпълнена, ЛУАИФ може да разпредели пропорционално трансакцията за своя собствена сметка в съответствие с политиката, посочена в параграф 1, буква б).

РАЗДЕЛ 2

Конфликти на интереси

(член 14 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 30

Видове конфликти на интереси

Когато определят видовете конфликти на интереси, възникващи в хода на управлението на АИФ, ЛУАИФ вземат под внимание конкретно дали ЛУАИФ, заинтересовано лице или лице, пряко или косвено свързано чрез упражняване на контрол върху ЛУАИФ:

- а) може да реализира финансова печалба или да избегне финансова загуба за сметка на АИФ или неговите инвеститори;
- б) има интерес от резултата от предоставяната на АИФ, на неговите инвеститори или на клиент услуга или дейност или от трансакция, извършена от името на АИФ или клиент, който е различен от интереса на АИФ от такъв резултат;

в) има финансов или друг стимул да предпочете:

— интереса на ПКИПЦК, на клиент или група от клиенти или на друг АИФ пред интереса на АИФ;

— интереса на един инвеститор пред интереса на друг инвеститор или група от инвеститори в същия АИФ;

г) извършва същата дейност за АИФ и за друг АИФ, ПКИПЦК или клиент; или

д) получава или ще получи от лице, различно от АИФ или неговите инвеститори, стимули във връзка с предоставяните на АИФ дейности по колективно управление на портфейли, под формата на пари, стоки или услуги, различни от стандартната комисиона или такса за такава услуга.

Член 31

Политика по отношение на конфликти на интереси

1. ЛУАИФ установява, прилага и използва ефективна политика по отношение на конфликтите на интереси. Тази политика е изготвена в писмена форма и отговаря на размера и организационната структура на ЛУАИФ, както и на естеството, мащаба и сложността на неговата дейност.

Ако ЛУАИФ е член на група, политиката отчита и всички обстоятелства, с които ЛУАИФ е или следва да бъде запознато, които могат да породят конфликти на интереси, произтичащи от структурата и стопанската дейност на другите членове на групата.

2. Политиката по отношение на конфликти на интереси, установена в съответствие с параграф 1, включва следното:

- а) по отношение на извършваните от ЛУАИФ или от негово име дейности, в т.ч. дейности, извършвани от подизпълнител, вторичен подизпълнител, външен оценител или контрагент, определяне на обстоятелствата, които представляват или могат да породят конфликт на интереси, водещ до значителен риск от увреждане на интересите на АИФ или на неговите инвеститори;
- б) процедури, които трябва да бъдат прилагани, и мерки, които трябва да бъдат приети, с цел предотвратяване, управление и мониторинг на такива конфликти на интереси.

Член 32

Конфликти на интереси, свързани с обратното изкупуване

ЛУАИФ, което управлява АИФ от отворен тип, установява, управлява и следи конфликтите на интереси, възникващи между инвеститори, които желаят техните инвестиции да бъдат обратно изкупени, и инвеститори, които желаят да запазят своите инвестиции в АИФ, както и евентуалните конфликти между стимулите за ЛУАИФ да инвестира в неликвидни активи и политиката за обратно изкупуване на АИФ в съответствие с неговите задължения по член 14, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС.

Член 33

Процедури и мерки за предотвратяване или управление на конфликти на интереси

1. Установените за предотвратяване или управление на конфликти на интереси процедури и мерки имат за цел да гарантират, че заинтересованите лица, участващи в различни дейности, свързани с риск от конфликти на интереси, упражняват тези дейности в степен на независимост, която отговаря на мащаба и дейностите на ЛУАИФ и на групата, към която то принадлежи, както и на значимостта на риска от увреждане на интересите на АИФ или неговите инвеститори.

2. Когато е необходимо и целесъобразно за ЛУАИФ да гарантира изискваната степен на независимост, процедурите, които трябва да бъдат прилагани, и мерките, които трябва да бъдат приети, по член 31, параграф 2, буква б) включват следното:

- а) ефективни процедури за предотвратяване или контрол на обмена на информация между заинтересованите лица, участващи в дейности по колективно управление на портфейли или други дейности по член 6, параграфи 2 и 4 от Директива 2011/61/ЕС, свързани с риск от конфликт на интереси, когато такъв обмен на информация може да увреди интересите на един или повече АИФ и техните инвеститори;
- б) обособен надзор на заинтересованите лица, чиито основни функции са свързани с извършване на дейности по колективно управление на портфейли от името на клиенти или на инвеститори или по предоставяне на услуги на клиенти или на инвеститори, чиито интереси могат да бъдат в конфликт, или които представляват по друг начин различни интереси, които могат да бъдат в конфликт включително с интересите на ЛУАИФ;
- в) премахване на всякаква пряка връзка между възнаграждението на заинтересованите лица, участващи главно в извършването на дадена дейност, и възнаграждението на различни заинтересовани лица, участващи главно в извършването на друга дейност, или приходите, създадени от тях, когато може да се породят конфликти на интереси относно тези дейности;
- г) мерки за предотвратяване или ограничаване на което и да е лице да упражнява неуместно влияние върху начина, по който заинтересовано лице извършва дейности по колективно управление на портфейли;
- д) мерки за предотвратяване или контрол на едновременно или последователно участие на заинтересовано лице в отделни дейности по колективно управление на портфейли или други дейности по член 6, параграфи 2 и 4 от Директива 2011/61/ЕС, когато такова участие може да попречи на правилното управление на конфликтите на интереси.

Ако приемането или прилагането на една или няколко от тези мерки и процедури не осигурява необходимата степен на независимост, ЛУАИФ приема такива алтернативни или допълнителни мерки и процедури, каквито са необходими и подходящи за тези цели.

Член 34

Управление на конфликти на интереси

Когато установените от ЛУАИФ организационни или административни механизми не са достатъчни, за да гарантират с необходимата сигурност предотвратяването на рисковете от накърняване на интересите на АИФ или на инвеститорите в АИФ, висшето ръководство или друг компетентен вътрешен орган на ЛУАИФ бива незабавно информиран, за да може да вземе всички необходими решения или действия, с които да се гарантира, че ЛУАИФ действа в най-добрия интерес на АИФ или инвеститорите в този АИФ.

Член 35

Мониторинг на конфликти на интереси

1. ЛУАИФ поддържа и редовно актуализира регистър на видовете дейности, извършвани от ЛУАИФ или от негово име, при които е възникнал или — в случай на текуща дейност — може да възникне конфликт на интереси, пораждащ значителен риск от увреждане на интересите на един или няколко АИФ или на техните инвеститори.

2. Висшето ръководство получава редовно и най-малко веднъж годишно писмени отчети относно посочените в параграф 1 дейности.

Член 36

Оповестяване на конфликти на интереси

1. Информацията, която трябва да бъде оповестена пред инвеститорите по член 14, параграфи 1 и 2 от Директива 2011/61/ЕС, се предоставя на инвеститорите на траен носител или посредством интернет страница.

2. Когато посочената в параграф 1 информация се предоставя посредством интернет страница и не е адресирана лично до инвеститора, трябва да бъдат изпълнени следните условия:

- а) инвеститорият е бил уведомен за адреса на интернет страницата и мястото на интернет страницата, от където може да бъде получен достъп до информацията, и е дал съгласието си информацията да бъде предоставена по такъв начин;
- б) информацията трябва да бъде актуална;
- в) информацията трябва да бъде непрекъснато достъпна посредством посочената интернет страница за срок, в рамките на който клиентът може да има основателна причина да я провери.

Член 37

Стратегии за упражняване на право на глас

1. ЛУАИФ разработва подходящи и ефективни стратегии за определяне на времето и начина, по който ще бъде упражнявано правото на глас, притежавано в управляваните от АИФ портфейли, в изключителния интерес на съответния АИФ или неговите инвеститори.

2. В посочената в параграф 1 стратегия се определят мерките и процедурите за:

- а) мониторинг на съответните корпоративни действия;
- б) гарантиране, че упражняването на право на глас е в съответствие с инвестиционните цели и политика на съответния АИФ;
- в) предотвратяване или управление на всякакви конфликти на интереси, възникващи от упражняването на правото на глас.

3. Обобщено описание на стратегиите, както и подробности за действията, предприети въз основа на тези стратегии, се предоставят на инвеститорите при поискване.

РАЗДЕЛ 3

Управление на риска

(член 15 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 38

Системи за управление на риска

За целите на настоящия раздел под системи за управление на риска се разбират системи, състоящи се от съответните елементи на организационната структура на ЛУАИФ, в която централна роля се отнежда на постоянната функцията за управление на риска, от политиките и процедурите, свързани с управлението на риска по всяка инвестиционна стратегия на АИФ, и от организационните мерки, процеси и техники, свързани с оценката и управлението на риска, прилагани от ЛУАИФ по отношение на всеки управляван от него АИФ.

Член 39

Постоянна функция по управление на риска

1. ЛУАИФ установява и поддържа постоянна функция по управление на риска, която:

- а) прилага ефективни политики и процедури за управление на риска, с цел текущо идентифициране, измерване, управление и мониторинг на всички рискове по всяка инвестиционна стратегия на АИФ, на които всеки АИФ е или може да бъде изложен;
- б) гарантира, че оповестеният пред инвеститорите в съответствие с член 23, параграф 4, буква в) от Директива 2011/61/ЕС рисков профил на АИФ съответства на праговете на риска, установени в съответствие с член 44 от настоящия регламент;

- в) следи за спазването на установените в съответствие с член 44 прагове на риска и своевременно уведомява управителния орган и функцията по надзора на ЛУАИФ, ако има такава, когато счита, че рисковият профил на АИФ не съответства на тези прагове или вижда значителен риск от възникване на бъдещо несъответствие между тях;
- г) предоставя на управителния орган и функцията по надзора на ЛУАИФ, ако има такава, актуална информация с честота, която съответства на естеството, мащаба и сложността на дейностите на АИФ или на ЛУАИФ, относно:
- i) съответствието и спазването на праговете на риска по член 44 от страна на рисковия профил на АИФ, оповестен в съответствие с член 23, параграф 4, буква в) от Директива 2011/61/ЕС;
- ii) адекватността и ефективността на процеса за управление на риска, като конкретно се посочва дали са или ще бъдат предприети съответни коригиращи мерки в случай на действителни или очаквани пропуски;
- д) предоставя на висшето ръководство актуална информация относно текущото ниво на риск, поет от всеки управляван АИФ, и всички действителни или очаквани нарушения на праговете на риска по член 44, с което да осигури предприемането на навременни и подходящи действия.
2. Функцията по управление на риска разполага с необходимите правомощия и достъп до съответната информация, необходима за изпълнение на посочените в параграф 1 задачи.

Член 40

Политика за управление на риска

1. ЛУАИФ изработва, прилага и поддържа подходяща и документирана политика за управление на риска, с помощта на която се установяват всички съответни рискове, на които са изложени или могат да бъдат изложени управляваните от него АИФ.
2. Политиката за управление на риска включва необходимите процедури, които позволяват на ЛУАИФ да оцени за всеки управляван от него АИФ до каква степен е изложен на пазарен риск, ликвиден риск и риск от контрагента, както и на всички други рискове, включително оперативни рискове, които могат да бъдат съществени за всеки управляван от него АИФ.
3. Политиката за управление на риска на ЛУАИФ съдържа най-малко следните елементи:
- а) техники, инструменти и мерки, които позволяват да се постигне съответствие с изискванията на член 45;

- б) техники, инструменти и мерки, които позволят да се оцени и наблюдава ликвидният риск на АИФ при обичайни и при извънредни обстоятелства, включително чрез провеждането на редовни стрес-тестове в съответствие с разпоредбите на член 48;
- в) разпределяне в рамките на ЛУАИФ на свързаните с управление на риска отговорности;
- г) праговете на риска, установени съгласно член 44 от настоящия регламент, както и обосновка на начина, по който те са съобразени с рисковия профил на АИФ, оповестен на инвеститорите в съответствие с член 23, параграф 4, буква в) от Директива 2011/61/ЕС;
- д) условията, съдържанието, честотата и лицата, на които посоченото в член 39 постоянна функция по управление на риска докладва.
4. Политиката за управление на риска включва описание на гаранциите, посочени в член 43, и по-специално:

- а) естеството на евентуални конфликти на интереси;
- б) предприети коригиращи мерки;
- в) причините, поради които се очаква тези мерки да доведат до независима работа на функцията по управление на риска;
- г) начина, по който ЛУАИФ възнамерява да гарантира, че гаранциите са винаги ефективни.

5. Политиката за управление на риска, посочена в параграф 1, е съобразена с естеството, мащаба и сложността на стопанската дейност на ЛУАИФ и на управлявания от него АИФ.

Член 41

Оценяване, контрол и преглед на политиката за управление на риска

1. ЛУАИФ оценява, контролира и периодично, поне веднъж годишно, прави преглед на:
- а) адекватността и ефективността на политиката за управление на риска и на мерките, процесите и техниките, посочени в член 45;
- б) степента до която ЛУАИФ съблюдава политиката за управление на риска и на мерките, процесите и техниките, посочени в член 45;

- в) адекватността и ефективността на мерките, предприети за отстраняване на слабостите във функционирането на процеса за управление на риска;
- г) постигнатите от функцията по управление на риска резултати;
- д) адекватността и ефективността на мерките, насочени към осигуряване на функционално и йерархично отделяне на функцията по управление на риска в съответствие с член 42.

Висшето ръководство определя в съответствие с принципа на пропорционалност колко често ще се извършва предвидения в първа алинея периодичен преглед, в зависимост от естеството, мащаба и сложността на стопанската дейност на ЛУАИФ и на управлявания от него АИФ.

2. В допълнение към периодичния преглед, посочен в параграф 1, системите за управление на риска подлежат на преглед, когато:

- а) са въведени съществени промени в политиките и процедурите за управление на риска и в мерките, процесите и техниките, посочени в член 45;
- б) вътрешни или външни събития показват, че е необходим допълнителен преглед;
- в) са направени съществени промени в инвестиционната стратегия и цели на управлявания АИФ.

3. ЛУАИФ актуализира системите за управление на риска въз основа на резултатите от прегледа, посочен в параграфи 1 и 2.

4. ЛУАИФ уведомява компетентния орган на своята държава членка по произход за всякакви съществени промени в политиката за управление на риска и в мерките, процесите и техниките, посочени в член 45.

Член 42

Функционално и йерархично отделяне на функцията по управление на риска

1. Смята се, че функцията по управление на риска е функционално и йерархично отделена от оперативните подразделения, включително от функцията по управление на портфейла, само когато са изпълнени всички от следните условия:

- а) лицата, ангажирани с функцията по управление на риска, не са подчинени на лицата, отговарящи за дейността на оперативните подразделения на ЛУАИФ, включително звеното за управление на портфейла;
- б) лицата, ангажирани с функцията по управление на риска, не са ангажирани с изпълнението на дейностите в рамките на оперативните подразделения, включително на звеното по управление на портфейла;
- в) възнагражденията на лицата, ангажирани с функцията по управление на риска, се определят в съответствие с постигането на целите на функцията, независимо от работата на

оперативните подразделения, включително на функцията по управление на портфейла;

- г) възнагражденията на висшите служители, работещи във функцията за управление на риска, се контролират пряко от комитета по възнагражденията, когато има такъв.

2. Функционалното и йерархично отделяне на функцията по управление на риска в съответствие с параграф 1 се извършва по цялата йерархична структура на ЛУАИФ до управителния орган. Тя подлежи на преглед от управителния орган и от звеното на ЛУАИФ с функции по надзора, ако има такава.

3. Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ проверяват начина, по който ЛУАИФ изпълнява разпоредбите на параграфи 1 и 2 въз основа на критериите, посочени в член 15, параграф 1, втора алинея от Директива 2011/61/ЕС.

Член 43

Гаранции срещу конфликти на интереси

1. Гаранциите срещу конфликти на интереси, посочени в член 15, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС, гарантират най-малко, че:

- а) решенията, взети от функцията по управление на риска, се основават на надеждни данни, които се проверяват в необходимата степен от функцията по управление на риска;
- б) възнаграждението на лицата, ангажирани с функцията по управление на риска, отразява постигането на целите на функцията по управление на риска, независимо от резултатите на оперативните сектори, в които участват;
- в) функцията по управление на риска е предмет на подходящ независим преглед, за да се гарантира, че решенията са вземат независимо;

г) функцията по управление на риска е представена в управителния орган или звеното по надзор, когато съществува такава, най-малко със същите правомощия както звеното по управление на портфейл;

д) всички задължения, които влизат в конфликт с работата на функцията, са правилно отделени.

2. Когато е целесъобразно, като се отчитат естеството, мащабът и сложността на дейността на ЛУАИФ, посочените в параграф 1 гаранции предвиждат, че:

а) извършването на функцията по управление на риска се разглежда редовно от звеното за вътрешен одит или ако не съществува такава — от външно лице, назначено от управителния орган;

б) в случаите, в които е създаден комитет по риска, той е обезпечен с необходимите ресурси и неговите членове, които не са независими, не оказват неправомерно влияние върху работата на функцията по управление на риска.

3. Управителният орган на ЛУАИФ и звеното по надзора, когато има такава, въвеждат гаранции срещу конфликтите на интереси, посочени в параграфи 1 и 2, редовно правят преглед на тяхната ефективност и своевременно предприемат коригиращи действия за отстраняване на евентуални недостатъци.

Член 44

Прагове на риска

1. ЛУАИФ определя и прилага количествени или качествени, или и двата вида прагове на риска за всеки управляван от него АИФ, като взема предвид всички съответни рискове. Когато са определени само количествени прагове, ЛУАИФ трябва да може да обоснове този подход пред компетентния орган.

2. Качествените и количествените прагове на риска за всеки АИФ обхващат най-малкото следните рискове:

- а) пазарни рискове;
- б) кредитни рискове;
- в) ликвидни рискове;
- г) рискове от контрагента;
- д) оперативни рискове.

3. При определяне на праговете на риска ЛУАИФ взема предвид стратегиите и активите, използвани по отношение на всеки управляван от него АИФ, както и националните норми, приложими за всеки от тези АИФ. Тези прагове на риска са съобразени с рисковия профил на АИФ, оповестен на инвеститорите в съответствие с член 23, параграф 4, буква в) от Директива 2011/61/ЕС, и се одобряват от управителния орган.

Член 45

Измерване и управление на риска

1. ЛУАИФ въвежда подходящи и ефективни организационни мерки, процеси и техники с цел да:

- а) установява, измерва, управлява и контролира по всяко време рисковете, на които са или могат да бъдат изложени управляваните от него АИФ;
- б) осигурява спазване на праговете, определени в съответствие с разпоредбите на член 44.

2. Посочените в параграф 1 мерки, процеси и техники са съобразени с естеството, мащаба и сложността на стопанската дейност на ЛУАИФ и на всеки управляван от него АИФ и отговарят на рисковия профил на АИФ, оповестен на инвеститорите в съответствие с член 23, параграф 4, буква в) от Директива 2011/61/ЕС.

3. За целите на параграф 1 ЛУАИФ предприема следните действия за всеки управляван от него АИФ:

- а) въвежда организационни мерки, процеси и техники за измерване на риска, необходими да гарантират, че рисковете, свързани с откритите позиции, и техният принос към общия рисков профил са правилно измерени въз основа на ясни и надеждни данни и че мерките, процесите и техниките за измерване на риска са адекватно документирани;
- б) извършва периодични бек-тестове за преглед на валидността на мерките за измерване на риска, които включват базирани на модел прогнози и оценки;
- в) извършва периодични подходящи стрес-тестове и анализи на сценария с цел да набележи мерки в отговор на рисковете, възникващи от евентуални промени в пазарните условия, които може да повлияят неблагоприятно на АИФ;
- г) гарантира, че настоящото ниво на риск отговаря на праговете на риска в съответствие с член 44;
- д) установява, прилага и поддържа подходящи процедури, които в случай на действителни или очаквани нарушения на праговете на риска от страна на АИФ, водят до своевременно коригиращи действия в интерес на инвеститорите;
- е) осигурява подходящи системи и процедури за управление на ликвидността за всеки АИФ в съответствие с изискванията, определени в член 46.

РАЗДЕЛ 4

Управление на ликвидността

(член 16 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 46

Система и процедури за управление на ликвидността

ЛУАИФ са в състояние да докажат пред компетентните органи на своята държава членка по произход, че са въведени подходяща система и ефективни процедури за управление на ликвидността, както е посочено в член 16, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС, съобразени с инвестиционната стратегия, ликвидния профил и политиката на обратно изкупуване на дялове от всеки АИФ.

Член 47

Контрол и управление на ликвидния риск

1. Посредством системата и процедурите за управление на ликвидността, посочени в член 46, се гарантира най-малко, че:

- а) ЛУАИФ поддържа равнище на ликвидност в АИФ, съобразено с поетите задължения, което се основава на оценка на относителната ликвидност на активите на АИФ на пазара, като се отчита необходимото време за ликвидация и цената или стойността, на която тези активи могат да бъдат ликвидирани, и степента, до която те се влияят от други пазарни рискове или фактори;

б) ЛУАИФ контролира ликвидния профил на портфейла от активи на АИФ, като взема предвид пределния дял на отделните активи, които може да имат съществено въздействие върху ликвидността, както и съществените пасиви и задължения, в т.ч. и условни, които АИФ може да има по отношение на поетите задължения. За тази цел ЛУАИФ взема предвид профила на инвеститорите в АИФ, включително вида на инвеститорите, относителния размер на инвестициите и условията на обратно изкупуване на дялове, приложими по отношение на тези инвестиции;

в) когато АИФ инвестира в други предприятия за колективно инвестиране, ЛУАИФ контролира подхода, възприет от управителите на тези предприятия за колективно инвестиране, по отношение на управлението на ликвидността, включително като прави периодични прегледи с цел да наблюдава промените на клаузите за обратно изкупуване на базовите дялове в предприятията за колективно инвестиране, в които инвестира АИФ. При спазване на разпоредбите на член 16, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС това задължение не се прилага, когато другите предприятия за колективно инвестиране, в които инвестира АИФ, се търгуват активно на регулиран пазар по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО или на еквивалентен пазар на трета страна;

г) ЛУАИФ прилага и поддържа подходяща мерки и процедури за измерване на ликвидността, за да оцени количествените и качествените рискове по позициите и по планираните инвестиции, които имат съществено въздействие върху ликвидния профил на портфейла на активите на АИФ, за да може тяхното въздействие върху цялостния профил на ликвидността да бъде измерено по подходящ начин. Използваните за целта процедури гарантират, че ЛУАИФ притежава необходимите познания и разбиране за ликвидността на активите, в които е инвестирал или възнамерява да инвестира АИФ, включително, когато е приложимо, за обема на търговията и чувствителността на цените и/или за спредовете на отделните активи при обичайни и извънредни обстоятелства, свързани с ликвидността;

д) ЛУАИФ разглежда и привежда в действие инструменти и процедури, включително специални процедури, необходими за управлението на ликвидния риск на всеки управляван от него АИФ. За всеки управляван от него АИФ ЛУАИФ определя случаите, при които тези инструменти и мерки могат да се използват при обичайни и извънредни обстоятелства, като взема предвид справедливото третиране на всички инвеститори на АИФ във връзка с всеки управляван от него АИФ. ЛУАИФ може да използва подобни инструменти и процедури само при тези обстоятелства и ако съответните оповестявания са направени в съответствие с член 108.

2. ЛУАИФ документира своите политики и процедури за управление на ликвидността, както е посочено в параграф 1,

като ги преразглежда най-малко веднъж годишно и ги актуализира с всяко изменение или нова процедура.

3. В системата и процедурите си за управление на ликвидността, посочени в параграф 1, ЛУАИФ включва подходящи поетапни мерки с цел да реагира при очаквани или действителни затруднения с ликвидността или друго влошаване на ситуацията на АИФ.

4. Параграф 1, буква д) не се прилага, когато ЛУАИФ управлява АИФ от затворен тип, използващ ливъридж.

Член 48

Прагове при управлението на ликвидност и стрес-тестове

1. Като имат предвид естеството, мащаба и сложността на всеки управляван от тях АИФ, ЛУАИФ, когато е уместно, прилага и поддържа адекватни прагове за ликвидност или неликвидност на АИФ, съответстващи на поетите от фонда задължения и политиката за обратно изкупуване на дялове и в съответствие с изискванията, определени в член 44, свързани с количествените и качествените прагове на риска.

ЛУАИФ следят за спазването на тези прагове и когато те са надвишени или има вероятност да бъдат надвишени, те определят изисквания (или необходимия) курс на действие. При определяне на подходящи действия ЛУАИФ преценяват адекватността на политиките и процедурите за управление на ликвидността, целесъобразността на ликвидния профил на активите на АИФ и влиянието на нетипични нива на искове за обратно изкупуване.

2. ЛУАИФ редовно провеждат стрес-тестове при обичайни и извънредни условия, свързани с ликвидността, с помощта на които оценяват ликвидния риск на всеки управляван от тях АИФ. Тестовите за устойчивост:

а) се извършват въз основа на надеждна и актуална информация, в количествено изражение или в случаите, когато това не е подходящо — в качествено изражение;

б) когато е уместно, се симулира недостиг на ликвидност на активите на АИФ и нетипични искания за обратно изкупуване;

в) обхващат пазарни рискове и свързани с тях евентуални последици, включително искане за допълнително изплащане (margin calls), изисквания за обезпечения и кредитни линии;

г) отразяват чувствителността на оценяването при неблагоприятни пазарни условия;

д) се извършват с честота, която е съобразена с естеството на АИФ, като се вземат предвид инвестиционната стратегия, ликвидният профил, видът на инвеститорите и политиката за обратно изкупуване на дялове на АИФ, но поне веднъж годишно.

3. ЛУАИФ действат в най-добрия интерес на инвеститорите съобразно резултатите от стрес-тестовите.

Член 49

Съответствие между инвестиционна стратегия, ликвиден профил и политика за обратно изкупуване

1. За целите на член 16, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС се счита, че между инвестиционната стратегия, ликвидния профил и политиката за обратно изкупуване на дялове на всеки управляван АИФ съществува съответствие, когато инвеститорите могат да поискат техните инвестиции да бъдат обратно изкупени по начин, отговарящ на справедливото третиране на всички инвеститори на АИФ и в съответствие с политиката за обратно изкупуване на АИФ и неговите задължения.

2. При оценяването на съответствието между инвестиционната стратегия, ликвидния профил и политиката за обратно изкупуване ЛУАИФ взема предвид и въздействието, което обратното изкупуване може да окаже върху базисните цени или спредовете на отделните активи на АИФ.

РАЗДЕЛ 5

Инвестиране в секюритизационни позиции

(член 17 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 50

Определения

За целите на настоящия раздел:

- а) „секюритизация“ означава секюритизация по смисъла на член 4, параграф 36 от Директива 2006/48/ЕО;
- б) „секюритизационна позиция“ означава секюритизационна позиция по смисъла на член 4, параграф 40 от Директива 2006/48/ЕО;
- в) „спонсор“ означава спонсор по смисъла на член 4, параграф 42 от Директива 2006/48/ЕО;
- г) „транш“ означава транш по смисъла на член 4, параграф 39 от Директива 2006/48/ЕО.

Член 51

Изисквания за запазен интерес

1. ЛУАИФ откриват експозиция към кредитния риск, свързан със секюритизация от името на един или повече управлявани от тях АИФ, само ако инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор изрично е оповестил на ЛУАИФ, че запазва постоянно значителен нетен икономически интерес, който по принцип не трябва да бъде по-малък от 5 %.

За запазване на значителен нетен икономически интерес от най-малко 5 % се смята само някое от следните:

- а) запазване на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на всеки от траншовете, продадени или прехвърлени на инвеститори;

б) в случай на секюритизация на револвиращи експозиции — запазване на интереса на инициатора в размер не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции;

в) запазване на произволно избрани експозиции, съответстващи на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции, ако в противен случай тези експозиции биха били секюритизирани при секюритизацията, при условие че броят на потенциално секюритизираните експозиции при иницирането е не по-малък от 100;

г) запазване на транша за първа загуба и при необходимост на други траншове със същия или по-висок рисков профил от траншовете, прехвърлените или продадените на инвеститори, и чийто падеж не настъпва по-рано от падежа на траншовете, прехвърлени или продадени на инвеститори, така че запазването да се равнява обшо на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции;

д) запазване на експозицията за първа загуба в размер на не по-малко от 5 % от всяка секюритизирана експозиция в схемата на секюритизация.

Нетният икономически интерес се изчислява при иницирането и се поддържа постоянно. По отношение на нетния икономически интерес, включително запазените позиции, интерес или експозиции, не може да се извършва редуциране на кредитния риск, поемане на къси позиции или други действия за хеджиране и той не може да бъде продаван. Нетният икономически интерес се определя по номиналната стойност на задбансовите позиции.

Не се допуска многократно прилагане на изискванията за запазване при никаква схема за секюритизация.

2. Параграф 1 не се прилага, ако секюритизираните експозиции представляват вземания или условни вземания към институциите, посочени в член 122а, параграф 3, първа алинея от Директива 2006/48/ЕО, или са изцяло, безусловно и неотменяемо гарантирани от тези институции, и не се прилага за сделките, изброени в член 122а, параграф 3, втора алинея от Директива 2006/48/ЕО.

Член 52

Качествени изисквания относно спонсорите и инициаторите

Преди ЛУАИФ да открие експозиция към кредитен риск във връзка със секюритизация от името на един или повече от управляваните от него АИФ, той гарантира, че спонсорът и инициаторът:

- а) предоставят кредити въз основа на разумни и ясно определени критерии и имат ясно определен процес за одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на кредити за експозиции, които предстоят да бъдат секюритизирани, какъвто прилагат и по отношение на експозициите, които държат;

- б) са въвели и прилагат ефективни системи за управление на текущото администриране и наблюдение на техните рискови кредитни портфейли и експозиции, включително и за идентифициране и управление на проблемни кредити и за извършване на адекватни корекции на стойността и заделяне на провизии;
- в) адекватно диверсифицират всеки кредитен портфейл въз основа на целевия пазар и на цялостната кредитна стратегия;
- г) имат писмена политика за кредитния риск, която включва прагове за поемане на риск и политика по провизиране и описва по какъв начин този риск се измерва, наблюдава и контролира;
- д) предоставят лесен достъп до всички данни от съществено значение относно кредитното качество и резултатите от отделните базисни експозиции, паричните потоци и обезпечението на секюритизационните експозиции и такава информация, която е необходима за извършване на цялостни и добре информирани стрес-тестове на паричните потоци и на стойността на обезпеченията в подкрепа на базисните експозиции. За тази цел данните от съществено значение се определят към датата на секюритизацията, а при необходимост и след това с оглед на естеството на секюритизацията;
- е) предоставят лесен достъп до всички други данни от съществено значение, необходими на ЛУАИФ да спазва изискванията, определени в член 53;
- ж) оповестяват размера на техния запазен нетен икономически интерес, както е посочено в член 51, както и всички въпроси, които биха могли да попречат на поддържането на задължителния минимален нетен икономически интерес, както е посочено в същия член.
- з) класове базови експозиции, съставляващи секюритизационната позиция;
- д) декларациите и оповестената информация от страна на инициаторите или спонсорите, или техните представители или консултанти за извършения от тях надлежен комплексен анализ по отношение на секюритизираните експозиции и — в съответните случаи — по отношение на качеството на обезпечението на секюритизираните експозиции;
- е) по целесъобразност — методологията и концепциите, на които се основава оценката на обезпеченията на секюритизираните експозиции, както и приетите от инициатора или спонсора правила за гарантиране на независимостта на оценителя;
- ж) всички структурни елементи на схемата за секюритизация, които могат значително да повлияят на представянето на секюритизационната позиция на АИФ, като договорните условия за разпределяне на приходите към различните траншове на секюритизацията и свързаните с тях задействащи механизми, кредитни улеснения, ликвидни улеснения, фактори, влияещи на пазарната стойност, и специфични за сделката определения за неизпълнение.

2. Когато ЛУАИФ е открил експозиция, която представлява значителна стойност от кредитния риск във връзка със секюритизация от името на един или повече АИФ, той редовно провежда стрес-тестове, подходящи за такива секюритизационни позиции в съответствие с член 15, параграф 3, буква б) от Директива 2011/61/ЕС. Стрес-тестът е съобразен с естеството, мащаба и сложността на риска, който е присъщ на секюритизационните позиции.

ЛУАИФ въвеждат официални процедури за наблюдение в съответствие с принципите, установени в член 15 от Директива 2011/61/ЕС, съобразени с рисковия профил на АИФ, по отношение на кредитен риск във връзка със секюритизираща позиция, за да наблюдават постоянно и своевременно информацията за представянето на експозициите, свързани с тези секюритизационни позиции. Тази информация включва (ако е свързана с конкретния вид секюритизация и без да се ограничава само до описаната тук информация) вида експозиция, процента на заеми с повече от 30, 60 и 90 дни на просрочие, проценти на неизпълнение, процент на предплащане, заемите, предмет на принудително изпълнение, вида на обезпечението и каква част от него се дава под наем, честотата на разпределение на кредитните оценки или други мерки, свързани с качеството на кредита в базисните експозиции, секторна и географска диверсификация, честотата на разпределение на съотношенията заем/стойност в граници, които позволяват да се направи лесно подходящ анализ на чувствителността. Когато самите базови експозиции представляват секюритизационни позиции, ЛУАИФ разполагат с посочената в настоящата алинея информация не само по отношение на базовите секюритизационни траншове, например името и кредитното качество на емитента, но и по отношение на характеристиките и показателите на базовите пулове, съставляващи тези секюритизационни траншове.

ЛУАИФ прилагат същите стандарти за анализ на дяловите участия и/или записаните емисии в секюритизации, които са закупили от трети лица.

Член 53

Качествени изисквания относно ЛУАИФ, притежаващи експозиции в секюритизации

1. Преди да бъдат изложени на кредитен риск във връзка със секюритизация от името на един или повече АИФ, а по целесъобразност и след това, ЛУАИФ доказват на компетентните органи за всяка от секюритизационните си позиции, че познават комплексно и задълбочено тези позиции и са приложили формалните политики и процедури за анализирани и вписване, подходящи за рисковия профил на съответните инвестиции на АИФ в секюритизирани позиции:

- а) информацията, оповестена от инициаторите или спонсорите съгласно член 51, в която се посочва нетният икономически интерес, поддържан постоянно от тях в схемата за секюритизация;
- б) рисковите параметри на отделната секюритизационна позиция;
- в) рисковите параметри на базовите експозиции, съставляващи секюритизационната позиция;
- г) репутацията и понесените загуби от страна на инициаторите или спонсорите при предишни секюритизации в съответните

3. За целите на съответния риск и управлението на ликвидността ЛУАИФ, които откриват експозиция към кредитен риск във връзка със секюритизация от името на един или повече АИФ, правилно идентифицират, измерват, наблюдават, управляват, контролират и докладват рисковете, които възникват поради несъответствия между активите и пасивите на съответния АИФ, риска от концентрация или инвестиционния риск, произтичащ от тези инструменти. ЛУАИФ гарантират, че рисковият профил на тези секюритизационни позиции съответства на размера и цялостната структура на портфейла, инвестиционните стратегии и целите на съответния АИФ, както е предвидено в устава на АИФ или в учредителните документи, проспекта и документите за предлагане.

4. ЛУАИФ гарантират в съответствие с изискванията, установени в член 18 от Директива 2011/61/ЕС, че е налице адекватна степен на вътрешно отчитане пред висшето ръководство, така че висшето ръководство да е напълно информирано при съществено поемане на експозиция във връзка със секюритизации, и че рисковете, произтичащи от тези експозиции, се управляват по задоволителен начин.

5. В докладите и оповестяванията, които се подават в съответствие с членове 22, 23 и 24 от Директива 2011/61/ЕС, ЛУАИФ включват подходяща информация за експозициите към кредитен риск от секюритизация и техните процедури за управление на риска в тази област.

Член 54

Коригиращо действие

1. Когато, след като са открили експозиция към секюритизация, ЛУАИФ установят, че определянето и оповестяването на запазен интерес не отговарят на предвидените в настоящия регламент изисквания, те предприемат такива коригиращи действия, които са в най-добрия интерес на инвеститорите в съответния АИФ.

2. ЛУАИФ предприемат такива коригиращи действия, които са в най-добрия интерес на инвеститорите в съответния АИФ, когато към даден момент след поемане на експозицията запазен интерес падне под 5 % и това не се дължи на естествения механизъм на плащане на сделката.

Член 55

Клауза за запазване на придобитите права

Членове 51—54 се прилагат по отношение на нови схеми за секюритизация, емитирани на или след 1 януари 2011 г. Членове 51—54 се прилагат след 31 декември 2014 г. по отношение на съществуващите схеми за секюритизация в случай на прибавяне на нови базисни експозиции или тяхната замяна след тази дата.

Член 56

Тълкуване

При липса на специално тълкуване, дадено от ЕОЦКП или от Съвместния комитет на Европейските надзорни органи, разпоредбите на настоящия раздел се тълкуват съобразно съответните разпоредби на Директива 2006/48/ЕО, както и насоките към член 122а на Директивата за капиталовите изисквания от 31 декември 2010 г.⁽¹⁾, издадени от Комитета на европейските банкови надзорници, и техните последващи изменения

РАЗДЕЛ 6

Организационни изисквания — общи принципи

(членове 12 и 18 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 57

Общи изисквания

1. ЛУАИФ:

- а) въвеждат, прилагат и поддържат процедури за вземане на решения и организационна структура, в която ясно са определени и документирани йерархичните връзки и са разпределени функциите и отговорностите;
- б) гарантират, че заинтересованите лица са запознати с процедурите, които трябва да се спазват за правилното изпълнение на своите служебни задължения;
- в) въвеждат, прилагат и поддържат адекватни механизми за вътрешен контрол, предназначени да осигурят спазването на решенията и процедурите на всички равнища в ЛУАИФ;
- г) въвеждат, прилагат и поддържат ефективно вътрешно докладване и съобщаване на информация на всички съответни нива в ЛУАИФ и ефективен информационен обмен с всяка заинтересована трета страна;
- д) поддържат подходяща и стриктна документация за своята стопанска дейност и вътрешна организация.

ЛУАИФ вземат предвид естеството, мащаба и сложността на дейността си, както и естеството и обхвата на услугите и дейностите, извършвани в хода на тази стопанска дейност.

2. ЛУАИФ въвеждат, прилагат и поддържат системи и процедури, които осигуряват сигурността, целостта и поверителността на информацията, като се има предвид естеството на въпросната информация.

⁽¹⁾ Комитет на европейските банкови надзорници, насоки по член 122а от Директивата за капиталовите изисквания от 31 декември 2010 г., <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

3. ЛУАИФ установяват, прилагат и поддържат адекватна политика за непрекъснатост на стопанската дейност, която има за цел, в случай на прекъсване на работата на техните системи и процедури, да предпази основната информация и функции, както и да поддържа услугите и дейностите или, когато това е невъзможно, своевременното възстановяване на информацията и функциите и своевременното възобновяване на техните услуги и дейности.

4. ЛУАИФ установяват, прилагат и поддържат счетоводни политики и процедури, както и правила за оценяване, които им дават възможност при искане от компетентния орган да му предоставят своевременно финансови отчети, които дават вярна и точна представа за тяхното финансово състояние и които отговарят на всички приложими счетоводни стандарти и норми.

5. ЛУАИФ въвеждат подходящи политики и процедури, за да гарантират, че политиките за обратно изкупуване на АИФ се оповестяват достатъчно подробно на инвеститорите преди да инвестират в АИФ и в случай на съществени промени.

6. ЛУАИФ наблюдават и редовно оценяват адекватността и ефективността на своите системи, механизми за вътрешен контрол и процедури, установени в съответствие с параграфи 1—5, и предприемат подходящи мерки за отстраняване на пропуски.

Член 58

Обработване на електронни данни

1. ЛУАИФ правят всичко необходимо за осигуряването на електронни системи, които да способстват за своевременното и правилно регистриране на всяка портфейлна трансакция или на записване за нова емисия или обратно изкупуване, когато е приложимо.

2. ЛУАИФ осигуряват висока степен на сигурност по време на обработката на електронните данни, както и целостта и поверителността на записаната информация, когато е необходимо.

Член 59

Счетоводни процедури

1. ЛУАИФ използват счетоводни политики и процедури, както се посочва в член 57, параграф 4, за да осигурят защитата на инвеститорите. Счетоводното отчитане се извършва по начин, който позволява всички активи и пасиви на АИФ да бъдат директно идентифицирани по всяко време. Ако даден АИФ има различни инвестиционни подразделения, се поддържат отделни сметки за тези инвестиционни подразделения.

2. ЛУАИФ въвеждат, прилагат и поддържат политики и процедури за отчитане и оценяване, за да гарантират, че

нетната стойност на активите на всеки АИФ е точно изчислена въз основа на приложимите счетоводни норми и стандарти.

Член 60

Контрол от страна на управителния орган, висшето ръководство и звеното по надзора

1. При вътрешното разпределение на функциите ЛУАИФ гарантират, че управителният орган, висшето ръководство и звеното по надзора, ако има такова, отговарят за спазването от страна на ЛУАИФ на задълженията му съгласно Директива 2011/61/ЕС.

2. ЛУАИФ гарантира, че неговото висше ръководство:

а) отговаря за изпълнението на общата инвестиционна политика за всеки управляван от него АИФ, както е описано съответно в устава или учредителните инструменти, проспекта или документите за предлагане на фонда;

б) контролира одобрението на инвестиционните стратегии за всеки управляван от него АИФ;

в) гарантира, че са установени и се прилагат политиките и процедурите за оценяване по член 19 от Директива 2011/61/ЕС;

г) гарантира, че ЛУАИФ има постоянно действащо и ефективно звено за проверка на съответствието, дори ако тази функция се изпълнява от трета страна;

д) осигурява и проверява периодично дали общата инвестиционна политика, инвестиционните стратегии и праговете на риска за всеки управляван АИФ се прилагат и спазват правилно и ефективно, дори ако функцията по управление на риска се изпълнява от трети страни;

е) одобрява и преглежда периодично адекватността на вътрешните процедури за вземането на инвестиционни решения за всеки управляван от него АИФ, за да гарантира, че тези решения отговарят на одобрените инвестиционни стратегии;

ж) одобрява и разглежда периодично политиката за управление на риска и процедурите, процесите и техниките за прилагане на тази политика, включително системата за ограничаване на риска за всеки управляван от него АИФ;

з) отговаря за изготвянето и прилагането на политиката на възнаграждения в съответствие с приложение II към Директива 2011/61/ЕС.

3. ЛУАИФ гарантира също така, че висшето му ръководство и когато е уместно, неговият управителен орган или звеното по надзора:

а) оценяват и периодично разглеждат ефективността на политиките, организацията и процедурите, установени с цел спазване на задълженията по Директива 2011/61/ЕС;

б) вземат подходящи мерки за отстраняване на слабостите.

4. ЛУАИФ гарантира, че неговото висше ръководство получава редовно и най-малко веднъж годишно писмени отчети относно съответствието, вътрешния одит и управлението на риска, в които се посочва по-специално дали са предприети подходящи коригиращи мерки в случай на пропуски.

5. ЛУАИФ гарантира, че неговото висше ръководство получава редовно доклади относно изпълнението на инвестиционните стратегии и на вътрешните процедури за вземане на инвестиционни решения, посочени в параграф 2, букви б)–д).

6. ЛУАИФ гарантира, че управителният орган или звеното по надзора, ако има такова, получава редовно писмени доклади по въпросите, посочени в параграф 4.

Член 61

Постоянно звено за проверка на съответствието

1. ЛУАИФ въвеждат, прилагат и поддържат адекватни политики и процедури, предназначени да установят всякакъв риск от неспазване от страна на ЛУАИФ на задълженията му по силата на Директива 2011/61/ЕС, и свързаните с това рискове, и въвеждат адекватни мерки и процедури, за да сведат до минимум този риск, както и да позволят на компетентните органи да упражняват ефективно правомощията си съгласно същата директива.

ЛУАИФ взема предвид естеството, мащаба и сложността на дейността си, както и естеството и обхвата на услугите и дейностите, извършвани в хода на тази стопанска дейност.

2. ЛУАИФ установява и поддържа постоянно и ефективно действащо звено за проверка на съответствието, което функционира независимо и има следните отговорности:

а) да наблюдава и редовно да оценява адекватността и ефективността на въведените в съответствие с параграф 1 мерки, политики и процедури, както и на действията, предприети за отстраняване на всички пропуски при спазването на задълженията от страна на ЛУАИФ;

б) да консултира заинтересованите лица, отговорни за изпълнението на услугите и дейностите, и да им оказва помощ

при спазване на задълженията на ЛУАИФ съгласно Директива 2011/61/ЕС.

3. С цел да се даде възможност на посоченото в параграф 2 звено да изпълнява задължения си правилно и независимо, ЛУАИФ гарантира, че:

а) звеното за проверка на съответствието разполага с необходимите правомощия, средства, опит и достъп до всякаква важна информация;

б) служителят за проверка на съответствието е назначен и отговаря за звеното за проверка на съответствието, както и за редовното докладване, но най-малко веднъж годишно, пред висшето ръководство относно въпросите на съответствието, като при необходимост посочва по-специално дали са предприети подходящи коригиращи мерки в случай на установени пропуски;

в) лицата в звеното за проверка на съответствието не участват в изпълнението на услугите или дейностите, които наблюдават;

г) възнаграждението на служителя за проверка на съответствието и другите лица в звеното за проверка на съответствието се определя по начин, който не засяга и не е вероятно да засегне тяхната обективност.

ЛУАИФ обаче не е длъжен да спазва буква в) или г) от първа алинея, ако може да докаже, че с оглед естеството, размера или сложността на неговата стопанска дейност, както и на естеството и обхвата на извършваните от него услуги и дейности, това изискване не е оправдано и че звеното му за проверка на съответствието пропължава да работи ефективно.

Член 62

Постоянно звено за вътрешен одит

1. ЛУАИФ, когато е уместно и съобразено с естеството, мащаба и сложността на дейността им, както и естеството и обхвата на дейностите по колективно управление на портфейли, извършвани в хода на тази стопанска дейност, установяват и поддържат звено за вътрешен одит, което е отделено и независимо от другите звена и дейности на ЛУАИФ.

2. Звеното за вътрешен одит, посочено в параграф 1:

а) изработва, прилага и поддържа план за одит, с помощта на който проверява и оценява адекватността и ефективността на системите, механизмите и процедурите за вътрешен контрол на ЛУАИФ;

- б) издава препоръки въз основа на работата, извършена в съответствие с буква а);
- в) проверява съответствието с препоръките по буква б);
- г) докладва по въпроси, свързани с вътрешния одит.

Член 63

Лични сделки

1. За всяко съответно лице, което участва в дейности, които могат да доведат до конфликт на интереси или което има достъп до вътрешна информация по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) ⁽¹⁾ или друга поверителна информация, свързана с АИФ или сделки със или за даден АИФ, ЛУАИФ въвежда, прилага и поддържа адекватни процедури, целта на които е да попречат на тези лица:

- а) да извършват лична сделка с финансови инструменти или други активи, която отговаря на един от следните критерии:
 - i) сделката е предмет на член 2, параграф 1 от Директива 2003/6/ЕО;
 - ii) сделката е свързана със злоупотреба или с неправомерно разкриване на поверителна информация;
 - iii) сделката е в нарушение или има вероятност да наруши задължение на ЛУАИФ съгласно Директива 2011/61/ЕС;
- б) да консултират или да насърчават, освен в рамките на изпълнение на служебните им задължения или на договор за предоставяне на услуги, всяко друго лице да сключи лична сделка, посочена в буква а), подточки i) и ii), или която по друг начин би представлявала неправилно използване на информацията, свързана с висящи поръчки;
- в) да разкриват, освен в рамките на изпълнение на служебните им задължения или на договор за предоставяне на услуги и без да се засяга член 3, буква а) от Директива 2003/6/ЕО — всякаква информация или становище на друго лице, ако съответното лице знае или основателно би следвало да знае, че в резултат на такова разкриване това лице ще предприеме или има вероятност да предприеме едно от следните действия:
 - i) да извърши лична сделка, посочена в буква а), подточки i) и ii), с финансови инструменти или други активи или която по друг начин би представлявала неправилно използване на информацията, свързана с висящи поръчки;
 - ii) да консултира или да насърчи друго лице да сключи такава лична сделка.

2. Мерките, посочени в параграф 1, имат за цел по-специално да гарантират, че:

- а) всяко съответно лице е запознато с ограниченията по отношение на личните сделки, предвидени в параграф 1, и с мерките, установени от ЛУАИФ във връзка с личните сделки и разкриването на информация по силата на параграф 1;
- б) ЛУАИФ е информирано незабавно за всяка лична сделка, сключена от съответно лице по параграф 1, чрез съобщение за такава сделка или чрез други процедури, които позволяват на ЛУАИФ да установи тези сделки;
- в) се води регистър на личните сделки, за които ЛУАИФ е информиран или които е установил, включително всяко разрешение или забрана във връзка с такава сделка.

За целите на буква б) от първа алинея когато някои дейности на ЛУАИФ се изпълняват от трети страни, ЛУАИФ гарантира, че субектът, извършващ дейността, поддържа регистър на личните сделки, извършени от съответното лице, обхванато от параграф 1, и при поискване незабавно предоставя тази информация на ЛУАИФ.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат за лични сделки:

- а) извършени като част от услуга за неограничено управление на портфейл, когато във връзка със сделката няма предварителна комуникация между управителя на портфейла и съответното лице или друго лице, за чиято сметка се извършва сделката;
- б) с ПКИПЦК или АИФ, които са предмет на надзора съгласно законодателството на държава членка, което изисква равностойно равнище на разпределение на риска сред техните активи, когато заинтересованото лице и другото лице, за чиято сметка се извършват сделката, не участват в управлението на това предприятие.

4. За целите на параграф 1 лична сделка също така включва сделка с финансов инструмент или други актив, извършена от името или за сметка на:

- а) заинтересовано лице;
- б) всяко лице, с което заинтересованото лице има семейна връзка или с което заинтересованото лице е в тесни връзки;
- в) лице, чието отношение със заинтересованото лице е такова, че заинтересованото лице има пряк или косвен съществен интерес от резултата от сделката, различен от такса или комисиона за извършването на търговията.

⁽¹⁾ ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.

Член 64

Вписване на портфейлни трансакции

1. За всяка портфейлна трансакция, свързана с управляван от него АИФ, ЛУАИФ вписва незабавно информация, която е достатъчна за възстановяване на подробностите по отношение на поръчката и на извършената трансакция или на споразумението.

2. По отношение на портфейлни трансакции, извършени на място за изпълнение, посоченият в параграф 1 запис включва следната информация:

- а) името или друго обозначаване на АИФ и на лицето, действащо от името на АИФ;
- б) активът;
- в) количеството, при необходимост;
- г) видът на поръчката или трансакцията;
- д) цената;
- е) за поръчки — датата и точното време на предаване на поръчката, както и името или друго обозначаване на лицето, на което е предадена поръчката, или за трансакции — датата и точното време на решението за търгуване и извършване на трансакцията;
- ж) когато е приложимо, името на лицето, предаващо поръчката или извършващо трансакцията;
- з) причините за отмяна на поръчката, когато е приложимо;
- и) за извършени трансакции — контрагентът и идентификация на мястото на извършване на поръчката.

3. По отношение на портфейлни трансакции от АИФ, извършени извън място за изпълнение, посоченият в параграф 1 запис включва следната информация:

- а) името или друго обозначаване на АИФ;
- б) правната и друга документация, която е основание за портфейлната трансакция, включително по-специално изпълненото споразумение;
- в) цената.

4. За целите на параграфи 2 и 3 мястото на извършване на трансакция включва системен интернализатор, както е посочено в член 4, параграф 1, точка 7 от Директива 2004/39/ЕО, регулиран пазар, както е посочено в член 4, параграф 1, точка 14 от посочената директива, многостранна търговска система, както е посочено в член 4, параграф 1, точка 15 от посочената директива, създател на пазарна ликвидност, както е посочено в член 4, параграф 1, точка 8 от посочената директива, или друго предоставящо ликвидност лице или предприятие, което в трета страна извършва функция, подобна на функциите, изпълнявани от някое от изброените по-горе.

Член 65

Вписване на поръчките за записване и за обратно изкупуване

1. ЛУАИФ предприемат всички разумни стъпки, за да гарантират, че получените записвания за нова емисия на АИФ и, когато е приложимо, поръчки за обратно изкупуване се вписват без неоправдано забавяне след получаването на такава поръчка.

2. Този запис съдържа информация за следното:

- а) съответното АИФ;
- б) лицето, даващо или предаващо поръчката;
- в) лицето, получаващо поръчката;
- г) датата и часът на поръчката;
- д) условията и начинът на плащане;
- е) видът на поръчката;
- ж) датата на извършване на поръчката;
- з) броят на заявените или обратно изкупените дялове или акции или съответните суми;
- и) продажната или когато е приложимо, цената на обратно изкупуване на всеки дял или акция, или когато е приложимо, размерът на заявления и платен капитал;
- й) общата стойност на записваните или откупените дялове;
- к) брутната стойност на поръчката, включително такси за записване или нетната сума след таксата за обратно изкупуване.

Информацията по букви и), й) и к) се записва веднага щом стане налична.

Член 66

Изисквания относно поддържането на записите

1. ЛУАИФ гарантират, че всички записи, изисквани по членове 64 и 65, се запазват за период от поне пет години.

Въпреки това компетентните органи могат да изискат от ЛУАИФ да гарантира, че някой или всички от тези записи се съхраняват за по-дълъг период от време, като се взема предвид естеството на актива или портфейлната трансакция, ако това е необходимо, за да може компетентният орган да упражнява своите функции по надзора съгласно Директива 2011/61/ЕС.

2. След прекратяване на разрешение на ЛУАИФ за упражняване на дейност записите се запазват поне за оставащия период от петгодишния срок по параграф 1. Компетентните органи могат да изискат записите да бъдат съхранени за по-дълъг период.

Ако ЛУАИФ прехвърли отговорностите си по отношение на АИФ на друго ЛУАИФ, то гарантира, че записите по параграф 1 са достъпни за другото ЛУАИФ.

3. Записите се съхраняват на носител, който позволява съхранение на информацията за бъдещи справки от компетентния орган, и в такъв формат и по начин, които:

- а) позволяват на компетентния орган лесен достъп и възпроизвеждане на всички основни етапи от обработка на всяка портфейлна трансакция;
- б) позволяват извършването на корекции или други изменения, като съдържанието на записите преди такива корекции и изменения може да бъдат лесно установено;
- в) не позволяват никакви други манипулации или промени.

РАЗДЕЛ 7

Оценяване

(член 19 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 67

Политики и процедури по оценяване на активите на АИФ

1. ЛУАИФ установяват, поддържат, прилагат и разглеждат за всеки управляван от тях АИФ политики и процедури в писмена форма, с които се осигурява стабилен, прозрачен, разбираем и съответно документиран процес за оценяване. Политиката и процедурите за оценяване обхващат всички съществени аспекти на процеса на оценяване и процедурите за оценяване и контрол по отношение на съответния АИФ.

Без да се засягат изискванията на националното право и устава на АИФ и учредителните документи, ЛУАИФ гарантира, че по отношение на управляваните от него АИФ се прилагат справедливи, подходящи и прозрачни методи за оценяване. С политиките и процедурите по оценяване се установяват и изпълняват методите за оценяване, използвани за всеки вид актив, в който АИФ може да инвестира в съответствие с приложимото национално законодателство, устава на АИФ и учредителните документи. ЛУАИФ не може да инвестира в конкретен вид актив за първи път, освен ако е определен съответен метод или методи за оценяване за този конкретен вид актив.

Политиките и процедурите, с които се определят методите за оценяване, включват входящи данни, модели и критериите за подбор за ценообразуване и източници на пазарни данни. В тях се предвижда, че, когато е възможно и уместно, цените се получават от независими източници. Процесът на подбор на конкретна методика включва оценка на съответните налични методики, като се отчете чувствителността им към измененията на променливите величини и начинът, по който специфичните стратегии определят относителната стойност на активите в портфейла.

2. В политиките по оценяване се определят задълженията, ролите и отговорностите на всички заинтересовани страни в процеса на оценяване, включително на висшето ръководство на ЛУАИФ. Процедурите отразяват организационната структура, както е посочена в политиките по оценяване.

В политиките и процедурите по оценяване се разглежда най-малко следното:

- а) компетентността и независимостта на персонала, който оценява на практика активите;
- б) специфичните инвестиционни стратегии на АИФ и активите, в които АИФ може да инвестира;
- в) контролът върху избора на входящи данни, източниците и методите, използвани при оценяването;
- г) поетапни процедури за премахване на разликите в резултатите, получени при оценяване на стойността на активите;
- д) оценяване на корекции във връзка с размера и ликвидността на позиции или с промени в пазарните условия, в зависимост от случая;
- е) подходящото време за счетоводното приключване за целите на оценяването;
- ж) подходящата честота на оценяване на активите.

3. Когато е назначен външен оценител, в политиките и процедурите по оценяване се определя процедурата за обмен на информация между ЛУАИФ и външния оценител, за да се гарантира, че е предоставена цялата информация, необходима за извършване на оценяването.

С политиките и процедурите по оценяване се гарантира, че ЛУАИФ провежда първоначално и периодично комплексни проверки на третите страни, на които е възложил оценяването.

4. Когато самото ЛУАИФ извършва оценяването, политиките включват описание на гаранциите за функционално независимото изпълнение на задачата по оценяване в съответствие с член 19, параграф 4, буква б) от Директива 2011/61/ЕС. Тези гаранции предвиждат мерки за предотвратяване или ограничаване на действията на което и да е лице за упражняване на непозволено влияние върху начина, по който дадено лице извършва оценяването.

Член 68

Използване на модели за оценяване на активи

1. Ако за оценяване на активите на АИФ се използва модел, той и основните му характеристики се обясняват и обосновават в политиките и процедурите по оценяване. Причината за избора на модела, основните данни, използваните в модела допускания и обосновката за тяхното използване, както и ограниченията на базиращата се на модела оценка се отбелязват по подходящ начин.

2. С политиките и процедурите по оценяване се гарантира, че преди да се използва даден модел, той се утвърждава от лице с достатъчно опит, което не е участвало в изработването на модела. Процесът на утвърждаване се документира по подходящ начин.

3. Моделът подлежи на предварително одобрение от висшето ръководство на ЛУАИФ. Когато моделът е използван от ЛУАИФ, което само извършва оценяването, въпреки одобрението от висшето ръководство компетентният орган има право да изиска моделът да бъде заверен от външен оценител или одитор съгласно член 19, параграф 9 от Директива 2011/61/ЕС.

Член 69

Последователно прилагане на политиките и процедурите по оценяване

1. ЛУАИФ гарантира, че политиките и процедурите по оценяване, както и определените методики за оценяване се прилагат последователно.

2. Политиките и процедурите по оценяване, както и определените методики се прилагат по отношение на всички активи в рамките на АИФ, като се има предвид инвестиционната стратегия, вида актив и, ако е приложимо, използването на различни външни оценители.

3. Ако не се налага извършване на актуализация, политиките и процедурите се прилагат последователно във времето и източниците и правилата за оценяване остават непроменени във времето.

4. Процедурите по оценяване и определените методики на оценяване се прилагат последователно за всички АИФ, управлявани от ЛУАИФ, като се вземат под внимание инвестиционните стратегии и видовете активи, държани от АИФ, и, ако е приложимо, използването на различни външни оценители.

Член 70

Периодичен преглед на политиките и процедурите по оценяване

1. В политиките по оценяване се предвижда извършването на периодичен преглед на политиките и процедурите, включително на методиките за оценяване. Прегледът се провежда най-малко веднъж годишно и преди АИФ да започне да прилага нова инвестиционна стратегия или да придобие нов вид актив, който не е обхванат от действащата политика по оценяване.

2. В политиките и процедурите по оценяване се посочва как може да бъде извършена промяна в политиката по оценяване, включително в методиката, и в какви случаи това би било подходящо. Препоръките за промени в политиките и процедурите се представят на висшето ръководство, което преглежда и одобрява всяка промяна.

3. Функцията по управление на риска, посочена в член 38, разглежда и ако е необходимо, предоставя подходяща подкрепа относно политиките и процедурите за оценяване на активи.

Член 71

Преглед на отделни стойности на активи

1. ЛУАИФ гарантира, че всички активи, държани от АИФ, са справедливо и правилно оценени. ЛУАИФ документира по видове активи начина, по който са оценени уместността и точността на отделните стойности. ЛУАИФ е в състояние по всяко време да докаже, че портфейлите на управляваните от него АИФ са правилно оценени.

2. В политиките и процедурите за оценяване се установява процес на преразглеждане на индивидуалните стойности на активите, когато съществува значителен риск от неправилно оценяване, например в следните случаи:

- а) оценката се основава на цени, предоставени само от един единствен контрагент или брокер;
- б) оценката се основава на неликвидни борсови цени;
- в) оценката е повлияна от страни, свързани с ЛУАИФ;
- г) оценката е повлияна от други субекти, които могат да имат финансови интереси от представянето на АИФ;
- д) оценката се основава на цени, предоставени от контрагента, който е инициатор на инструмент, по-специално когато инициаторът финансира също позицията на АИФ в инструмента;
- е) оценката е повлияна от едно или повече лица в рамките на ЛУАИФ.

3. В политиките и процедурите по оценяване се описва процесът на извършване на преглед, включително достатъчно и подходящи проверки и контрол върху обосноваването на индивидуалните стойности. Обосноваването се оценява от гледна точка на наличието на подходяща степен на обективност. Тези проверки и контрол включват поне:

- а) проверка на стойностите чрез сравняването им със ценовите котировки на контрагенти и във времето;
- б) валидиране на стойностите чрез сравнение на реализираните цени с последните балансови стойности;
- в) отчитане на репутацията, последователността и качеството на източника на оценяване;
- г) сравнение със стойностите, генерирани от трета страна;
- д) проверка и документиране на изключенията;
- е) отбелязване и проучване на всякакви разлики, които изглеждат необичайни или се различават от показателя за оценка, установен за вида актив;
- ж) изпитване на неактуализирани цени и имплицитни параметри;
- з) сравнение с цените на всички свързани активи или техните хеджирани стойности;
- и) преглед на входящите данни, използвани от модела за ценообразуване, по-специално тези, към които получените чрез модела цени показват значителна чувствителност.

4. Политиките и процедурите по оценяване включват подходящи поетапни мерки за преодоляване на различията или други проблеми при оценяване на активите.

Член 72

Изчисляване на нетната стойност на активи на дял или акция

1. ЛУАИФ гарантира, че за всеки управляван от него АИФ нетната стойност на активите на дял или акция се изчислява при всяко емитиране, записване, обратно изкупуване или обезсилване на дялове или акции, но най-малко веднъж годишно.
2. ЛУАИФ гарантира, че процедурите и методите за изчисляване на нетната стойност на активите на дял или акция са изцяло документирани. ЛУАИФ редовно проверява процедурите и методите за изчисляване, както и тяхното прилагане, като съответно актуализира документацията.
3. ЛУАИФ гарантират, че в случай на неправилното изчисление на нетната стойност на актив съществуват коригиращи процедури.
4. ЛУАИФ гарантира, че броят на емитираните дялове или акции подлежи на редовни проверки, поне толкова често, колкото се изчислява цената на дял или акция.

Член 73

Професионални гаранции

1. Външните оценители предоставят, при поискване, професионални гаранции, с които доказват своята способност да изпълняват задачите по оценяване. Външните оценители предоставят професионалните гаранции в писмена форма.

2. Професионалните гаранции съдържат доказателства за квалификацията и способността на външния оценител да извърши точна и независима оценка, включително най-малко доказателства за:

- а) наличието на достатъчен персонал и технически ресурси;
- б) адекватни процедури, гарантиращи точна и независима оценка;
- в) адекватни познания и разбиране на инвестиционната стратегия на АИФ и на активите, които външният оценител трябва да оцени;
- г) достатъчно добра репутация и достатъчен опит в оценяването.

3. Когато външният оценител подлежи на задължителна професионална регистрация към компетентния орган или друг орган на държавата, в която е установен, в професионалната гаранция се посочва името на този орган или субект, включително съответните данни за контакт. В професионалната гаранция се посочват ясно законовите или подзаконовите разпоредби или норми за професионално поведение, които са задължителни за външния оценител.

Член 74

Честота на оценяването на активи, държани от АИФ от отворен тип

1. Оценяването на финансовите инструменти, държани от АИФ от отворен тип, се извършва всеки път, когато нетната стойност на активите на дял или акция се изчислява в съответствие с член 72, параграф 1.
2. Оценяването на други активи, държани от АИФ от отворен тип, се извършва най-малко веднъж годишно и всеки път, когато има доказателства, че последно определената стойност вече не е справедлива или вярна.

РАЗДЕЛ 8

Делегиране на функциите на ЛУАИФ

(член 20, параграфи 1, 2, 4 и 5 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 75

Общи принципи

Когато делегира задачата за извършване от тяхно име на една или повече функции, ЛУАИФ спазват в частност следните общи принципи:

- а) структурата по делегиране не позволява на ЛУАИФ да избегне отговорностите или задълженията си;
- б) задълженията на ЛУАИФ по отношение на АИФ и неговите инвеститори не се променят в резултат от делегирането;
- в) условията, които ЛУАИФ трябва да спазва, за да получи разрешение и да извършва дейности в съответствие с Директива 2011/61/ЕС, не са нарушени;
- г) процедурите по делегиране са под формата на писмено споразумение, сключено между ЛУАИФ и подизпълнителя;
- д) ЛУАИФ гарантира, че подизпълнителят изпълнява делегираните функции ефективно и в съответствие с действащите законови и регулаторни изисквания, и трябва да определи методи и процедури за текущ преглед на услугите, предоставяни от подизпълнителя. ЛУАИФ предприема подходящо действие, ако изглежда, че подизпълнителят не може да изпълнява функциите ефективно и в съответствие с действащите законови и нормативни изисквания;
- е) ЛУАИФ контролира ефективно работата на подизпълнителя и управлява рисковете, свързани с делегирането. За тази цел ЛУАИФ разполага по всяко време с необходимите експертни знания и ресурси за контрол на делегираните задачи. ЛУАИФ включва в споразумението правото да получава информация, да извършва проверки, правото на приемане и достъп, както и правото да издава инструкции и да контролира подизпълнителя. ЛУАИФ гарантира също така, че подизпълнителят контролира правилно изпълнението на делегираните задачи и управлява адекватно свързаните с делегирането рискове;
- ж) ЛУАИФ гарантира, че непрекъснатостта и качеството на делегираните функции или на делегираната задача по изпълнение на функциите се запазват и в случай на прекратяване на делегирането или чрез прехвърляне на делегираните функции или на делегираната задача по изпълнение на функциите към друга трета страна, или чрез поемане на тяхното изпълнение;
- з) съответните права и задължения на ЛУАИФ и на подизпълнителя са ясно разграничени и изложени в споразумението. По-специално ЛУАИФ гарантира договорно правото си да издава указания и да прекратява споразумението, правото си да получава информация, както и правото си да извършва проверки и правото на достъп до счетоводната документация и до помещенията. В споразумението се отбелязва, че подизпълнителят може да делегира задачи на друг подизпълнител само със съгласието на ЛУАИФ;
- и) когато делегирането е свързано с управлението на портфейл, то е в съответствие с инвестиционната политика на АИФ. Подизпълнителят получава инструкции от ЛУАИФ как да прилага инвестиционната политика и ЛУАИФ постоянно следи дали подизпълнителят ги спазва;
- й) ЛУАИФ гарантира, че подизпълнителят разкрива пред ЛУАИФ всяка промяна, която може да има съществено въздействие върху способността на подизпълнителя да изпълнява възложените функции ефективно и в съответствие с приложимите законови и нормативни изисквания;
- к) ЛУАИФ гарантира, че подизпълнителят пази всяка поверителна информация, свързана с ЛУАИФ, с АИФ, засегнат от делегирането, и с инвеститорите в този АИФ;
- л) ЛУАИФ гарантира, че подизпълнителят изработва, прилага и поддържа план за действие за възстановяване при бедствени ситуации и периодично изпробва системите за архивиране на данни, като взема предвид делегираните функции.

Член 76

Обективни причини за делегиране

1. ЛУАИФ предоставя на компетентните органи подробно описание, обяснение и доказателство за обективните причини, довели до делегирането. При оценяване на това дали цялата структура по делегирането се основава на обективни причини по смисъла на член 20, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, се разглеждат следните критерии:

- а) оптимизиране на стопанските функции и процеси;
- б) икономии на разходи;
- в) експертният опит на подизпълнителя по отношение на администриране или на конкретни пазари или инвестиции;
- г) достъпът на подизпълнителя до световни търговски инструменти.

2. По искане от страна на компетентните органи ЛУАИФ предоставя допълнителни разяснения и документи, доказващи, че цялата структура по делегирането се основава на обективни причини.

Член 77

Характеристики на подизпълнителя

1. Подизпълнителят разполага с достатъчно ресурси и наема достатъчно персонал, притежаващ необходимите умения, знания и опит за правилното изпълнение на делегираните задачи, и има подходяща организационна структура, подпомагаща изпълнението на делегираните задачи.

2. Лицата, които действително извършват делегираните от ЛУАИФ дейности имат достатъчно опит, подходящи теоретични знания и практически опит в съответните функции. Професионалната им подготовка и естеството на функциите, които са изпълнявали в миналото, са подходящи за извършване на дейността.

3. Няма да се счита, че лицата, които действително управляват стопанската дейност на подизпълнителя, имат достатъчно добра репутация, ако съществува изобличаваща информация относно оценката за добра репутация и за доброто изпълнение на делегираните задачи, или ако има друга съществена информация, която се отразява върху тяхната добра репутация. Тази изобличаваща информация включва, но не се ограничава до престъпления, съдебни производства или административни санкции, които са от значение за изпълнението на делегираните задачи. Специално внимание трябва да се отдели на всички престъпления, свързани с финансови дейности, включително, но не само задължения, свързани с предотвратяване на изпирането на пари, непочтеност, измама или финансови престъпления, несъстоятелност или неплатежоспособност. Друга полезна информация включва информация, която показва, че лицето не е надеждно или почтено.

Когато професионални услуги, предоставяни от подизпълнителя, са регулирани в рамките на Съюза, изискванията, посочени в първа алинея, се считат за изпълнени, когато съответният надзорен орган е преразгледал критерия за „добра репутация“ в рамките на процедурата за издаване на разрешително за извършване на дейност, освен ако няма доказателства за противното.

Член 78

Делегиране на управлението на портфейл и управлението на риск

1. Настоящият член се прилага при делегиране на управлението на портфейл или управлението на риск.

2. Следните субекти се считат, че са получили разрешение или са регистрирани за целите на управлението на активи и подложат на надзор в съответствие с член 20, параграф 1, буква в) от Директива 2011/61/ЕС:

- а) управляващи дружества, получили разрешение по Директива 2009/65/ЕО;
- б) инвестиционни посредници, получили разрешение по Директива 2004/39/ЕО да извършват управление на портфейл;
- в) кредитни институции, лицензирани съгласно Директива 2006/48/ЕО, които имат разрешение по силата на Директива 2004/39/ЕО да извършват услуги по управление на портфейли;
- г) външни ЛУАИФ, получили разрешение по Директива 2011/61/ЕС;
- д) субекти на трети страни, получили разрешение или регистрирани за целите на управлението на активи и действително

контролирани от компетентния орган на тези държави.

3. Когато за подизпълнител е определено предприятие от трета държава, трябва да бъдат изпълнени следните условия в съответствие с член 20, параграф 1, буква г) от Директива 2011/61/ЕС:

- а) наличието на писмено споразумение между компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ и надзорните органи на предприятието подизпълнител;
- б) по отношение на предприятието подизпълнител споразумението по буква а) позволява на компетентните органи да:
 - i) получат при поискване важна информация, необходима за изпълнение на техните надзорни функции, както е предвидено в Директива 2011/61/ЕС;
 - ii) да получат достъп до документи, които са от значение за изпълнението на надзорните им задачи и се съхраняват в третата държава;
 - iii) да извършват проверки на място в помещенията на предприятието подизпълнител. Практическите процедури за проверките на място се описват подробно в писменото споразумение;
 - iv) да получават във възможно най-кратки срокове информация от надзорния орган в третата държава с цел разследване на предполагаеми нарушения на изискванията на Директива 2011/61/ЕС и мерките за прилагането ѝ;
 - v) да си сътрудничат при принудително изпълнение в съответствие с националното и международното право, приложими по отношение на надзорния орган на третата държава и компетентните органи на ЕС в случаи на нарушение на изискванията на Директива 2011/61/ЕС и на мерките за нейното прилагане и съответното национално право.

Член 79

Ефективен надзор

Приема се, че делегирането възпрепятства ефективния контрол от страна на ЛУАИФ, когато:

- а) ЛУАИФ, неговите одитори и компетентните органи не разполагат с ефективен достъп до информацията, свързана с възложените функции, и до служебните помещения на подизпълнителя, или компетентните органи не са в състояние да упражняват тези права на достъп;
- б) подизпълнителят не си сътрудничи с компетентните органи на ЛУАИФ във връзка с делегираните функции;
- в) ЛУАИФ не предоставя на компетентните органи при поискване цялата необходима информация, за да могат органите да контролират дали изпълнението на делегираните функции съответства на изискванията на Директива 2011/61/ЕС и мерките по прилагането ѝ.

Член 80

Конфликт на интереси

1. В съответствие с член 20, параграф 2, буква б) от Директива 2011/61/ЕС критериите, спрямо които се преценява дали делегирането е в конфликт с интересите на ЛУАИФ или на инвеститор в АИФ, включват поне следното:

- а) когато ЛУАИФ и подизпълнителят са членове на една и съща група или имат други договорни отношения, степента до която подизпълнителят контролира ЛУАИФ или разполага с възможността да влияе на действията му;
- б) когато подизпълнителят и инвеститор в съответния АИФ са членове на една и съща група или имат други договорни отношения, степента до която инвеститора контролира подизпълнителя или има възможността да влияе върху действията му;
- в) вероятността подизпълнителят да получи финансова печалба или да избегне финансова загуба за сметка на АИФ или на инвеститорите в АИФ;
- г) вероятността подизпълнителят да има интерес от резултата от услуга или дейност, предоставяна на ЛУАИФ или на АИФ;
- д) вероятността подизпълнителят да има финансов или друг стимул да предпочете интереса на друг клиент пред интересите на АИФ или на инвеститорите в АИФ;
- е) вероятността подизпълнителят да получава или да получи в бъдеще от лице, различно от ЛУАИФ, облага по отношение на дейностите по колективно управление на портфейл, предоставени на ЛУАИФ и на управляваните от него АИФ, под формата на пари, стоки или услуги, различни от стандартната комисиона или такса за такава услуга.

2. Функцията по управление на портфейл или риск може да се счита за функционално и йерархично отделена от други потенциално конфликтни задачи само когато са изпълнени следните условия:

- а) лицата, заети с изпълнение на задачите по управление на портфейла, не са ангажирани в изпълнението на потенциално несъвместими задачи, например свързани с упражняване на контрол;
- б) лицата, заети с изпълнението на задачи по управление на риска, не са ангажирани в изпълнението на потенциално конфликтни задачи, като оперативни задачи;
- в) лицата, заети с изпълнение на функции по управление на риска, не са обект на надзор от лицата, отговарящи за изпълнение на оперативните задачи;

г) разделянето се гарантира по цялата йерархична структура на подизпълнителя до управителния орган и се разглежда от управителния орган и от звеното по надзора на подизпълнителя, когато има такава.

3. Приема се, че евентуални конфликти на интереси са надлежно установени, управлявани, наблюдавани и разкривани на инвеститорите в АИФ само ако:

- а) ЛУАИФ гарантира, че подизпълнителят предприема всички разумни стъпки, за да установи, управлява и наблюдава потенциални конфликти на интереси, които могат да възникнат между него и ЛУАИФ, АИФ или инвеститорите в АИФ. ЛУАИФ гарантира, че подизпълнителят разполага с процедури, съответстващи на изискваните съгласно членове 31—34;
- б) ЛУАИФ гарантира, че подизпълнителят разкрива пред него потенциалните конфликти на интереси, както и процедурите и мерките, които трябва да приеме с цел преодоляване на такива конфликти на интереси, и ЛУАИФ ги оповестява пред АИФ и инвеститорите в АИФ в съответствие с член 36.

Член 81

Съгласие и уведомяване за възлагане на вторичен подизпълнител

1. Подизпълнителят може да възложи на друг подизпълнител, след като ЛУАИФ е изразил съгласието си в писмена форма.

Общо съгласие, дадено предварително от ЛУАИФ, не се счита за съгласие в съответствие с член 20, параграф 4, буква а) от Директива 2011/61/ЕС.

2. Съгласно член 20, параграф 4, буква б) от Директива 2011/61/ЕС уведомлението съдържа подробности за подизпълнителя, името на компетентния орган, ако вторичният подизпълнител е получил разрешение или е регистриран, вторично делегираните функции, засегнатите от вторичното възлагане АИФ, копие от писменото съгласие на ЛУАИФ и датата, на която вторичното възлагане влиза в сила.

Член 82

Случаи, в които вече не се смята, че дружество „пощенска кутия“ и ЛУАИФ управляват АИФ

1. Счита се, че ЛУАИФ се е превърнало в дружество „пощенска кутия“ и не може вече да управлява АИФ поне в една от следните ситуации:

- а) ЛУАИФ не разполага повече с необходимите експертни познания и ресурси да упражнява ефективен контрол върху делегираните задачи и да управлява свързаните с делегирането рискове;

б) ЛУАИФ няма вече правомощия за вземане на решения в ключови области, които попадат под отговорността на висшето ръководство, или вече няма правомощия да изпълнява висши ръководни функции, по-специално във връзка с изпълнението на общата инвестиционна политика и инвестиционните стратегии;

в) ЛУАИФ губи договорните си права да разпитва или проверява подизпълнителите си, да има достъп до тях или да издава указания или упражняването на тези права става невъзможно на практика;

г) ЛУАИФ делегира изпълнението на функции по управление на инвестиции, до степен, която значително превишава упражняваните от самото ЛУАИФ функции по управление на инвестициите. При оценяването на степента на делегиране компетентните органи оценяват цялата структура по делегирането, като вземат под внимание не само активите, управлявани чрез делегиране, но и следните качествени критерии:

i) видовете активи, в които е инвестирал АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, и значението, което управляваните чрез делегиране активи имат за профила на риска и за възвръщаемостта на АИФ;

ii) значението на активите, управлявани чрез делегиране, за постигането на инвестиционните цели на АИФ;

iii) географския и секторния обхват на инвестициите на АИФ,

iv) рисковия профил на АИФ;

v) вида на инвестиционните стратегии на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ;

vi) видовете на делегираните задачи спрямо запазените задачи; както и

vii) съвкупността от подизпълнители и техните вторични подизпълнители, тяхната географска сфера на действие и корпоративната им структура, включително дали за подизпълнител е определен субект, принадлежащ към същата корпоративна група като ЛУАИФ.

2. Комисията следи прилагането на настоящия член в контекста на развитието на пазара. Комисията извършва преглед на ситуацията след две години и, ако е необходимо, предприема подходящи мерки за допълнително уточняване на условията, при които се смята, че ЛУАИФ е делегираło функциите си в такава степен, че се е превърнало в дружество „пощенска кутия“ и вече не може да бъдат считано за лице, управляващо АИФ.

3. ЕОЦКП може да издаде насоки, за да се гарантира последователната оценка на структурите по делегиране в рамките на Съюза.

ГЛАВА IV

ДЕПОЗИТАР

РАЗДЕЛ I

Особености на писмения договор

(член 21, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 83

Договорни особености

1. Между депозитаря, от една страна, и ЛУАИФ и/или АИФ, от друга страна се сключва договор, с който депозитарят се определя в съответствие с член 21, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС и който включва най-малко следните елементи:

а) описание на услугите, които ще бъдат предоставяни от депозитаря, както и процедурите, които трябва да бъдат приети за всеки вид актив, в който АИФ може да инвестира, и които впоследствие се поверяват на депозитаря;

б) описание на начина, по който функцията по съхранението и надзора трябва да бъде извършена, в зависимост от вида активи и географските региони, в които АИФ планира да инвестира. По отношение на задълженията по отговорно пазене в описанието се включват списъци със страните и процедурите за добавяне и/или премахване на страни от този списък. Това е в съответствие с информацията, предостанена в устава на АИФ, в учредителните документи и в документите за предлагането по отношение на активите, в които АИФ може да инвестира;

в) заявление, в което се посочва, че отговорността на депозитаря не се променя от делегирането на функциите по отговорно пазене освен ако се е отказал от отговорността си в съответствие с член 21, параграф 13 или 14 от Директива 2011/61/ЕС;

г) срокът на валидност и условията за изменение и прекратяване на договора, включително ситуацията, които могат да доведат до прекратяване на договора, и подробности относно процедурата по прекратяване и, ако е приложимо, процедурите, посредством които депозитарят следва да предаде цялата съществена информация на своя правопреемник;

д) задълженията за поверителност, приложими по отношение на страните съгласно съответните законови и подзаконовни разпоредби. Тези задължения не възпрепятстват възможността на компетентните органи да имат достъп до важни документи и информация;

е) средствата и процедурите, посредством които депозитарят предава на ЛУАИФ или на АИФ цялата информация, необходима за изпълнение на техните задължения, включително упражняването на всички права, свързани с активи, и за да могат ЛУАИФ и АИФ да имат своевременна и точна представа за сметките на АИФ;

- ж) средствата и процедурите, посредством които ЛУАИФ или АИФ предават цялата необходима информация или гарантират, че депозитарят има достъп до цялата информация, от която се нуждае, за да изпълнява своите задължения, включително процедурите, гарантиращи, че депозитарят ще получава информация от други лица, назначени от АИФ или ЛУАИФ;
- з) информация дали депозитарят или трета страна, на която са делегирани функции по съхранение в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС, може повторно да използва активите, които са ѝ поверени, и условията, свързани с такава повторна употреба, ако има такива;
- и) процедурите, които се прилагат при планирането на изменение на устава на АИФ, учредителните документи или документите за предлагане, като подробно се описват ситуацията, при които депозитарят следва да бъде информиран или при които е необходимо предварително съгласие на депозитаря, за да се пристъпи към изменението;
- й) цялата необходима информация, която трябва да се обмени между АИФ, ЛУАИФ, трета страна, действаща от името на АИФ, или ЛУАИФ, от една страна, и депозитаря, от друга страна, свързана с продажбата, записването, обратното изкупуване, емитирането, анулирането и откупуването на дялове или акции от АИФ;
- к) цялата необходима информация, която трябва да се обмени между АИФ, ЛУАИФ, трета страна, действаща от името на АИФ или ЛУАИФ, и депозитаря, свързана с изпълнението от депозитаря на функцията по надзор и контрол;
- л) когато страните по договора възнамеряват да възложат на трета страна да изпълнява техните съответни задължения — ангажимент редовно да предоставят подробности на избраната трета страна и, при поискване, информация относно критериите, използвани при избора на третата страна, и предвидените стъпки за контрол на дейностите, извършвани от избраната трета страна;
- м) информация относно задачите и отговорностите на страните по споразумението по отношение на задълженията в областта на предотвратяване изпирането на пари и борбата с финансовия тероризъм;
- н) информация за всички парични сметки, открити на името на АИФ или на името на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, и процедурите, гарантиращи, че депозитарят ще бъде информиран при отварянето на нова сметка на името на АИФ или на името на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ;
- о) подробности относно поетапните процедури на депозитаря, включително идентифициране на лицата в АИФ и/или ЛУАИФ, към които депозитарят трябва да се обърне, когато започва такава процедура;
- п) ангажимент от страна на депозитаря да уведомява ЛУАИФ, когато научи, че разделението на активите не е или вече не е достатъчно, за да се осигури защита от несъстоятелност на третата страна, на която са делегирани функции по съхранение в дадена юрисдикция, в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС;
- р) процедурите, гарантиращи, че във връзка със задълженията си депозитарят може да прави запитвания относно дейността на ЛУАИФ и/или на АИФ, и да оценява качеството на предоставената информация, включително чрез получаване на достъп до счетоводните книги на АИФ и/или ЛУАИФ или чрез посещения на място;
- с) процедурите, гарантиращи, че ЛУАИФ и/или АИФ може да разглежда работата на депозитаря във връзка с договорните му задължения.

2. Подробностите на средствата и процедурите, посочени в букви а)–с), се описват в договора за определяне на депозитар или във всяко последващо изменение на договора.

3. Договорът за избор на депозитаря или последващото изменение на договора, посочено в параграф 2, се изготвя в писмена форма.

4. Страните могат да се споразумеят да предават по електронен път цялата или част от информацията, която се обменя между тях, при условие че е гарантирано нейното правилно документиране.

5. Не е необходимо отделно писмено споразумение да се сключва за всеки АИФ, освен ако не е предвидено друго в националното законодателство; съществува възможност ЛУАИФ и депозитарят да сключат рамково споразумение, в което са изброени АИФ, управлявани от ЛУАИФ, по отношение на които се прилага споразумението.

6. Националното право, приложимо към договора, с който се определя депозитарят и всяко последващо споразумение, следва да бъдат уточнени.

РАЗДЕЛ 2

Общи критерии за оценка на пруденциалното регулиране и надзор, приложими за депозитарите в трети държави

(член 21, параграф 6, буква б) от Директива 2011/61/ЕС)

Член 84

Критерии за оценка на пруденциалното регулиране и надзор, приложими за депозитар в трета държава

За целите на член 21, параграф 6, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, ефективността на пруденциалното регулиране и надзор, приложими за депозитар в трета държава, преценка дали те имат същия ефект като регулирането, предвидено в правото на Съюза, и ефективното му прилагане се оценяват по следните критерии:

- а) депозитарят трябва да получи разрешение и подлежи на текущ надзор от публичния компетентен орган, който разполага с адекватни ресурси за изпълнение на задачите си;
- б) в законодателството на третата държава са определени критерии за издаване на разрешение за упражняване на дейност на депозитар, които имат същия ефект като критериите, предвидени за упражняване на дейността на кредитни институции или инвестиционни посредници в рамките на Съюза;
- в) капиталовите изисквания, наложени на депозитаря в третата държава, имат същите последици като тези, прилагани в Съюза, в зависимост от това дали депозитарят е по същество еднакъв с кредитна институция или инвестиционен посредник в Съюза;
- г) оперативните условия, приложими по отношение на депозитаря в трета държава, имат същите последици като предвидените за кредитни институции или инвестиционни посредници в Съюза, в зависимост от естеството на депозитаря;
- д) изискванията по отношение на изпълнение на специфичните задължения като депозитар на АИФ, установени в законодателството на третата държава, имат същите последици като предвидените в член 21, параграфи 7—15 от Директива 2011/61/ЕС, мерките за нейното прилагане и съответното национално законодателство;
- е) в законодателството на третата държава се предвижда прилагането на достатъчно възпиращи правоприлагащи действия в случай на нарушение от страна на депозитаря на изискванията и условията, посочени в букви а)—д).

РАЗДЕЛ 3

Функции на депозитаря, задължения за надлежна проверка и за разделяне на активите

(член 21, параграфи 7—9 и член 21, параграф 11, буква в) и буква г), подточка iii) от Директива 2011/61/ЕС)

Член 85

Наблюдение на паричните потоци — общи изисквания

1. Когато парична сметка се поддържа или открива при един от субектите, посочени в член 21, параграф 7 от Директива

2011/61/ЕС, на името на АИФ, на името на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, или на името на депозитаря, действащо от името на АИФ, ЛУАИФ гарантира, че депозитарят получава при поемане на задълженията си и непрекъснато след това цялата информация, необходима за изпълнение на задълженията му.

2. За да има достъп до цялата информация, свързана с паричните сметки на АИФ, и да получи ясна представа за всички парични потоци на АИФ, депозитарят най-малко:

- а) бива информиран при назначаването му за всички съществуващи парични сметки, открити на името на АИФ или на името на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ;
- б) бива информиран при откриването на всяка нова парична сметка от АИФ или от ЛУАИФ, действащо от името на АИФ;
- в) получава цялата информация, свързана с паричните сметки, открити при субект на трета страна, директно от тези трети страни.

Член 86

Наблюдение на паричните потоци на АИФ

Депозитарят гарантира ефективното и правилно наблюдение на паричните потоци на АИФ и по-специално той най-малко:

- а) гарантира, че всички парични средства на АИФ са осчетоводени по сметки, открити при субекти, посочени в член 18, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2006/73/ЕО, на съответните пазари, на които паричните сметки се изискват за целите на дейностите на АИФ, като тези субекти са обект на пруденциално регулиране и надзор, които имат същите последици като правото на Съюза, прилагат се ефективно и са в съответствие с принципите, установени в член 16 от Директива 2006/73/ЕО;
- б) прилага ефективни и подходящи процедури за равнение на всички движения на паричните потоци и прави такива равнения ежедневно или, в случай на редки движения на паричните потоци — когато движението на паричните потоци е факт;
- в) прилага подходящи процедури за определяне в края на работния ден на значителните парични потоци и по-специално тези, които могат да бъдат несъвместими с дейностите на АИФ;
- г) преразглежда периодично адекватността на тези процедури, включително чрез пълен преглед поне веднъж годишно на процедурата за равнение и гарантира, че паричните сметки, открити на името на АИФ, на името на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, или на името на депозитаря, действащо от името на АИФ, са включени в процедурата за равнение;

д) следи текущо резултатите от процедурата по равнение и действията, предприети в резултат на несъответствия от процедурите за равнение и уведомява ЛУАИФ, ако дадено несъответствие не е било отстранено без неоправдано забавяне, а също така компетентните органи, ако ситуацията не може да бъде изяснена и/или коригирана;

е) проверява съответствието между собствената си документация за паричните позиции с тази на ЛУАИФ. ЛУАИФ гарантира, че всички указания и цялата информация, свързана с паричната сметка, открита в трета страна, се изпращат на депозитаря, така че депозитарят е в състояние да извършва своя собствена процедура по равнение.

Член 87

Задачи във връзка записвания на дялове или акции

ЛУАИФ гарантира, че депозитарят предоставя информация относно плащанията, извършени от или от името на инвеститорите при записването на дялове или акции на АИФ в края на всеки работен ден, когато ЛУАИФ, АИФ или страна, действаща от негово име като посредник, отговарящ за администрирането на ценни книжа, получи такива плащания или нареждане от инвеститора. ЛУАИФ гарантира, че депозитарят получава всякаква друга важна информация, която му е необходима, за да гарантира, че плащанията се осчетоводяват по парични сметки, открити на името на АИФ или на името на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, или на името на депозитаря в съответствие с разпоредбите на член 21, параграф 7 от Директива 2011/61/ЕС.

Член 88

Финансови инструменти, които се държат на отговорно пазене

1. Финансови инструменти, принадлежащи на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, които не могат да бъдат физически предадени на депозитаря, се включват в обхвата на задълженията по отговорно пазене на депозитаря, когато са изпълнени всички от следните изисквания:

- а) те са прехвърляеми ценни книжа, включително такива, които съдържат внедрени деривати, посочени в последната алинея на член 51, параграф 3 от Директива 2009/65/ЕО и член 10 от Директива 2007/16/ЕО на Комисията ⁽¹⁾, инструменти на паричния пазар или дялове на предприятия за колективно инвестиране;
- б) те могат да бъдат регистрирани или държани в сметка пряко или косвено на името на депозитаря.

2. На отговорно пазене не могат да се държат финансови инструменти, които в съответствие с приложимото национално законодателство са само пряко регистрирани на името на АИФ със самия емитент или неговия агент, като лице по вписванията или посредник, отговарящ за администрирането на ценни книжа.

3. Финансови инструменти, принадлежащи на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, които могат да бъдат физически предадени на депозитаря, винаги се включват в обхвата на задълженията по отговорно пазене на депозитаря.

Член 89

Задължения по съхраняване на активите, държани на отговорно пазене

1. С цел да спази задълженията, предвидени в член 21, параграф 8, буква а) от Директива 2011/61/ЕС по отношение на финансови инструменти, държани на отговорно пазене, депозитарят гарантира най-малко, че:

- а) финансовите инструменти са надлежно регистрирани в съответствие с член 21, параграф 8, буква а), подточка ii) от Директива 2011/61/ЕС;
- б) записите и разделените сметки се поддържат по начин, осигуряващ тяхната точност, и по-специално отразяват съответствието с финансовите инструменти и паричните средства, държани за АИФ;
- в) равнението се прави редовно между вътрешните сметки и документацията на депозитаря и тези на всяка трета страна, на която са делегирани функции по отговорно пазене в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС;
- г) във връзка с финансовите инструменти, държани на отговорно пазене, се упражнява надлежна грижа с цел да се осигури висока степен на защита на инвеститорите;
- д) всички рискове, свързани с отговорното пазене по веригата на попечителските услуги, се оценяват и наблюдават и ЛУАИФ е информиран за всеки установен съществен риск;
- е) въведени са адекватни организационни мерки, за да се сведе до минимум рискът от загуба или намаляване на финансовите инструменти или на права във връзка с тези финансови инструменти в резултат на измама, лошо управление, неподходяща регистрация или небрежност;
- ж) проверява се правото на собственост на АИФ върху активите или правото на собственост на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ.

2. Изискванията на параграф 1, букви б)—д) от настоящия член продължават да се прилагат по отношение на депозитар, който е делегирал функциите по отговорно пазене на трета страна в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС. Той следва също да гарантира, че третата страна изпълнява изискванията на параграф 1, букви б)—ж) от настоящия член и задължението за разделяне, посочено в член 99.

⁽¹⁾ ОВ L 79, 20.3.2007 г., стр. 11.

3. Задълженията на депозитаря по съхраняване, посочени в параграфи 1 и 2, се прилагат прозрачно за базови активи, държани от финансови и/или правно-организационни структури, пряко или косвено контролирани от АИФ или от ЛУАИФ, действащо от името на АИФ.

Изискването, посочено в първа алинея, не се прилага по отношение на фондове, инвестиращи в други инвестиционни фондове (fund of funds), или фондове, организирани на принципа „основен фонд и хранващи фондове“ (master-feeder structures), когато базовите фондове имат депозитар, който държи на отговорно пазене активите на тези фондове.

Член 90

Задължения по съхраняване при проверката на собствеността и водене на регистри

1. ЛУАИФ предоставя на депозитаря, при поемане на неговите задължения и текущо след това, цялата информация, необходима на депозитаря да изпълнява своите задължения съгласно член 21, параграф 8, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, и гарантира, че депозитарят получава цялата необходима информация от трети страни.

2. С оглед спазване на задълженията, посочени в член 21, параграф 8, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, депозитарят най-малко:

- а) има достъп, без излишно забавяне, до цялата важна информация, която му е необходима, за да може да изпълнява задълженията си по проверка на собствеността и водене на регистри, включително съответната информация, която трети страни трябва да предоставят на депозитаря;
- б) притежава достатъчна и надеждна информация, която потвърждава правото на собственост на АИФ или правото на собственост на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, върху активите;
- в) поддържа регистър за активите, за които е убеден, че АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, има право на собственост. За да изпълни това свое задължение, депозитарят:

- i) вписва в регистъра, под името на този АИФ, активите, включително техните съответни условни суми, за които е убеден, че АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, има право на собственост;
- ii) в състояние е да представи по всяко време всеобхватен и актуален опис на активите на АИФ, включително техните съответни условни суми.

За целите на параграф 2, буква в), подточка ii) депозитарят гарантира, че е въвел процедури, така че регистрираните активи не могат да бъдат записани, прехвърлени, обменени или доставени без депозитаря или неговия подизпълнител да бъде уведомен за тези сделки, и депозитарят има достъп, без неоправдано забавяне, до документни доказателства за всяка сделка и позиция от съответната трета страна. ЛУАИФ гарантира, че съот-

ветната трета страна предоставя на депозитаря, без необосновано забавяне, удостоверения или други писмени доказателства при всяка продажба или придобиване на активи или при корпоративно действие, произтичащо от емитирането на финансови инструменти, и поне веднъж годишно.

3. Във всеки случай депозитарят гарантира, че ЛУАИФ разполага и прилага подходящи процедури, чрез които проверява дали активите, придобити от управлявания от него АИФ, са надлежно регистрирани на името на АИФ или на името на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, и проверява съответствието между позициите в документацията на ЛУАИФ и активите, за които депозитарят е убеден, че АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, има право на собственост. ЛУАИФ гарантира, че всички указания и приложима информация, свързана с активите на АИФ, се изпращат на депозитаря, така че депозитарят да може да извършва собствена проверка или процедура по равнение.

4. Депозитарят изготвя и прилага поэтапни процедура за случаите, когато се установи несъответствие, включваща уведомяване на ЛУАИФ и компетентните органи, ако ситуацията не може да бъде изяснена и/или коригирана.

5. Посочените в параграфи 1—4 задължения на депозитаря за водене на регистър се прилагат на прозрачен принцип върху базови активи, държани от финансови и/или правно-организационни структури, учредени от АИФ или от ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, с цел инвестиране в базовите активи и които се контролират пряко или косвено от АИФ или от ЛУАИФ, действащо от името на АИФ.

Изискването, посочено в първа алинея, не се прилага по отношение на фондове, инвестиращи в други инвестиционни фондове, или фондове, организирани на принципа „основен и хранващи фондове“, когато базовите фондове имат депозитар, който изпълнява функциите по проверка на собствеността и водене на регистър за активите на този фонд.

Член 91

Задължения на основните борсови посредници за докладване

1. Когато основен борсов посредник е назначен, ЛУАИФ гарантира, че, считано от датата на назначаване, е сключено споразумение, съгласно което основният борсов посредник е длъжен да предоставя на депозитаря в частност декларация на траен носител, съдържаща следната информация:

- а) стойностите на елементите, изброени в параграф 3, в края на всеки работен ден;
- б) подробности относно всякакви други въпроси, които са необходими, за да се гарантира, че депозитарят на АИФ получава актуална и точна информация относно стойността на активите, чието съхранение му е възложено в съответствие с член 21, параграф 11 на Директива 2011/61/ЕС.

2. Декларацията, посочена в параграф 1, се предоставя на депозитаря на АИФ не по-късно от края на следващия работен ден, за който тя се отнася.

3. Елементите, посочени в параграф 1, буква а), включват:

а) общата стойност на активите, държани от основния борсов посредник за АИФ, когато функциите по съхранение са делегирани в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС, стойността на всеки от следните елементи:

i) парични заеми, отпуснати на АИФ, и начислените по тях лихви;

ii) ценни книжа, които трябва да бъдат доставени отново от АИФ при открити къси позиции, сключени от името на АИФ;

iii) текущи суми за сетълмент, които трябва да бъдат платени от АИФ по силата на фючърсни договори;

iv) паричните постъпления от къса продажба, държани от основния борсов посредник във връзка с къси позиции, сключени от името на АИФ;

v) маржове на парични средства, държани от основния борсов посредник във връзка с открити фючърсни договори, сключени от името на АИФ. Това задължение е в допълнение към задълженията по членове 87 и 88;

vi) пазарна стойност на експозиции при приключване на извънборсова трансакция, сключена от името на АИФ;

vii) общата стойност на обезпечените задължения на АИФ спрямо основния борсов посредник; както и

viii) всички други активи, свързани с АИФ;

б) стойността на други активи, посочени в член 21, параграф 8, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, държани като обезпечение от основния борсов посредник във връзка с обезпечени сделки, сключени по силата на споразумение за услуги на основен борсов посредник;

в) стойността на активите на АИФ, във връзка с които основният борсов посредник е упражнил правото на ползване;

г) списък на всички институции, в които основният борсов посредник държи или може да държи парични средства на АИФ в сметка, открит на името на АИФ или на името на ЛУАИФ, действашо от името на АИФ, в съответствие с член 21, параграф 7 от Директива 2011/61/ЕС.

Член 92

Задължения по надзор — общи изисквания

1. В момента на неговото назначаване депозитарят оценява рисковете, свързани с естеството, мащаба и сложността на стратегията на АИФ и организацията на ЛУАИФ, за да изработи процедури по надзора, които са подходящи за АИФ и активите, в които той инвестира, и които след това въвежда и прилага. Тези процедури се актуализират редовно.

2. При изпълнението на своите задължения по надзора съгласно член 21, параграф 9 от Директива 2011/61/ЕС депозитарят извършва последващи проверки и проверки на процесите и процедурите, за които отговарят ЛУАИФ, АИФ или определена трета страна. При всички обстоятелства депозитарят гарантира, че съществува подходяща процедура за проверка и равнение, която е въведена, прилага се и често се преразглежда. ЛУАИФ гарантира, че всички указания, свързани с активи и дейности на АИФ, се изпращат на депозитаря, така че депозитарят да може да провежда собствена проверка или процедура по равнение.

3. Депозитарят въвежда ясна и подробна поэтапна процедура за справяне със ситуации, при които в хода на изпълнение на задълженията си по надзора е констатирал потенциални пропуски, като при поискване предоставя на компетентните органи на ЛУАИФ подробности за процедурата.

4. Когато депозитарят започва да изпълнява задълженията си и текущо след това, ЛУАИФ му предоставя цялата информация, от която депозитарят се нуждае, за да изпълнява задълженията си съгласно член 21, параграф 9 от Директива 2011/61/ЕС, включително информацията, която трябва да се предоставя на депозитаря от трети страни. ЛУАИФ гарантира по-специално, че депозитарят има достъп до счетоводните книги и извършва проверки на място в помещенията на ЛУАИФ и в помещенията на всеки доставчик на услуги, назначен от АИФ или ЛУАИФ, като например администратори или външни оценители, и/или разглежда доклади и отчети от признати външни заверки, извършени от независими квалифицирани одитори или други експерти, с цел да осигури адекватността и целесъобразността на действащите процедури.

Член 93

Задължения във връзка със записвания и откупувания

За да спази разпоредбите на член 21, параграф 9, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, депозитарят изпълнява следните изисквания:

1) Депозитарят гарантира, че АИФ, ЛУАИФ или посоченият субект е въвел, изпълнява и прилага подходяща и последователна процедура за:

i) равнение на поръчките за записване с постъпленията от записвания, както и броя на дяловете или акциите, емитирани с получените от АИФ постъпления от записванията;

- ii) равнение на поръчките за обратно изкупуване с платените сделки по обратно изкупуване, както и броя на дялове или акции, отменени с платените от АИФ откупувания;
- iii) редовна проверка на целесъобразността на процедурата по равнение.

За целите на подточки i), ii) и iii) депозитарят редовно проверява по-специално съответствието между общия брой на дяловете или акциите по сметките на АИФ и общия брой на акциите или дяловете в обращение, които се съдържат в регистъра на АИФ.

- 2) Депозитарят гарантира и редовно проверява съответствието на процедурите по продажба, емисия, обратно изкупуване, откупуване и анулиране на акции или дялове на АИФ с приложимото национално право и с устава или учредителните документи на АИФ и проверява дали тези процедури се прилагат ефективно.
- 3) Честотата, с която депозитарят извършва проверките, съответства на честотата на записванията и обратното изкупуване.

Член 94

Задължения по оценяване на акции/дялове

- 1. С цел да спази изискванията на член 21, параграф 9, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, депозитарят:
 - а) проверява текущо наличието и прилагането на подходящи и съгласувани процедури за оценка на активите на АИФ в съответствие с член 19 от Директива 2011/61/ЕС, с мерките за нейното прилагане, устава на АИФ и учредителните документи, както и
 - б) гарантира, че политиките и процедурите за оценяване се прилагат ефективно и редовно се преразглеждат.
- 2. Депозитарят извършва процедурите толкова често, колкото това е предвидено в политиката по оценяване на АИФ, определена в член 19 от Директива 2011/61/ЕС и мерките за прилагането ѝ.
- 3. Когато депозитарят смята, че изчисляването на стойността на акциите или дяловете на АИФ не е било направено в съответствие с приложимото законодателство или устава на АИФ, или с член 19 от Директива 2011/61/ЕС, той уведомява ЛУАИФ и/или АИФ и гарантира, че се предприемат навременни коригиращи действия в най-добрия интерес на инвеститорите в АИФ.
- 4. Когато външен оценител е назначен, депозитарят проверява дали назначението на външния оценител е в съответствие с член 19 от Директива 2011/61/ЕС и мерките за прилагането ѝ.

Член 95

Задължения за изпълнение на указанията на ЛУАИФ

С цел да спази разпоредбите на член 21, параграф 9, буква в) от Директива 2011/61/ЕС, депозитарят най-малко:

- а) изработва и прилага подходящи процедури, за проверка на спазването от АИФ или ЛУАИФ на приложимите законови и подзаконови актове, както и на устава на АИФ и учредителните документи. По-специално депозитарят следи за спазването от АИФ на ограниченията относно инвестициите и праговете за използване на ливъридж, посочени в документите за предлагане на АИФ. Тези процедури са съобразени с естеството, мащаба и сложността на АИФ;
- б) изработва и прилага поетапна процедура, ако АИФ е нарушил един от праговете или ограниченията, посочени в буква а).

Член 96

Задължения за навременен сетълмент на трансакции

- 1. С цел да спази разпоредбите на член 21, параграф 9, буква г) от Директива 2011/61/ЕС депозитарят въвежда процедура за констатиране на всяка ситуация, при която възнаграждение, свързано с операции, включващи активите на АИФ или на ЛУАИФ, действашо от името на АИФ, не е преведено на АИФ в обичайните срокове, уведомява ЛУАИФ и, когато ситуацията не е била отстранена, изисква възстановяване на финансовите инструменти от страна на контрагента, когато това е възможно.
- 2. Когато трансакциите не се извършват на регулиран пазар, обичайните срокове се оценяват предвид условията, свързани с трансакциите (договори за извънборсови деривати или инвестиции в недвижимо имущество или в частни дружества).

Член 97

Задължения, свързани с разпределянето на прихода на АИФ

- 1. С цел да спази разпоредбите на член 21, параграф 9, буква д) от Директива 2011/61/ЕС, депозитарят:
 - а) гарантира, че изчисляването на нетния приход, деклариран от ЛУАИФ, се прилага в съответствие с устава на АИФ, учредителните документи и приложимото национално законодателство;
 - б) гарантира, че са предприети подходящи мерки, когато одиторите на АИФ са изразили резерви по отношение на годишните финансови отчети. АИФ или ЛУАИФ, действашо от името на АИФ, предоставя на депозитаря цялата информация относно изразените във финансовите отчети резерви; както и

в) проверява пълнотата и точността на плащанията на дивиденди, след като те са декларирани от ЛУАИФ, и, когато е уместно, на натрупаната лихва.

2. Когато депозитарят счита, че приходът не е бил изчислен в съответствие с приложимото право и с устава или учредителните документи на АИФ, той уведомява ЛУАИФ и/или АИФ и гарантира, че своевременно са били взети коригиращи мерки в най-добрия интерес на инвеститорите в АИФ.

Член 98

Надлежна проверка

1. С цел да изпълни задълженията, предвидени в член 21, параграф 11, буква в) от Директива 2011/61/ЕС, депозитарят въвежда и прилага подходящо документирана процедура за надлежна проверка на избора и текущия контрол на подизпълнителя. Тази процедура се преразглежда редовно, поне веднъж годишно, и при поискване се предоставя на разположение на компетентните органи.

2. При избора и назначаването на трета страна, на която са делегирани функции по съхранение в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС, депозитарят упражнява всички надлежни умения, грижа и старание, за да се гарантира, че поверяването на финансови инструменти на тази трета страна осигурява адекватно ниво на защита. Той най-малко:

а) оценява регулаторната и правната уредба, включително риска на държавата, риска при попечителство и привездането в сила на договорите на третата страна. Тази оценка по-специално дава възможност депозитарят да определи потенциалните последици от несъстоятелност на третата страна върху активите и правата на АИФ. Ако депозитарят разбере, че разделението на активи не е достатъчно, за да се осигури защита от несъстоятелност поради законодателството на държавата, в която се намира третата страна, той незабавно уведомява за това ЛУАИФ;

б) оценява дали практиките, процедурите и вътрешният контрол на третата страна са адекватни, за да се гарантира, че финансовите инструменти на АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, подлежат на грижи и закрила от висок стандарт;

в) оценява дали финансовата стабилност и репутацията на третата страна са в съответствие с делегираните задачи. Тази преценка се основава на информацията, предоставена от евентуалната трета страна, както и други данни и информация, когато е налична;

г) гарантира, че въпросната трета страна разполага с оперативните и технологични възможности да изпълнява делегираните задачи по отговорно пазене със задоволителна степен на защита и сигурност.

3. Депозитарят упражнява всички надлежни умения, грижа и старание при периодичния преглед и непрекъснато наблюдение,

за да гарантира, че съответната трета страна продължава да спазва критериите, предвидени в параграф 1 от настоящия член, и условията, определени в член 21, параграф 11, буква г) от Директива 2011/61/ЕС. За тази цел депозитарят най-малко:

а) наблюдава работата на третата страна и спазването от нейна страна на стандартите на депозитаря;

б) гарантира, че въпросната трета страна упражнява високо ниво на грижи, предпазливост и старание при изпълнение на своите задачи по отговорно пазене и по-специално, че ефективно отделя финансовите инструменти в съответствие с изискванията на член 99;

в) разглежда рисковете от попечителството, свързани с решението активите да се възложат на трета страна, и без неоправдано забавяне уведомява АИФ или ЛУАИФ за всяка промяна в тези рискове. Тази преценка се основава на информация, предоставена от третата страна, и други налични данни и информация. По време на сътресения на пазара или когато е установен риск, този преглед се извършва по-често и в по-голям обхват. Ако депозитарят узнае, че разделението на активи вече не е достатъчно, за да се осигури защита от несъстоятелност поради законодателството на държавата, в която се намира третата страна, тя незабавно уведомява за това ЛУАИФ.

4. Когато третата страна допълнително делегира някои от функциите, които са ѝ делегирани, условията и критериите, посочени в параграфи 1, 2 и 3, се прилагат *mutatis mutandis*.

5. Депозитарят следи за спазването на член 21, параграф 4 от Директива 2011/61/ЕС.

6. Депозитарят разработва планове за действие в непредвидени ситуации за всеки пазар, на който определя трета страна да изпълнява задълженията по съхраняване в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС. Такъв план за действие в извънредни ситуации включва определяне на алтернативен доставчик, ако има такива.

7. Ако подизпълнителят вече не отговаря на изискванията, депозитарят взема мерки, включително прекратяване на договора, които са в най-добрия интерес на АИФ и неговите инвеститори.

Член 99

Задължение по разделяне

1. Когато функциите по съхранение са възложени изцяло или частично на трета страна, депозитарят гарантира, че третата страна, на която са делегирани функции по съхранение в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС, действа в съответствие със задължението за разделяне на активите, предвидено в член 21, параграф 11, буква г), подточка iii) от Директива 2011/61/ЕС, като проверява дали третата страна:

- а) води необходимата отчетност, за да може по всяко време и незабавно да бъдат разграничавани активите на АИФ, които са клиенти на депозитаря, от собствените му активи, активите на други клиенти, активите, държани от депозитаря за негова собствена сметка, и активите, държани за клиентите на депозитаря, които не са АИФ;
- б) поддържа отчетност по начин, осигуряващ нейната точност, и по-специално съответствие с активите, съхранявани за клиентите на депозитаря;
- в) редовно извършва равнение на своите вътрешни сметки и записи с тези на третата страна, на която е делегирал функции по съхранение в съответствие с член 21, параграф 11, трета алинея от Директива 2011/61/ЕС;
- г) въвежда подходящи организационни мерки, за да се сведе до минимум рискът от загуба или намаляване на финансовите инструменти или на права във връзка с тези финансови инструменти, измама, лошо управление, неподходящо водене на регистри или небрежност;
- д) когато третата страна е субект, посочен в член 18, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2006/73/ЕО, който подлежи на ефективно пруденциално регулиране и надзор, които имат същите последици като правото на Съюза и се прилагат ефективно, депозитарят взема необходимите мерки, за да гарантира, че паричните средства на АИФ се държат в сметка или сметки в съответствие с член 21, параграф 7 от Директива 2011/61/ЕС.

2. Когато депозитарят е делегирал функциите по отговорно пазене на трета страна в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС, контролът върху спазването от третата страна на задълженията по разделяне на активите има за цел да гарантира, че финансовите инструменти на клиентите са защитени от неплатежоспособност на тази трета страна. Ако съгласно приложимото право, включващо по-специално правото, уреждащо собствеността или несъстоятелността, изискванията, посочени в параграф 1, не са достатъчни, за да се постигне тази цел, депозитарят преценява какви допълнителни мерки трябва да се вземат с цел да се сведе до минимум рискът от загуба и да се поддържа необходимата степен на защита.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis*, когато третата страна, на която са делегирани функции по съхранение в съответствие с член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС, е решила да делегира всички или част от своите функции по съхранение на друга трета страна в съответствие с член 21, параграф 11, трета алинея от Директива 2011/61/ЕС.

РАЗДЕЛ 4

Загуба на финансови инструменти, освобождаване от отговорност и обективни причини

(член 21, параграфи 12 и 13 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 100

Загуба на финансов инструмент, държан на отговорно пазене

1. Смята се, че е настъпила загуба на финансов инструмент, държан на отговорно пазене по смисъла на член 21, параграф 12 от Директива 2011/61/ЕС, когато по отношение на финансов инструмент, държан на отговорно пазене от депозитаря или от трета страна, на която е делегирано отговорното пазене на финансови инструменти, е изпълнено някое от следните условия:

- а) декларираното право на собственост на АИФ е доказано за невалидно, защото или е престанало да съществува, или никога не е съществувало;
- б) АИФ е окончателно лишен от правото си на собственост върху финансовия инструмент;
- в) АИФ безспорно не е в състояние пряко или косвено да се разпорежда с финансовия инструмент.

2. Установяването от ЛУАИФ на загубата на финансов инструмент се извършва по документиран процес, който е на разположение на компетентните органи. След като загубата е установена, инвеститорите се уведомяват незабавно посредством траен носител.

3. Финансов инструмент, държан на отговорно пазене, не се счита за загубен по смисъла на член 21, параграф 12 от Директива 2011/61/ЕС, когато АИФ е окончателно лишен от правото си на собственост по отношение на конкретен инструмент, но този инструмент се замества със или е преобразувани в друг финансов инструмент или инструменти.

4. В случай на несъстоятелност на третата страна, на която е делегирано отговорното пазене на финансови инструменти, загубата на финансов инструмент, държан на отговорно пазене, се установява от ЛУАИФ, ако едно от условията, посочени в параграф 1 е изпълнено със сигурност.

Най-късно в края на процедурата по несъстоятелност трябва да има правна сигурност по отношение на това дали някое от условията, определени в параграф 1, е изпълнено. ЛУАИФ и депозитарят следят отблизо производството по несъстоятелност, за да преценят дали всички или някои от финансовите инструменти, възложени на третата страна, на която е делегирано отговорното пазене на финансови инструменти, са реално загубени.

5. Загуба на финансов инструмент, държан на отговорно пазене, е налице, независимо от това дали условията, посочени в параграф 1, са изпълнени вследствие на измама, небрежност или друго преднамерено или неумишлено поведение.

Член 101

Освобождаване от отговорност съгласно член 21, параграф 12 от Директива 2011/61/ЕС.

1. Депозитарят не попада под отговорността, предвидена в член 21, параграф 12, втора алинея от Директива 2011/61/ЕС, при условие че може да докаже, че са изпълнени всички от следните условия:

- а) събитието, довело до загубата, не е резултат от действие или бездействие на депозитаря или на трета страна, на която е било делегирано отговорното пазене на финансови инструменти, държани на отговорно пазене в съответствие с член 21, параграф 8, буква а) от Директива 2011/61/ЕС;
- б) не съществува разумна възможност депозитарят да предотврати възникването на събитието, което е довело до загубата, въпреки че е предприел всички предпазни мерки, характерни за надлежен депозитар, както е отразено в общите практики в сектора;
- в) депозитарят не е могъл да предотврати загубата, въпреки стриктната и изчерпателна надлежна проверка.

Това условие може да се счита за изпълнено, когато депозитарят е гарантирал, че депозитарят и третата страна, на която е делегирано отговорното пазене на финансови инструменти, държани на отговорно пазене в съответствие с член 21, параграф 8, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, са предприели всички от следните действия:

- i) създаване, въвеждане, прилагане и поддържане на структури и процедури и осигуряване на експертен опит, които са подходящи и съобразени с естеството и сложността на активите на АИФ, с цел да се установи навреме и да се следят редовно външни събития, които могат да доведат до загуба на финансов инструмент, държан на отговорно пазене;
- ii) текущо оценяване на това, дали някое от събитията, посочени в подточка i), представляват значителен риск от загуба на финансов инструмент, държан на отговорно пазене;
- iii) информиране на ЛУАИФ за констатираните значителни рискове и предприемане на подходящи действия, ако има такива, за да се предотврати или смекчи загубата на финансови инструменти, държани на отговорно пазене, когато са установени действителни или евентуални външни събития, за които се смята, че представляват значителен риск от загуба на финансов инструмент, държан на отговорно пазене.

2. Изискванията, посочени в параграф 1, букви а) и б), се считат за изпълнени в следните случаи:

- а) природни явления извън човешкия контрол или влияние;

- б) приемането на закон, указ, наредба, решение или заповед от правителство или държавен орган, включително съд или трибунал, които засягат финансовите инструменти, държани на отговорно пазене;

- в) война, бунтове или други големи внезапни драстични промени.

3. Изискванията, посочени в параграф 1, букви а) и б), не се считат за изпълнени в случай на счетоводна грешка, оперативна грешка, измама, неприлагане на изискването за отделяне на нивото на депозитаря или на третата страна, на която е било делегирано отговорното пазене на финансови инструменти, държани на отговорно пазене в съответствие с член 21, параграф 8, буква а) от Директива 2011/61/ЕС.

4. Настоящият член се прилага *mutatis mutandis* по отношение на подизпълнителя, когато депозитарят е сключил договор за прехвърляне на своята отговорност в съответствие с член 21, параграфи 13 и 14 от Директива 2011/61/ЕС.

Член 102

Обективни причини за депозитаря да сключи договор за освобождаване от отговорност

1. Обективни причини за сключване на договор за освобождаване от отговорност в съответствие с член 21, параграф 13 от Директива 2011/61/ЕС са:

- а) ограничени до точни и конкретни обстоятелства, характерни за дадена дейност;

- б) в съответствие с политиките и решенията на депозитаря.

2. Обективните причини се определят всеки път, когато депозитарят възнамерява да се освободи от отговорност.

3. Смята се, че депозитарят има обективни причини за сключване на договор за освобождаване от отговорност в съответствие с член 21, параграф 13 от Директива 2011/61/ЕС, когато депозитарят може да докаже, че няма друга възможност, освен да делегира задълженията си по отговорно пазене на трета страна. По-специално такъв е случаят, когато:

- а) правото на третата страна изисква определени финансови инструменти да се държат на отговорно пазене от местен субект и съществуват местни субекти, които отговарят на критериите за делегиране, определени в член 21, параграф 11 от Директива 2011/61/ЕС; или

- б) ЛУАИФ настоява за поддържане на инвестиция в дадена юрисдикция въпреки предупрежденията на депозитаря, че това води до повишен риск.

ГЛАВА V

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРОЗРАЧНОСТ, ЛИВЪРИДЖ, ПРАВИЛА, СВЪРЗАНИ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, И ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПОТЕНЦИАЛНИТЕ ПОСЛЕДИЦИ ОТ ДЕЙНОСТТА НА ЛУАИФ

РАЗДЕЛ I

Годишен доклад, оповестяване на информация на инвеститорите и докладване пред компетентните органи

(член 22, параграф 2, букви а)—д), член 23, параграф 4 и член 24, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 103

Общи принципи за годишния доклад

Цялата информация, предоставена в годишния доклад, включително информацията, посочена в настоящия раздел, се представя по начин, който осигурява важна по същество, надеждна, сравнима и разбираема информация. Годишният доклад съдържа информацията, която е необходима на инвеститорите във връзка с отделните структури на АИФ.

Член 104

Съдържание и форма на счетоводния баланс или отчета за активите и пасивите и отчета за приходите и разходите

1. Счетоводният баланс или отчетът за активите и пасивите съдържа най-малко следните елементи и съответните позиции съгласно член 22, параграф 2, буква а) от Директива 2011/61/ЕС:

а) „активи“, включващи ресурсите, контролирани от АИФ в резултат на минали събития, от които се очаква АИФ да получи бъдещи икономически изгоди. Активите се класифицират допълнително в съответствие със следните позиции:

i) „инвестиции“, включващи, но не само, дългови и капиталови ценни книжа, недвижими имоти и собственост и техните деривати;

ii) „пари и парични еквиваленти“, включващи, но не само, касови наличности, безсрочни депозити и отговарящи на условията краткосрочни ликвидни инвестиции;

iii) „вземания“, включващи, но не само вземания по отношение на дивиденди и лихви, продадени инвестиции, суми, дължими от брокери, и „предоставени аванси“, включително, но не само суми, платени предварително във връзка с разходи на АИФ;

б) „пасиви“, включващи настоящи задължения на АИФ, произтичащи от минали събития, уреждането на които се очаква да доведе до изходящ поток на ресурси от АИФ, носещи икономически ползи. Пасиви се класифицират допълнително в съответствие със следните позиции:

i) „задължения“, включващи, но не само, суми, платими във връзка с покупката на инвестиции или обратен изкупуване на дялове или акции в АИФ, и суми, дължими на брокери и „начислени разходи“, включително, но не само, задължения за управленските такси, консултантски такси, такси за постигнати резултати, лихви и други разходи, направени в хода на операциите на АИФ;

ii) „заеми“, включващи, но не само суми, дължими на банки и други контрагенти;

iii) „други пасиви“, включващи, но не само суми, дължими на контрагентите за обезпечение при връщането на ценни книжа, предоставени в заем, отложени приходи и платими дивиденди и разпределения;

в) „нетни активи“, представляващи остатъчния дял в активите на АИФ след приспадане на всички негови пасиви.

2. Отчетът за приходите и разходите съдържа най-малко следните елементи и съответните позиции:

а) „приход“, представляващ всяко увеличение на икономическите ползи през отчетния период под формата на входящ поток или увеличение на активите, или намаление на пасивите, което води до увеличение на нетните активи, различни от увеличенията, свързани с вноските на инвеститорите. Приходът се класифицира допълнително в съответствие със следните позиции:

i) „инвестиционен приход“, който може да бъде допълнително класифициран като:

— „приход от дивиденди“ по отношение на дивидентите по капиталови инвестиции, на които АИФ има право,

— „приход от лихви“ по отношение на лихви по дългови инвестиции и парични средства, на които АИФ има право,

— „приход от отдаване под наем“, свързан с прихода от наеми от инвестиции в недвижима собственост, на които АИФ има право;

ii) „реализирана печалба от инвестиции“, която представлява печалба от освобождаването от инвестиции;

iii) „нереализирана печалба от инвестиции“, която представлява печалба от преоценката на инвестиции; както и

iv) „друг приход“, включващ, но не само, приходи от такси от ценни книжа, предоставени в заем, и от други източници;

б) „разходи“, представляващи намаления на икономическите ползи през отчетния период под формата на изходящи потоци или изчерпване на активи или натрупването на пасиви, което води до намаляване на нетните активи, различни от тези, свързани с разпределянето към инвеститорите. Разходите се класифицират допълнително в съответствие със следните позиции:

— „такси за инвестиционно консултиране или управление“, които представляват договорни такси, дължими на консултанта или ЛУАИФ,

— „други разходи“, включително, но без да се ограничава до административни такси, професионални хонорари, печетелски такси и лихва. Отделни позиции, ако са съществени по характер, следва да се оповестяват отделно,

— „реализирана загуба от инвестиции“, която представлява загуба от освобождаването от инвестициите,

— „нереализирана загуба от инвестиции“, която представлява загуба от преоценката на инвестиции;

в) „нетен приход или нетен разход“, което в зависимост от случая представлява превишението на прихода над разхода или на разхода над прихода.

3. Структурата, номенклатурата и терминологията на позициите е в съответствие с приложимите счетоводни стандарти или с приетите от АИФ правила, както и със законодателството приложимо на територията, на която е установен АИФ. Тези позиции могат да бъдат изменени или допълнени, за да се гарантира съответствие с гореизложеното.

4. Допълнителни позиции, заглавия и междинни сборове се представят, когато такова представяне е важно за разбиране на финансовото състояние на АИФ в счетоводния баланс или отчета за активите и пасивите или за разбирането на финансовите резултати на АИФ в съдържанието и формата на отчета за приходите и разходите. При необходимост допълнителната информация се представя в пояснителните бележки към финансовите отчети. Целта на бележките е да представят текстово описание или разбивка на позициите, представени в първичните отчети, и информация за позициите, които не отговарят на условията за признаване в тези отчети.

5. Всеки съществен клас от сходни позиции се представя отделно. Отделни позиции, ако са съществени, се оповестяват. Съществеността се оценява в съответствие с изискванията на приетата отчетна рамка.

6. Представянето и класификацията на позициите в счетоводния баланс или отчета за активите и пасивите се запазват от един отчетен или счетоводен период за следващия период, освен ако е очевидно, че друго представяне или класификация ще бъдат по-подходящи, когато например промяна в инвестици-

онната стратегия води до различни търговски модели или счетоводен стандарт налага промяна в представянето.

7. По отношение на съдържанието и формата на отчета за приходите и разходите, посочени в приложение IV, всички позиции приходи и разходи се признават в даден период в отчета за приходите и разходите, освен ако даден счетоводен стандарт, приет от АИФ, не изисква друго.

Член 105

Доклад за дейностите през финансовата година

1. Докладът за дейността през финансовата година включва най-малко:

а) преглед на инвестиционните дейности по време на годината или периода и преглед на портфейла на АИФ в края на годината или в края на периода;

б) преглед на резултатите от представянето на АИФ през годината или периода;

в) съществени промени, както е определено по-долу в информацията, посочена в член 23 от Директива 2011/61/ЕС, които не са представени във финансовите отчети.

2. Докладът включва справедлив и балансиран преглед на дейностите и резултатите от представянето на АИФ, като съдържа и описание на главните рискове и инвестиционната или икономическа несигурност, пред които може да е изправен АИФ.

3. Анализът включва основни финансови и нефинансови показатели за представяне, свързани с този АИФ, доколкото това е необходимо за разбирането на инвестиционните дейности на АИФ или неговите резултати. Информацията, представена в доклада, е в съответствие с националните норми на държавата, в която е установен АИФ.

4. Информацията в доклада за дейността през финансовата година е част от доклада на съвета на директорите или на управителите на инвестиции, тъй като той обикновено се представя заедно с финансовите отчети на АИФ.

Член 106

Съществени промени

1. Всякакви промени в информацията се считат за съществени по смисъла на член 22, параграф 2, буква г) от Директива 2011/61/ЕС, ако има значителна вероятност, че разумен инвеститор, като се запознае с тази информация, би преразгледал своята инвестиция в АИФ, включително, тъй като тази информация може да се отрази на способността на инвеститора да упражни правата си във връзка с инвестицията или по друг начин да накърни интересите на един или повече инвеститори в АИФ.

2. С цел да спази разпоредбите на член 22, параграф 2, буква г) от Директива 2011/61/ЕС, ЛУАИФ преценява промените в информацията, посочена в член 23 от Директива 2011/61/ЕС, през финансовата година в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

3. Информацията се оповестява в съответствие с изискванията на счетоводните стандарти и счетоводните норми, приети от АИФ, заедно с описание на всяко евентуално или очаквано въздействие върху АИФ и/или инвеститорите в АИФ. Допълнителни оповестявания се правят, когато спазването на конкретни изисквания на счетоводните стандарти и счетоводните норми може да се окаже недостатъчно, за да могат инвеститорите да разберат ефекта от промяната

4. Когато информацията, която трябва да бъде оповестена в съответствие с параграф 1, не е обхваната от приложимите за АИФ счетоводни стандарти или неговите счетоводни норми, се предоставя описание на съществените промени заедно с всяко евентуално или очаквано въздействие върху АИФ и/или инвеститорите в АИФ.

Член 107

Оповестяване на възнаграждения

1. Когато се предоставя информация, изисквана съгласно член 22, параграф 2, буква д) от Директива 2011/61/ЕС, се посочва дали общото възнаграждение е свързано с някое от следните:

- а) общото възнаграждение по отношение на целия персонал на ЛУАИФ, като се посочва броят на бенефициерите;
- б) общото възнаграждение на персонала на ЛУАИФ, който изцяло или частично участва в дейностите на АИФ, като се посочва броят на бенефициерите;
- в) делът на общото възнаграждение на персонала на ЛУАИФ, който може да бъде отнесен към АИФ, като се посочва броят на бенефициерите.

2. Когато е уместно, в общия размер на възнагражденията за финансовата година се посочва и натрупаната лихва, платена от АИФ.

3. Когато информацията се разкрива на равнището на ЛУАИФ, се предоставя разпределение или разбивка за всеки АИФ, доколкото тази информация е налице или е леснодостъпна. Като част от това оповестяване се включва описание на начина, по който е направено разпределението или разбивката.

4. ЛУАИФ предоставя обща информация относно финансовите и нефинансовите критерии на политиките и практиките за определяне на възнагражденията за съответните категории персонал, за да даде възможност на инвеститорите да оценят съществуващите стимули. В съответствие с принципите, посочени в приложение II към Директива 2011/61/ЕС, ЛУАИФ оповестява най-малко информацията, необходима, за

да се разбере рисковият профил на АИФ и мерките, които приема, за да избегне или управлява конфликтите на интереси.

Член 108

Периодично оповестяване на информация пред инвеститорите

1. Информацията, посочена в член 23, параграф 4 от Директива 2011/61/ЕС, се представя по ясен и разбираем начин.

2. Когато оповестява процента на активите на АИФ, които подлежат на специални процедури поради неликвидния им характер в съответствие с член 23, параграф 4, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, ЛУАИФ:

- а) предоставя преглед на всички специални процедури, включително дали те се отнасят до видове сметки, използвани за разделяне на неликвидни активи от по-ликвидни инвестиции (side pockets), ограничения върху откупвания (gates) или други подобни механизми, методологията за оценяване, прилагана към активите, които са предмет на такива условия, и начинът, по който се прилагат таксите за управление и за постигнати резултати по отношение на тези активи;
- б) оповестява тази информация като част от периодичното докладване във връзка с АИФ на инвеститорите, както се изисква от устава или учредителните документи на АИФ, или едновременно с проспекта и документите за предлагане и — като минимум — едновременно с годишния доклад в съответствие с член 22, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС.

Процентът на активите на АИФ, които подлежат на специалните процедури, посочени в член 1, параграф 5, се изчислява като нетната стойност на тези активи, които са предмет на специални процедури, се разделя на нетната стойност на активите на съответния АИФ.

3. За всеки нов подход за управление на ликвидността на АИФ в съответствие с член 23, параграф 4, буква б) от Директива 2011/61/ЕС ЛУАИФ:

- а) за всеки управляван от тях АИФ, който не е от затворен тип и не използва ливъридж, уведомят инвеститорите, когато правят промени в системите и процедурите за управление на ликвидността, посочени в член 16, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС, които са от съществено значение по смисъла на член 106, параграф 1;
- б) незабавно уведомяват инвеститорите, когато активират механизми за разделяне на неликвидни активи от по-ликвидни инвестиции като (side pockets), ограничения върху откупванията (gates) или други подобни специални процедури или когато решат да преустановят обратното изкупуване;

в) правят преглед на промените в правилата относно ликвидността, независимо дали последните представляват специални процедури. Когато е приложимо, в прегледа се включват условията, при които е разрешено обратно изкупуване, и обстоятелствата, при които се прилага преценка на ръководството. Също така се включва всяко гласуване или други ограничения, които могат да бъдат упражнявани, продължителността на периода на блокиране (lock-up) или разпоредба относно „първи по ред“ или „процентно изискване“ във връзка с ограниченията при обратно изкупуване (gates) и при преустановяване на обратното изкупуване.

4. При оповестяването на рисковия профил на АИФ в съответствие с член 23, параграф 4, буква в) от Директива 2011/61/ЕС се посочват:

- а) мерки за оценка на чувствителността на портфейла на АИФ към най-важните рискове, на които АИФ е или може да бъде изложен;
- б) ако установените от ЛУАИФ прагове на риска са били или е вероятно да бъдат надвишени и когато тези прагове са били превишени, описание на обстоятелствата и предприетите коригиращи мерки.

Информацията се оповестява на инвеститорите като част от периодичното докладване във връзка с АИФ, както се изисква от устава или учредителните документи на АИФ, или по едно и също време с проспекта и документа за предлагане и — като минимум — едновременно с годишния доклад, предоставян в съответствие с член 22, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС.

5. В системите за управление на риска, прилагани от ЛУАИФ в съответствие с член 23, параграф 4, буква в) от Директива 2011/61/ЕС, се посочват основните характеристики на системите за управление на риска, прилагани от ЛУАИФ за управление на рисковете, на които е или може да бъде изложен всеки управляван от тях АИФ. В случай на промяна оповестяването включва информация, свързана с промяната и очаквания от нея ефект върху АИФ и неговите инвеститори.

Информацията се оповестява като част от периодичното докладване във връзка с АИФ на инвеститорите, както се изисква от устава или учредителните документи на АИФ, или едновременно с проспекта и документите за предлагане и — като минимум — едновременно с годишния доклад в съответствие с член 22, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС.

Член 109

Редовно оповестяване на информация пред инвеститорите

1. Информацията, посочена в член 23, параграф 5 от Директива 2011/61/ЕС, се представя по ясен и разбираем начин.

2. Информация за промени в максималното равнище на ливъридж, изчислен в съответствие с брутния метод и метода на задълженията, и всички права за повторно използване на обезпечение или на гаранция по силата на договорености във връзка с ливъридж, се предоставя без необосновано забавяне и включва:

- а) първоначалното и преразгледаното максимално равнище на ливъридж, изчислен в съответствие с членове 7 и 8, при които равнището на ливъридж се изчислява като експозиция, разделена на нетната стойност на активите на АИФ;
- б) естеството на предоставените права за повторно използване на обезпечение;
- в) естеството на предоставените гаранции, и
- г) подробни данни за промените при всички доставчици на услуги, които се отнасят до една от точките по-горе.

3. Информация за общия размер на ливъриджа, изчислен в съответствие с използваните от АИФ брутен метод и метод на задълженията се оповестява като част от периодичното докладване във връзка с АИФ на инвеститорите, както се изисква от устава или учредителните документи на АИФ, или едновременно с проспекта и документите за предлагане и — като минимум — едновременно с годишния доклад в съответствие с член 22, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС.

Член 110

Докладване пред компетентните органи

1. С цел да бъдат изпълнени изискванията на член 24, параграф 1, втора алинея и на член 3, параграф 3, буква г) от Директива 2011/61/ЕС, ЛУАИФ предоставя следната информация, когато докладва пред компетентните органи:

- а) основните инструменти, с които търгува, включително разбивка на финансовите инструменти и другите активи, включително инвестиционните стратегии на АИФ и географската и секторната ориентация на инвестициите му;
- б) пазарите, на които участва или на които търгува активно;
- в) диверсификацията на портфейла на АИФ, включително, но не само, основните му експозиции и най-важните концентрации.

Информацията се предоставя във възможно най-кратък срок и не по-късно от един месец след края на срока, посочен в параграф 3. Когато АИФ е фонд, инвестиращ в други фондове, ЛУАИФ може да удължи срока с 15 дни.

2. За всеки от управляваните от тях АИФ от ЕС и за всеки АИФ, който предлагат в Съюза, ЛУАИФ предоставят на компетентните органи на тяхната държава членка по произход следната информация в съответствие с член 24, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС:

а) процента на активите на АИФ, които подлежат на специалните процедури, посочени в член 1, параграф 5 от настоящия регламент, поради неликвидния им характер, както е посочено в член 23, параграф 4, буква а) от Директива 2011/61/ЕС;

б) всички нови подходи за управление на ликвидността на АИФ;

в) системите за управление на риска, използвани от ЛУАИФ за управление на пазарния риск, ликвидния риск, риска от контрагента и на други рискове, включително оперативния риск;

г) текущия рисков профил на АИФ, включително:

i) пазарния рисков профил на инвестициите на АИФ, включително очакваната възвръщаемост и волатилността на АИФ в нормални пазарни условия;

ii) ликвидния профил на инвестициите на АИФ, включително ликвидния профил на активите на АИФ, профила на сроковете на обратно изкупуване и условията на финансиране, предоставяно от контрагенти на АИФ;

д) информация за основните категории активи, в които е инвестирал АИФ, включително съответните пазарна стойност на къса позиция и пазарна стойност на дълга позиция, оборота и показателите от представянето по време на отчетния период; както и

е) резултатите от провежданите периодично стрес-тестове при обичайни и извънредни обстоятелства, извършени в съответствие с член 15, параграф 3, буква б) и член 16, параграф 1, втора алинея от Директива 2011/61/ЕС.

3. Информацията, посочена в параграфи 1 и 2, се докладва, както следва:

а) на всеки шест месеца от ЛУАИФ, управляващи портфейли на АИФ, чиито управлявани активи, изчислени в съответствие с член 2, надвишават общо прага съответно от 100 млн. евро или 500 млн. евро, предвидени в член 3, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2011/61/ЕС, но не надвишават 1 млрд.

евро за всеки от управляваните от тях АИФ от ЕС, и за всеки АИФ, който предлагат в Съюза;

б) на всеки три месеца от ЛУАИФ, управляващи портфейли от АИФ, чиито управлявани активи, изчислени в съответствие с член 2, надвишават общо 1 млрд. евро за всеки един от управляваните от тях АИФ от ЕС, и за всеки АИФ, който предлагат в Съюза;

в) на всеки три месеца от ЛУАИФ, които са предмет на изискванията, посочени в буква а) от настоящия параграф, за всеки АИФ, чиито управлявани активи, включително активи, придобити чрез използването на ливъридж, надвишават общо 500 млн. евро за този АИФ;

г) годишно от ЛУАИФ по отношение на всеки управляван от тях АИФ, който не използва ливъридж и който, в съответствие с основната си инвестиционна политика, инвестира в дружества и емитенти, които не са допуснати за търговия на организиран пазар, за да придобие контрол.

4. Чрез дерогация от параграф 3 компетентният орган на държавата членка по произход на ЛУАИФ може да сметне за подходящо и необходимо за упражняване на функциите си да изиска цялата или част от информацията да бъде докладвана често.

5. ЛУАИФ, управляващи един или повече АИФ, за които са преценили, че използват ливъридж в значителна степен в съответствие с член 111 от настоящия регламент, представят информацията, изисквана съгласно член 24, параграф 4 от Директива 2011/61/ЕС, едновременно с информацията, изисквана съгласно параграф 2 от настоящия член.

6. ЛУАИФ предоставят информацията, посочена в параграфи 1, 2 и 5, в съответствие със стандартния образец за докладване, посочен в приложение IV.

7. В съответствие с член 42, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС за ЛУАИФ извън ЕС, всяко позоваване на компетентните органи на държавата членка по произход, означава компетентният орган на референтната държава членка.

Член 111

Използване на ливъридж в значителна степен

1. Приема се, че ливъридж се използва в значителна степен за целите на член 24, параграф 4 от Директива 2011/61/ЕС, когато експозицията на АИФ, изчислена в съответствие с метода на запълненията съгласно член 8 от настоящия регламент, надхвърля три пъти нетната стойност на неговите активи.

2. Когато изискванията, посочени в параграф 1 от настоящия член, са изпълнени, ЛУАИФ предоставят информация в съответствие с член 24, параграф 4 от Директива 2011/61/ЕС на компетентните органи на техните държави членки по произход, в съответствие с принципите, определени в член 110, параграф 3 от настоящия регламент.

РАЗДЕЛ 2

ЛУАИФ, управляващи АИФ, които използват ливъридж

(член 25, параграф 3 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 112

Ограничения върху управлението на АИФ

1. Определените в настоящия член принципи се прилагат, за да се уточнят обстоятелствата, при които компетентните органи упражняват своите правомощия да налагат на ЛУАИФ ограничения върху използването на ливъридж или други ограничения.

2. Когато се прави оценка на информацията, получена съгласно член 7, параграф 3, член 15, параграф 4, член 24, параграф 4 или 5 от Директива 2011/61/ЕС, компетентният орган взема предвид степента, в която използването на ливъридж от дадено ЛУАИФ или неговото взаимодействие с група от ЛУАИФ или други финансови институции може да допринесат за натрупване на систематичен риск във финансовата система или на риск от създаване на нестабилност на пазарите.

3. При оценката си компетентните органи вземат под внимание най-малко следните аспекти:

а) обстоятелствата, при които експозицията на АИФ или няколко АИФ, включително тези експозиции, произтичащи от финансиране или инвестиционни позиции, поети от ЛУАИФ за негова сметка или от името на АИФ, биха могли да представляват важен източник на пазарен риск, ликвиден риск или риск от контрагента за финансовата институция;

б) обстоятелствата, при които дейността на ЛУАИФ или неговото взаимодействие, например, с група от ЛУАИФ или други финансови институции, по-специално по отношение на вида на активите, в които инвестира АИФ, и използваните от ЛУАИФ техники чрез използването на ливъридж допринасят или биха могли да допринесат до срив в цените на финансовите инструменти или други активи по начин, който заплашва жизнеспособността на такива финансови инструменти или други активи;

в) критерии, като вида на АИФ, инвестиционната стратегия на ЛУАИФ по отношение на управляваните АИФ, пазарните условия, в които действат ЛУАИФ и АИФ, и всякакви възможни проциклични ефекти, които биха могли да произтекат от налагането от компетентните органи на прагове или други ограничения за използването на ливъридж от съответното ЛУАИФ;

г) критерии, като например размера на АИФ или няколко АИФ и всяко свързано с него въздействие върху конкретен пазарен сектор, концентрациите на риск в определени пазари, на които АИФ или няколко АИФ инвестират, риск от разрастване на проблема от пазар, на който е бил установен риск, към други пазари; проблеми с ликвидността на определени пазари в даден момент, мащабът на несъответствието актив/пасив в инвестиционната стратегия на даден ЛУАИФ или необичайни движения на цените на активите, в които АИФ може да инвестира.

РАЗДЕЛ 3

Специални правила, отнасящи се за трети държави

(член 34, параграф 1, член 35, параграф 2, член 36, параграф 1, член 37, параграф 7, буква г), член 40, параграф 2, буква а) и член 42, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 113

Общи изисквания

1. Договореностите за сътрудничество обхващат всички възможни ситуации и участници, предвидени в глава VII от Директива 2011/61/ЕС, като се взема предвид местонахождението на ЛУАИФ и на АИФ, както и дейността на ЛУАИФ.

2. Договорености за сътрудничество се сключват в писмена форма.

3. С договореностите за сътрудничество се определя конкретна рамка за консултации, сътрудничество и обмен на информация за целите на надзора и правоприлагането между компетентните органи на ЕС и надзорните органи на третата държава.

4. В договореностите за сътрудничество се съдържа специална клауза, предвиждаща предаване на информация, получена от компетентен орган от Съюза от надзорен орган в трета държава, на други компетентни органи на Съюза, на ЕОЦКП или на ЕССР, както се изисква в Директива 2011/61/ЕС.

Член 114

Механизми, инструменти и процедури

1. В договореностите за сътрудничество се определят необходимите механизми, инструменти и процедури, за да се даде възможност на компетентните органи от Съюза да имат достъп до цялата информация, необходима за изпълнението на техните задължения съгласно Директива 2011/61/ЕС.

2. В договореностите за сътрудничество се определят необходимите механизми, инструменти и процедури, за да се даде възможност за извършване на проверки на място, когато такива се налагат, за да може компетентният орган от Съюза да изпълни задълженията си съгласно Директива 2011/61/ЕС. Проверки на място се извършват пряко от компетентния орган от Съюза или от компетентния орган на третата държава с помощта на компетентния орган от Съюза.

3. В договореностите за сътрудничество се определят необходимите механизми, инструменти и процедури, за да може компетентният орган на третата държава да съдейства на компетентните органи от Съюза, когато това е необходимо, да наложат в съответствие с приложимото за този орган национално и международно право, принудително изпълнение на законодателството на Съюза и националното правоприлагашо законодателство, когато са нарушени от субект, установен в третата държава.

Член 115

Защита на данните

Договореностите за сътрудничество гарантират, че предаването на трети държави на данни и анализи на данни се осъществява само в съответствие с член 52 от Директива 2011/61/ЕС.

РАЗДЕЛ 4

Обмен на информация относно евентуални последици за системата от дейността на ЛУАИФ

(член 53, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС)

Член 116

Обмен на информация относно евентуални последици за системата от дейността на ЛУАИФ

За целите на член 53 от Директива 2011/61/ЕС компетентните органи на държавите членки, които отговарят за издаване на разрешение или за надзора над ЛУАИФ съгласно посочената директива, обменят с компетентните органи на други държави членки, с ЕОЦКП и ЕССР най-малко:

а) информацията, получена съгласно член 110, когато тази информация може да бъде важна за наблюдението и

реакцията при евентуални последици от дейностите на отделни ЛУАИФ или няколко ЛУАИФ заедно за стабилността на значими за системата финансови институции и правилното функциониране на пазарите, на които ЛУАИФ развиват дейност;

б) информацията, получена от органите на трети държави, когато това е необходимо за наблюдението на систематични рискове;

в) анализ на информацията, посочена в букви а) и б), и оценка на всяка ситуация, при която се смята, че дейността на едно или повече контролирани ЛУАИФ или на един или повече АИФ под тяхно ръководство допринася за натрупване на систематичен риск във финансовата система, на риск от нестабилност на пазарите или на рискове за дългосрочния растеж на икономиката;

г) предприетите мерки, когато дейността на един или повече контролирани ЛУАИФ или на един или повече АИФ под тяхното ръководство представлява систематичен риск или застрашава правилното функциониране на пазарите, на които те извършват дейност.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 117

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 22 юли 2013 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2012 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Методи за увеличаване на експозицията на АИФ

1. Необезпечени парични заеми: когато паричните заеми са инвестирани, те имат склонност да увеличават експозицията на АИФ с общата сума на тези заеми. Следователно минималната експозиция е винаги размерът на получените заеми. Тя може да бъде по-висока, ако стойността на инвестицията, реализирана със заетите средства, е по-голяма от зетата сума. За да се избегне двойното отчитане, парични заеми, които са използвани за финансиране на експозицията, не се включват в изчислението. Ако паричните заеми не са инвестирани, а остават в брой или парични еквиваленти, както е определено в член 7, буква а), те няма да доведат до увеличаване на експозицията на АИФ.
2. Обезпечени парични заеми: обезпечените парични заеми са подобни на необезпечените парични заеми; заемът обаче може да бъде обезпечен от кошница от активи или отделен актив. Ако паричните заеми не са инвестирани, но остават в брой или паричен еквивалент, както е определено в член 7, буква а), те няма да доведат до увеличаване на експозицията на АИФ.
3. Конвертируеми заеми: конвертируемите заеми са закупен дълг, който позволява при определени обстоятелства на притежателя или емитента да преобразува този дълг в друг актив. Експозицията на АИФ е пазарната стойност на тези заеми.
4. Лихвени суапове: лихвен суап е споразумение за обмен на лихвени парични потоци, изчислени въз основа на условен размер на главницата, на определени интервали (дата на плащане), по време на срока на споразумението. Задължението за плащане на всяка страна се изчислява чрез използване на различен лихвен процент, основаващ се на номиналната експозиция.
5. Договори за разлики: договор за разлики (CFD) е подписано споразумение между две страни — инвеститора и доставчика на CFD — да плати на другата страна промяна в цената на базовия актив. В зависимост от това в коя посока се променя цената, едната страна плаща на другата разликата от момента на сключване на договора до момента на неговото прекратяване. Експозицията е пазарната стойност на базовия актив. Същото третиране трябва да се прилага за финансови залагания въз основа на спред (spread bets).
6. Фючърсни договори: фючърсният договор е споразумение за покупка или продажба на указаното количество ценни книжа, валута, стока, индекс или друг актив на определена бъдеща дата и по предварително договорена цена. Експозицията е пазарната стойност на съответния базов актив.
7. Суапове за обща доходност: суапът за обща доходност е споразумение, при което една от страните (платеца на общата доходност) прехвърля общите икономически ползи от референтното задължение на другата страна (получател на общата доходност). Общите икономически ползи включват приходите от лихви и такси, печалби или загуби от промените на пазара и кредитни загуби. Експозицията на АИФ е пазарната стойност на еквивалентните референтни активи, от които произтичат икономическите ползи от суапа.
8. Форуърдни договори: форуърдният договор е специфичен за всеки случай двустранен договор за обмен на актив или парични потоци на определена бъдеща дата на уреждане на форуърдна цена, договорена на датата на сделката. Едната страна на форуърда е купувачът (дълга позиция), който се съгласява да заплати форуърдната цена на датата на уреждане на задължението; другата е продавачът (къса позиция), който се съгласява да получи форуърдната цена. Сключване на форуърден договор обикновено не е свързано със заплащане на такса. Експозицията на АИФ е пазарната стойност на съответния базов актив. Тя може да бъде заменена с номиналната стойност на договора, когато тя е по-консервативна.
9. Опции: опцията е договор, който дава на купувача, който плаща такса (премия), правото, но не и задължението, да закупи или да продаде определено количество от базовия актив на договорена цена (цена на упражняване) на датата на изтичане на договора (изтичане на договора) или преди това. Кол опция е опция за закупуване, а пут опция — опция за продажба. Границите на експозиция на фонда ще бъдат, от една страна, потенциално неограничена експозиция и, от друга страна, експозиция, която се ограничава до по-високата от платената премия или пазарната стойност на тази опция. Експозицията между тези две граници се определя като коригирания с делта (делтата на опция измерва чувствителността на цената на опцията единствено на промяна в цената на базовия актив) еквивалент на базовата позиция. Същият подход трябва да се прилага за внедрени деривати, напр. в структурирани продукти. Структурата следва да бъде разбита на съставните ѝ части и ефектът от слоевете дериватни експозиции трябва да се отчита правилно.

10. Споразумения за обратно изкупуване (репо-сделки): споразумение за обратно изкупуване обикновено е налице, когато АИФ „продава“ ценните книжа на контрагент по обратна репо сделка и се съгласи да ги купи обратно в бъдеще по договорена цена. АИФ ще понесат финансови разходи от извършването на тази операция и следователно ще трябва да реинвестира паричните постъпления (на практика парично обезпечение), за да генерира възвръщаемост, по-висока от разходите по финансиране. Това реинвестиране на „парично обезпечение“ означава, че допълнителният пазарен риск ще бъдат понесен от АИФ и следователно трябва да бъде взет предвид при изчисляването на общия риск на експозицията. Икономическите рискове и ползи от „продаването“ на ценни книжа остават за АИФ. Репо сделка почти винаги ще доведе до ливъридж, тъй като паричното обезпечение се реинвестира. В случай че непарично обезпечение е получено като част от трансакцията и това обезпечение се използва като част от друго споразумение за обратно изкупуване или споразумение за предоставяне на ценни книжа в заем, пълната пазарна стойност на обезпечението трябва да бъде включена в общия размер на експозицията. Експозицията на АИФ се увеличава с реинвестираната част от паричното обезпечение.
11. Споразумения за обратно репо: тази сделка е налице, когато АИФ „закупи“ ценни книжа от контрагент по репо сделка и се съгласи в бъдеще да ги продаде обратно по договорена цена. АИФ обикновено сключва такива трансакции, за да генерира доходност, подобна на доходността на ниско рискови инструменти на паричния пазар, като „закупените“ ценни книжа действат като обезпечение. Следователно не се създава обща експозиция; нито АИФ поема рискове и ползи от „закупените“ ценни книжа, т.е. няма допълнителен пазарен риск. Възможно е обаче „закупените“ ценни книжа да бъдат допълнително използвани като част от договор за обратно изкупуване или сделка за отдаване на ценни книжа в заем, както е описано по-горе, и в този случай пълната пазарна стойност на ценните книжа трябва да бъде включена в общия размер на експозицията. Икономическите рискове и ползи от закупените ценни книжа остават за контрагента и следователно това не увеличава експозицията на АИФ.
12. Предоставяне на ценни книжа в заем: АИФ, който участва в трансакция по предоставяне на ценни книжа в заем, дава на заем ценна книга на контрагент по сделката по получаване в заем на ценни книжа (който обикновено взема ценната книга на заем, за да покрие физическа сделка по къса продажба) за договорена такса. Получателят на ценната книга ще предостави парично или непарично обезпечение на АИФ. Само когато паричното обезпечение е реинвестирано в инструменти, различни от тези, определени в член 7, буква а), се създава обща експозиция. Ако непаричното обезпечение се използва като част от договор за обратно изкупуване или друга сделка по даване на ценна книга на заем, пълната пазарна стойност на ценните книжа трябва да бъде включена в общия размер на експозицията, както е описано по-горе. Експозиция се създава само ако паричното обезпечение е било реинвестирано.
13. Получаване в заем на ценни книжа: АИФ, който участва в трансакция по получаване в заем на ценни книжа, ще вземе на заем ценни книжа от контрагент по сделка по предоставяне на ценни книжа в заем срещу договорена такса. След това АИФ ще продаде ценната книга на пазара. По този начин АИФ извършва къса продажба на тази ценна книга. Ако паричните постъпления от продажбата се реинвестират, това ще увеличи експозицията на АИФ. Експозицията е пазарната стойност на ценните книжа, част от „късата продажба“; допълнителна експозиция се създава, ако получените парични средства се реинвестират.
14. Суапове за кредитно неизпълнение: суапът за кредитно неизпълнение (CDS) е споразумение за кредитен дериват, който дава на купувача защита, обикновено пълното възстановяване, в случай че съответният субект не изпълни задължението си или настъпи кредитно събитие. В замяна, продавачът на суап за кредитно неизпълнение получава от купувача редовна такса, наречена „спред“. За продавача на защита, експозицията е по-високата от пазарната стойност на базовите референтни активи или номиналната стойност на суапа за кредитно неизпълнение. За купувача на защита, експозицията е пазарната стойност на базовия референтен актив.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Методи за преобразуване на дериватни инструменти

1. Следните методи на преобразуване се прилагат за неизчерпателния списък на стандартни деривати по-долу:

а) Фючърси

- Фючърсни договори върху облигации: брой на договорите * номинална стойност на договора * пазарна цена на референтната облигация, която може да бъде доставена на най-ниска цена
- Лихвени фючърси: брой на договорите * номинална стойност на договора
- Валутни фючърси: брой на договорите * номинална стойност на договора
- Фючърсни договори за дялово участие: брой на договорите * номинална стойност на договора * пазарна цена на базовото дялово участие
- Индексни фючърси: брой на договорите * номинална стойност на договора * равнище на индекса

б) Обикновени опции (купен/продаден пут и кол)

- Обикновена опция върху облигации: условната стойност на договора * пазарна стойност на базовите референтни облигации * делта
- Обикновена опция върху дялов капитал: брой на договорите * условна стойност на договора * пазарна стойност на дяловия капитал * делта
- Обикновена лихвена опция: номиналната стойност на договор * делта
- Обикновена валутна опция: условната договорна стойност на валутния(те) поток(ци) * делта
- Обикновени индексни опции: брой на договорите * условна стойност на договора * равнище на индекса * делта
- Обикновени фючърсни опции: брой на договорите * условна стойност на договора * пазарна стойност на базовия актив * делта
- Обикновени суапции: преобразуваната сума на покритото от суапа референтно задължение * делта
- Варанти и права: брой акции/облигации * пазарна стойност на базовия референтен инструмент * делта

в) Суапове

- Обикновени лихвени суапове за фиксиран/плаващ лихвен процент и инфлационни суапове: номиналната стойност на договора
- Валутни суапове: номинална стойност на валутния(те) поток(ци)
- Кръстосани валутни лихвени суапове: номинална стойност на валутния(те) поток(ци)
- Основни суапове за обща доходност: базовата пазарна стойност на референтния(те) актив(и)
- Небазов суап за обща доходност: кумулативната пазарна стойност на двата потока на суапа за обща доходност;
- Суап за кредитно неизпълнение на един субект:
Продавач на защита — по-високата от пазарната стойност на базовия референтен актив или номиналната стойност на суапа за кредитно неизпълнение.
Купувач на закрилата — пазарната стойност на базовия референтен актив
- Договор за разлики: брой акции/облигации * пазарна стойност на базовия референтен инструмент

г) Форуръри

- Валутни форуръри: номинална стойност на валутния(те) поток(ци)
- Споразумение за лихвен форурърд: номинална стойност

д) Експозиция, подкрепена с ливъридж, към индекси, които съдържат ливъридж

При дериват, осигуряващ експозиция, подкрепена с ливъридж, към базов индекс или индекси, които включват в техния портфейл експозиция, трябва към въпросните активи да се прилага стандартният подход за задълженията.

2. Следните методи на преобразуване се прилагат към неизчерпателния списък по-долу на финансови инструменти, които съдържат деривати:

- Конвертируеми облигации: брой на референтните акции * пазарна стойност на базовите референтни акции * делта
- Дългови ценни книжа, обвързани със заеми: пазарната стойност на базовия(те) референтен(и) актив(и)
- Частично изплатени ценни книжа: брой акции/облигации * пазарна стойност на базовите референтни инструменти
- Варанти и права: брой акции/облигации * пазарна стойност на базовия референтен инструмент * делта

3. Списък с примери на нестандартни деривати, за които се използва методът на задълженията:

- Суапове за вариация: суаповете за вариация са договори, които позволяват на инвеститорите да получат експозиция към вариацията (волатилността на втора степен) на базовия актив, и по-специално да търгуват бъдеща действителна (или историческа) волатилност спрямо текуща очаквана волатилност. В съответствие с пазарните практики номиналната стойност на упражняване и номиналната вариация се изразяват чрез волатилността. За номиналната вариация това дава:

$$\text{номинална вариация} = \frac{\text{vega номинална}}{2 \times \text{цена на упражняване}}$$

Номиналната стойност на вега осигурява теоретично измерване на печалбата или загубата, получена от 1 % промяна в волатилността.

Тъй като действителната волатилност не може да бъде по-малка от нула, при дълга позиция за суап стойността на максимална загуба е известна. Максималната загуба при къса позиция за суап често е ограничена от включването на горна граница за волатилност. Въпреки това без горна граница, потенциалните загуби от къса позиция за суап са неограничени.

Следният метод на преобразуване трябва да се използва за всеки договор към даден момент t:

Номинална вариация * (текуща) вариация_t (без горна граница на волатилността)

Номинална вариация * min [(текуща) вариация_t горна граница на волатилността²] (с горна граница на волатилността)

като: (текуща) вариация_t е функция на действителната и очакваната волатилност на квадрат, по-конкретно:

$$(\text{текуща}) \text{ вариация}_t = \frac{t}{T} \times \text{реализирана волатилност}(0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{имплицитна волатилност}(t,T)^2$$

— Суапове за волатилност

По аналогия със суаповете за вариация следните формули за преобразуване следва да се прилага за суаповете за волатилност:

— Номинална стойност на veга * (текуща) волатилност_t (без горна граница на волатилността)

— Номинална стойност на veга * min [(текуща) волатилност_t; горна граница на волатилност] (без горна граница на волатилност)

където (текуща) волатилност t е функция на действителната и очакваната волатилност.

4. Опции, обвързани с определено ценово равнище (изпълнение или неизпълнение на условието (knock-in knock-out))

Брой на договорите * условна стойност на договора * пазарна стойност на дяловия капитал * делта

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Правила за нетиране на дюрацията

1. Лихвен дериват се преобразува в еквивалентна позиция в базовия актив в съответствие със следния метод:

Еквивалентната позиция в базовия актив на всеки лихвен дериватен инструмент се изчислява като дюрацията му се раздели на целевата дюрация на АИФ и се умножи по еквивалентната позиция на базовия актив:

$$\text{Еквивалент на позиция на базовия актив} = \frac{\text{duration}_{\text{FDI}}}{\text{duration}_{\text{target}}} \times \text{CV}_{\text{derivative}}$$

където:

- $\text{duration}_{\text{FDI}}$ е дюрацията (чувствителността на пазарната стойност на финансовия дериватен инструмент към промените в лихвените проценти) на лихвения дериватен инструмент;
- $\text{duration}_{\text{target}}$ е в съответствие с инвестиционната стратегия, целевите позиции и очакваното ниво на риск по всяко време и ще бъдат уредени по друг начин. То е в съответствие и с дюрацията на портфейла при нормални пазарни условия;
- $\text{CV}_{\text{derivative}}$ е преобразуваната стойност на дериватната позиция, както е определено в приложение II.

2. Еквивалентната позиция на базовия актив, изчислена в съответствие с параграф 1, се нетира, както следва:

а) Всеки лихвен дериватен инструмент се отнася към съответния падежен интервал от следната скала на падежи:

Падежни интервали

1. 0—2 години
2. 2—7 години
3. 7—15 години
4. > 15 години

б) Дълги и къси еквивалентни позиции на базов актив се нетират в рамките на всеки падежен интервал. Размерът на дългите позиции, който е нетиран с размера на късите позиции, е нетираната сума за този падежен интервал.

в) Като се започне с най-краткия падежен интервал, нетирани суми между два съседни падежни интервала се изчисляват чрез нетиране на сумата на оставащата в падежния интервал (i) дълга (или къса) позиция, която не е нетирана, с размера на оставащата в падежния интервал (i + 1) къса (дълга) позиция, която не е нетирана.

г) Като се започне с най-краткия падежен интервал, нетираните суми между два отдалечени падежни интервала, разделени от друг, се изчисляват чрез нетиране на сумата на оставащата в падежния интервал (i) дълга (или къса) позиция, която не е нетирана, с размера на оставащата в падежен интервал (i + 2) къса (дълга) позиция, която не е нетирана.

д) Нетираната сума се изчислява между оставащите дълги и къси позиции, които не са нетирани, на двата най-отдалечени падежни интервала.

3. АИФ изчислява експозициите си като сумата от абсолютните стойности:

- 0 % от нетираната сума за всеки падежен интервал;
- 40 % от нетираните суми между два съседни падежни интервала (i) и (i + 1);
- 75 % от нетираните суми между два отдалечени падежни интервала, разделени от друг, т.е. падежни интервали (i) и (i + 2);
- 100 % от нетираните суми между двата най-отдалечени падежни интервала; както и
- 100 % от оставащите позиции, които не са нетирани.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Образци за докладване: ЛУАИФ

(член 3, параграф 3, буква г) и член 24 от Директива 2011/61/ЕС)

ЛУАИФ — конкретна информация, която трябва да се докладва

(член 3, параграф 3, буква г) и член 24, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС)

		Най-важен пазар/инструмент	Втори по важност пазар/ инструмент	Трети по важност пазар/инструмент	Четвърти по важност пазар/инструмент	Пети по важност пазар/инструмент
1	Основни пазари, в които извършва търговия от името на управляваните от него АИФ					
2	Основни инструменти, с които извършва търговия от името на управляваните от него АИФ					
3	Стойности на управляваните активи за всички управлявани АИФ, изчислени както е посочено в член 2	В основната валута (ако е една и съща за всички АИФ)		В EUR		
Моля, посочете официалното наименование, местоположение и юрисдикция на пазарите						

Подробен списък на всички АИФ, управлявани от ЛУАИФ

Предоставя се при поискване в края на всяко тримесечие

(член 24, параграф 3 от Директива 2011/61/ЕС)

Наименование на АИФ	Идентификационен код на фонда					Начална дата	Вид АИФ (Хедж фонд, фонд за дялово участие, фонд, инвестиращ в друг фонд, други (*))	Нетна стойност на активите	АИФ от ЕС: да/не

(*) Ако сте посочили „други“, моля, посочете стратегия, която най-добре описва вида АИФ.

Паричните стойности се отчитат в основната валута на АИФ.

Образци за докладване: АИФ

(член 3, параграф 3, буква г) и член 24 от Директива 2011/61/ЕС)

АИФ — конкретна информация, която трябва да се докладва

(член 3, параграф 3, буква г) и член 24, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС)

Вид данни		Докладвани данни	
Идентификация на АИФ			
1	Име на АИФ		АИФ от ЕС: да/не
2	Управител на фонда <i>(юридическо наименование и стандартен номер, ако има такъв)</i>		ЛУАИФ от ЕС: да/не
3	Идентификационен код на фонда <i>(ако е приложимо)</i>		
4	Начална дата на АИФ		
5	Място на установяване на АИФ		
6	Идентификация на основен борсов посредник(ци) на АИФ, <i>(юридическо наименование и стандартен номер, ако има такъв)</i>		
7	Базова валута на АИФ в съответствие с ISO 4217 и на управляваните активи, изчислени съгласно член 2	Валута	Общо управлявани активи
8	Юрисдикции на трите основни източници на финансиране (с изключение на дялове или акции на АИФ, закупени от инвеститори)		
9	Преобладаващ вид АИФ <i>(изберете един вид)</i>	Хедж фонд Фондове за дялово участие Фондове, инвестиращи в недвижими имоти Фондове, инвестиращи в други инвестиционни фондове Други Няма	
10	Разбивка на инвестиционни стратегии <i>Представете разбивка на инвестиционните стратегии на АИФ в зависимост от преобладаващия вид АИФ, избран в отговор на въпрос 1. Вж. инструкциите за допълнителна информация за това как да се попълни въпросът.)</i>		

Вид данни	Докладвани данни	
	Посочете стратегията, която най-добре описва стратегията на АИФ	Дял в нетната стойност на активите (%)
<p>а) Стратегии на хедж фонд (Отговорете на този въпрос, ако сте избрали „Хедж фонд“ като преобладаващ вид АИФ в отговора на въпрос 1.)</p>		
<p>Посочете стратегиите на хедж фонд, които най-добре описват стратегиите на АИФ</p> <p>Собствен капитал: инвестиции предимно в дълги позиции (Long Bias)</p> <p>Собствен капитал: инвестиции само в дълги/къси позиции (Long /Short)</p> <p>Собствен капитал: пазарно неутрален (Market neutral)</p> <p>Собствен капитал: инвестиции предимно в къси позиции (Short bias)</p> <p>Относителна стойност: арбитраж на инструменти с фиксиран доход</p> <p>Относителна стойност: арбитраж на конвертируеми облигации</p> <p>Относителна стойност: арбитраж на волатилността на актив и опция</p> <p>Ориентирана към събития: инвестиции в необслужвани активи/финансово реструктуриране на предприятието</p> <p>Ориентирана към събития: арбитраж на риска/арбитраж на сливане</p> <p>Ориентирана към събития: особено положение на собствения капитал</p> <p>Дългосрочен/краткосрочен кредит</p> <p>Кредит на базата на заети активи</p> <p>Макро</p> <p>Управлявани фючърси/ЦРСС: основни</p> <p>Управлявани фючърси/ЦРСС: количествено</p> <p>Хедж фонд с множество стратегии</p> <p>Други стратегии на хедж фонд</p>		
<p>б) Стратегии за фондове за дялово участие (Отговорете на този въпрос, ако сте избрали „Фонд за дялово участие“ като преобладаващ вид АИФ в отговор на въпрос 1.)</p>		
<p>Посочете стратегиите на фондовете за дялово участие, които най-добре описват стратегиите на АИФ</p> <p>Фондове за рисков капитал</p> <p>Капитал за растеж</p> <p>Капитал „мечанин“</p> <p>Фонд за дялово участие, прилагащ множество стратегии;</p> <p>Други стратегии на фондове за дялово участие;</p>		

Вид данни	Докладвани данни	
<p>в) Стратегии на фондове за инвестиции в недвижимо имущество (Отговорете на този въпрос, ако сте избрали „Фонд за инвестиции в недвижимо имущество“ като преобладаваща вид АИФ в отговор на въпрос 1.)</p>		
<p>Посочете стратегиите на фондовете за инвестиции в недвижимо имущество, които най-добре описват стратегиите на АИФ, Жилищна недвижима собственост Търговска недвижима собственост Промислени недвижими имоти Фонд за инвестиции в недвижимо имущество, прилагащ множество стратегии Други стратегии за инвестиции в недвижимо имущество</p>		
<p>г) Стратегии на фонд, инвестиращ в друг фонд (Отговорете на този въпрос, ако сте избрали „Фонд, инвестиращ в друг фонд“ като преобладаваща вид АИФ в отговор на въпрос 1.)</p>		
<p>Посочете стратегията на „фонд, инвестиращ в друг фонд“, която най-добре описва стратегиите на АИФ, Фонд, инвестиращ в хедж фондове Фонд за инвестиции в дялово участие Други видове фондове, инвестиращи във фондове</p>		
<p>д) Други стратегии (Отговорете на този въпрос, ако сте избрали „Други“ като преобладаващ вид АИФ в отговор на въпрос 1.)</p>		
<p>Посочете „друга“ стратегия, която най-добре описва стратегиите на АИФ Стоков фонд Капиталов фонд Фонд за инвестиции с фиксиран доход Инфраструктурен фонд, Други фондове</p>		

Вид данни		Докладвани данни		
Основните експозиции и най-важната концентрация				
11	Основните инструменти, с които търгува АИФ			
	Вид инструмент/код на инструмента	Стойност (изчислена съгласно член 3 от Директивата за ЛУАИФ)	Дълга/къса позиция	
	Най-важен инструмент			
	2-ри по важност инструмент			
	3-ти по важност инструмент			
	4-ти по важност инструмент			
	5-и по важност инструмент			
12	Географски обхват			
	Представете географска разбивка на държаните от АИФ инвестициите в процентно отношение от общата нетна стойност на активите на АИФ		Процент от нетната стойност на активите	
	Африка			
	Азия и Тихоокеанският басейн (различни от Близкия изток)			
	Европа (ЕИП)			
	Европа (различно от ЕИП)			
	Близкият изток			
	Северна Америка			
	Южна Америка			
	Наднационални/множество региони			

Вид данни	Докладвани данни
-----------	------------------

13 **10-те основни експозиции на АИФ към отчетната дата** (с най-висока абсолютна стойност):

	Вид актив/пасив	Наименование/описание на актива/пасива	Стойност (изчислена съгласно член 3)	Процент от брунтната пазарна стойност	Дълга/къса позиция	Контрагенти (където е приложимо)
1-ви						
2-ри						
3-ти						
4-ти						
5-и						
6-и						
7-и						
8-и						
9-и						
10-и						

14 **5-те най-важни концентрации на портфейла:**

	Вид актив/пасив	Наименование/описание на пазара	Стойността на съвкупната експозиция (изчислена съгласно член 3)	Процент от брунтната пазарна стойност	Дълга/къса позиция	Контрагент (когато е приложимо)
1-ви						
2-ри						
3-ти						
4-ти						
5-и						

Вид данни	Докладвани данни	
15 Обичаен размер на сделката/позицията (Отговорете на този въпрос, ако сте избрали „фонд за дялово участие“ като преобладаващ вид АИФ в отговор на въпрос 1)	[Изберете едно] Много малък Малък Среден до нисък пазарен сегмент Среден до висок пазарен сегмент Голяма пазарна капитализация Мега пазарна капитализация	
16 Основни пазари, на които търгува АИФ		
Моля, посочете наименование и идентификационен номер (напр. код МІС), ако е наличен, на пазара с най-голяма експозиция		
Моля, посочете наименование и идентификационен номер (напр. код МІС), ако е наличен, на пазара с втората най-голяма експозиция		
Моля, въведете наименование и идентификационен номер (напр. код МІС), ако е наличен, на пазара с третата най-голяма експозиция		
17 Концентрация на инвеститорите		
Посочете приблизителния процент от капитала на АИФ, който петте фактически собственика с най-голямо дялово участие в АИФ действително притежават. Преглед на привилегированите собственици, когато са известни и е възможно)		
Разбивка на концентрацията на инвеститори по статус на инвеститорите (представете прогнози, ако няма точна налична информация):	%	
— Професионални клиенти (както е определено в Директива 2004/39/ЕО (ДПФИ); — Инвеститори на дребно		

Паричните стойности се отчитат в основната валута на АИФ.

АИФ — конкретна информация, която трябва да се докладва на компетентните органи

(член 24, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС)

Вид данни		Докладвани данни	
Идентификация на АИФ			
1	Име на АИФ	АИФ от ЕС: да/не	
2	Управител на фонда	ЛУАИФ от ЕС: да/не	
1	Име на АИФ		
2	Управител на фонда		
3	Идентификационен код на фонда (ако е приложимо)		
4	Начална дата на АИФ		
5	Базова валута на АИФ в съответствие с ISO 4217 и на управляваните активи изчислени съгласно член 2	Валута	Общо управлявани активи
6	Идентификация на основен(и) борсов(и) посредник(ци) на АИФ,		
7	Юрисдикции на трите основни източника на финансиране		
Търгувани инструменти и индивидуални експозиции			
8	Индивидуални експозиции, с които се търгува, и основни категории активи, в които е инвестирал АИФ, към отчетната дата:		
	а) Ценни книжа		
	Парични средства и парични еквиваленти	Дълга стойност	Къса стойност
	От които:	Депозитни сертификати,	
		Търговски ценни книжа	
		Други депозити	
		Други парични средства и парични еквиваленти (с изключение на държавни ценни книжа)	
	Борсово котиран капиталови инструменти		
	От които:	Емитирани от финансови институции	
		Други котиран капиталови инструменти	
	Некотиран капиталови инструменти		
	Корпоративни облигации, които не са емитирани от финансови институции		
	От които:	Инвестиционен рейтинг	

Вид данни		Докладвани данни	
		Неинвестиционен рейтинг	
Корпоративни облигации, емитирани от финансови институции,			
От които:		Инвестиционен рейтинг	
		Неинвестиционен рейтинг	
Държавни облигации			
От които:		Облигации на ЕС с 0-1 година срок до падежа	
		Облигации на ЕС с 1 + година срок до падежа	
		Облигации на страни, извън Г10, с 0-1 година срок до падежа	
		Облигации на страни, извън Г10, с 1 + година срок до падежа	
Конвертируеми облигации, които не са емитирани от финансови институции			
От които:		Инвестиционен рейтинг	
		Неинвестиционен рейтинг	
Конвертируеми облигации, емитирани от финансови институции			
От които:		Инвестиционен рейтинг	
		Неинвестиционен рейтинг	

Вид данни		Докладвани данни	
Заеми			
От които:	Заеми, подкрепени с ливъридж		
	Други заеми		
Структурирани/секюритизирани продукти			
От които:	Обезпечени с активи ценни книжа		
	Ценна книга, обезпечена с жилища недвижима собственост (RMBS)		
	Ценна книга, обезпечена с търговска недвижима собственост (CMBS)		
	Обезпечена с ипотека ценна книга с държавна гаранция		
	Обезпечена с активи търговска ценна книга		
	CDO/CLO		
	Структурирани сертификати		
	VUM		
	Други		
б) Деривати		<i>Дълга стойност</i>	<i>Къса стойност</i>
Капиталови деривати			
От които:	свързани с финансови институции		
	други капиталови деривати		

Вид данни		Докладвани данни	
Деривати с фиксиран доход			
Суапове за кредитно неизпълнение			
От които:	Финансови суапове за кредитно неизпълнение на един субект		
	Държавни суапове за кредитно неизпълнение на един субект		
	Други суапове за кредитно неизпълнение на един субект		
	Индекс на суаповете за кредитно неизпълнение		
	Екзотични (вкл. трани за кредитно неизпълнение)		
		Брутна стойност	
Валутни деривати (за инвестиционни цели)			
Лихвени деривати			
		Дълга стойност	Къса стойност
Стокови деривати:			
От които:	Енергия		
	от които:		
	— суров петрол		
	— природен газ		
	— електричество		
	Благородни метали		
	от които: злато		
	Други стоки		
	от които:		
	— индустриални метали		
	— добитък		

Вид данни		Докладвани данни	
	— Земеделски продукти		
Други производни			
в) Физически (материални) активи		<i>Дълга стойност</i>	
Физически: недвижима собственост			
От които:	Жилищна недвижима собственост		
	Търговска недвижима собственост		
Физически: стоки			
Физически: дървен материал			
Физически: произведения на изкуството и колекционерски предмети			
Физически: транспортни средства			
Физически: други			
г) Предприятия за колективно инвестиране		<i>Дълга стойност</i>	
Инвестиции в ПКИ, които се управляват от ЛУАИФ			
От които:	Фондове на паричния пазар и ПКИ за управление на парични средства		
	Борсово търгуван фонд		
	Други ПКИ		
Инвестиции в ПКИ, които не се управляват от ЛУАИФ			
От които:	Фондове на паричния пазар и ПКИ за управление на парични средства		
	Борсово търгуван фонд		

Вид данни		Докладвани данни	
		Други ПКИ	
	д) Инвестиции в други класове активи		Дълга стойност Къса стойност
	Общо други		
9	Стойност на оборота във всеки клас активи за отчетните месеци		
	а) Ценни книжа		Пазарна стойност
	Парични средства и парични еквиваленти		
	Борсово котиран капиталови инструменти		
	Некотиран капиталови инструменти		
	Корпоративни облигации, които не са емитирани от финансови институции		
	От които:	Инвестиционен рейтинг	
		Неинвестиционен рейтинг	
	Корпоративни облигации, емитирани от финансови институции,		
	Държавни облигации		
	От които:	Облигации на държава — членка на ЕС	
		Облигации на държави извън ЕС	
	Конвертируеми облигации		
	Заеми		
	Структурирани/секюритизирани продукти		

	Вид данни	Докладвани данни	
		Номинална стойност	Пазарна стойност
б) Деривати			
Капиталови деривати			
Деривати с фиксиран доход			
Суапове за кредитно неизпълнение			
Валутни деривати (за инвестиционни цели)			
Лихвени деривати			
Стокови деривати:			
Други производни			
в) Физически (материални) активи		Пазарна стойност	
Физически: стоки			
Физически: недвижима собственост			
Физически: дървен материал			
Физически: произведения на изкуството и колекционерски предмети			
Физически: транспортни средства			
Физически: други			
г) Предприятия за колективно инвестиране			
д) Други класове активи			
Валута на експозициите			

Вид данни		Докладвани данни	
10	Общо дълга и къса стойност на експозициите (преди валутно хеджиране) по следните валутни групи:	<i>Дълга стойност</i>	<i>Къса стойност</i>
	AUD		
	CAD		
	CHF		
	EUR		
	GBP		
	HKD		
	JPY		
	USD		
	Други		
11	Обичаен размер на сделката/позицията (Отговорете на този въпрос, ако сте избрали „фонд за дялово участие“ като преобладаващ вид АИФ по-горе)	<p><i>[Изберете едно]</i></p> <p>Много малък (< 5млн. евро)</p> <p>Малък (5 млн. евро до < 25 млн. евро)</p> <p>Среден до нисък пазарен сегмент (25 млн. евро до < 150 млн. евро)</p> <p>Среден до висок пазарен сегмент (150 млн. евро до < 500 млн. евро)</p> <p>Голяма пазарна капитализация (500 млн. евро до 1 млрд. евро)</p> <p>Мега пазарна капитализация (1 млрд. евро и повече)</p>	

Вид данни		Докладвани данни	
12	Доминиращо влияние (вж. член 1 от Директива 83/349/ЕИО) (Отговорете на този въпрос, ако сте избрали „фонд за дялово участие“ като преобладаващ вид АИФ по-горе; моля, отговорете за всяко дружество, в което АИФ има доминиращо влияние (оставете празно, ако няма такова), както е определено в член 1 от Директива 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1)	Наименование	Процент от правата на глас Вид на сделката
Рисков профил на АИФ			
	1. Профил на пазарен риск		
13	Очаквани годишни приходи от инвестиции/възвръщаемост от инвестициите (IRR) при нормални пазарни условия (в проценти)		
	Net Equity Delta		
	Нетни dv01:		
	Нетни cs01:		
	2. Профил на риска от контрагента		
14	Механизми за търговия и клиринг		
	а) Очакван процент (по отношение на пазарната стойност) на търгуваните ценни книжа: (да се остави празно, ако не се търгуват ценни книжа)	%	
	На регулиран пазар		
	На извънборсов пазар		
	б) Очакван процент (по отношение на търговските обеми) на търгуваните деривати: (да се остави празно, ако не се търгува с деривати)	%	
	На регулиран пазар		
	На извънборсов пазар		

Вид данни		Докладвани данни	
в) Очакван процент (по отношение на търговските обеми) на извършените сделки с деривати: (да се остави празно, ако не се търгува с деривати)		%	
Чрез централен контрагент за клиринг			
Двустранно			
г) Очакван процент (по отношение на пазарната стойност) на извършените репо сделки: (да се остави празно, ако не са извършвани репо сделки)		%	
Чрез централен контрагент за клиринг			
Двустранно			
Тристранно			
15	Стойност на обезпечената и друга кредитна подкрепа, която АИФ е предоставил на всички контрагенти		
	а) Стойност на обезпечението, предоставено под формата на парични средства или парични еквиваленти		
	б) Стойност на обезпечението, предоставено под формата на други ценни книжа (с изключение на паричните средства и парични еквиваленти)		
	в) Стойност на други предоставени обезпечения и кредитна подкрепа (включително номиналната стойност на акредитиви и подобна кредитна подкрепа от трети страни)		
16	От размера на обезпечението и друга кредитна подкрепа, която докладващият фонд е предоставил на контрагенти: какъв процент е бил реипотекиран от контрагенти?		
17	Експозиции към петте най-големи контрагента (с изключение на ЦКК)		
	а) Посочете петте контрагента, към които АИФ има най-голяма пазарна нетна експозиция към кредитен риск от контрагента, изчислена като процент от нетната стойност на активите на АИФ	Наименование	Обща експозиция
	1. Контрагент		

Вид данни		Докладвани данни	
2. Контрагент			
3. Контрагент			
4. Контрагент			
5. Контрагент			
б) Посочете петте контрагента, които имат най-голямата пазарна нетна експозиция към кредитен риск на контрагента по отношение на АИФ, изчислена като процент от нетната стойност на активите на АИФ.		<i>Наименование</i>	<i>Обща експозиция</i>
1. Контрагент			
2. Контрагент			
3. Контрагент			
4. Контрагент			
5. Контрагент			
18	Директен клиринг чрез централни контрагенти за клиринг (ЦКК)		
а) По време на периода на докладване АИФ извършил ли е клиринг на сделки директно чрез ЦКК?		Да Не (ако отговорът е „не“, пропуснете останалата част от въпроса и преминете към въпрос 21)	
б) Ако сте отговорили „да“ на въпрос 18а), посочете трите главни централни контрагента за клиринг (ЦКК) според нетната кредитна експозиция		<i>Наименование</i>	<i>Държана стойност</i>
ЦКК 1 (да се остави празно, ако не е приложено)			
ЦКК 2 (да се остави празно, ако не е приложено)			
ЦКК 3 (да се остави празно, ако не е приложено)			
3. Ликвиден профил			
Ликвиден профил на портфейла			

Вид данни							Докладвани данни		
19	Ликвиден профил на инвеститорите Процент от портфейла, който може да бъде ликвидиран в рамките на:								
	1 ден или по-малко	2—7 дни	8—30 дни	31—90 дни	91—180 дни	181—365 дни	над 365 дни		
20	Стойност на свободните парични средства								
	Ликвиден профил на инвеститорите								
21	Ликвиден профил на инвеститорите Процент от капитала на инвеститорите, който може да бъде откупен в рамките на (като процент от нетната стойност на активите на АИФ)								
	1 ден или по-малко	2—7 дни	8—30 дни	31—90 дни	91—180 дни	181—365 дни	над 365 дни		
22	Обратно изкупуване на дяловете на инвеститорите								
	а) АИФ предоставя ли на инвеститорите право на оттегляне/обратно изкупуване при обичайните условия?							Да	Не
	б) Каква е честотата, с която инвеститорите откупват дяловете си (ако има няколко класа акции или дялове, посочете за класа акции с най-голям дял в нетната стойност на активите)							<i>[Изберете едно]</i> Всеки ден Всяка седмица Веднъж на две седмици Всеки месец На тримесечие На шестмесечие Всяка година Други Не се прилага	
	в) Колко дни предварително инвеститорите трябва да уведомят за намерението си да откупят дяловете си? <i>(ако има множество класове акции или дялове, посочете срока за уведомяване, средно претеглен по активи)</i>								

Вид данни		Докладвани данни	
г) Колко дни е периодът на „блокиране“ на обратно изкупуването от инвеститор (ако има множество класове акции или дялове, посочете срока за уведомяване, средно претеглен по активи)			
23	Специални процедури и преференциално третиране		
а) Към отчетната дата, за какъв процент от нетната стойност на активите на АИФ се прилагат следните механизми:		Процент от нетната стойност на активите	
	Отделени сметки (Side pockets)		
	Ограничения върху обратното изкупуване (Gates)		
	Преустановяване на търгуването		
	Други механизми за управление на неликвидни активи (моля, уточнете)	[Вид]	[%]
б) Посочете активите като процент от нетната стойност на активите на АИФ, за които понастоящем се прилагат специални процедури поради неликвидния им характер в съответствие с член 23, параграф 4, буква а) от Директивата за ЛУАИФ, включително тези във въпрос 25, буква а)?			
	Специални процедури като процент от нетната стойност на активите		
в) Има ли инвеститори, които получават преференциално третиране или право на преференциално третиране (напр. посочено в придружително писмо), и поради това подлежат на оповестяване пред инвеститорите в АИФ в съответствие с член 23, параграф 1, буква й) от Директивата за ЛУАИФ?		(Да или не)	
г) Ако сте отговорили „да“ на буква в), тогава моля, посочете всички съответни видове преференциално третиране:			
	Свързано с различно оповестяване/докладване на инвеститорите		
	Свързано с различни условия за ликвидността на инвеститорите		
	Свързано с различни условия за таксите на инвеститорите		
	Преференциално третиране, различно от посочените по-горе		

Вид данни							Докладвани данни	
24	Представете разбивка на собствеността на дяловете в АИФ по група инвеститори (като процент от нетната стойност на активите на АИФ); подробен преглед на фактическите собственици, ако тази информация е налична и може да се представи)							
25	Ликвидност на финансирането							
	а) Посочете съвкупната сума на взетите на заем от АИФ парични средства и на паричното финансиране, предоставено на АИФ (включително всички изтеглени и неизтеглени, договорени и свободни кредитни линии, както и всяко срочно финансиране)							
	б) Раздели сумата, отчетена в буква а), между периодите, посочени по-долу, в зависимост от най-дългия период, през който кредиторът се е задължил по договор да предостави такова финансиране:							
	1 ден или по-малко	2—7 дни	8—30 дни	31—90 дни	91—180 дни	181—365 дни	повече от 365 дни	
4. Риск от вземане на заеми и от експозиция								
26	Стойност на заетите парични средства или ценни книжа, представени по:							
	Необезпечени заети парични средства:							
	Обезпечени/гарантирани заети парични средства — посредством основен борсов посредник:							
	Обезпечени/гарантирани заети парични средства — чрез (обратна) репо-сделка:							
	Обезпечени/гарантирани заети парични средства — чрез други:							
27	Стойност на заемите, включени във финансовите инструменти							
	Търгувани на борсата деривати: бруто експозиция минус заложения марж							
	Извънборсови деривати: бруто експозиция минус заложения марж							

Вид данни		Докладвани данни	
28	Стойност на ценните книжа, взети на заем за къси позиции:		
29	Брутна експозиция на финансовите и/или правно-организационни структури, контролирани от АИФ, както е посочено в съображение 78 от Директивата за ЛУАИФ		
	Финансова и/или правно-организационна структура		
	Финансова и/или правно-организационна структура		
	Финансова и/или правно-организационна структура		
	...		
30	Използван от АИФ ливъридж		
	а) изчислен съгласно brutния метод		
	б) изчислен съгласно метода на задълженията		
	5. Оперативни и други аспекти на риска		
31	Общ брой на откритите позиции		
32	Исторически рисков профил		
	а) Брутна възвръщаемост на инвестициите или IRR на АИФ през отчетния период (като процент от brutните такси за управление и таксите за постигнати резултати)		
	1-ви месец на отчетния период		
	2-ри месец на отчетния период		
	...		
	...		
	Последен месец на отчетния период		
	б) Нетна възвръщаемост на инвестициите или IRR на АИФ през отчетния период (като процент от нетните такси за управление и таксите за постигнати резултати)		
	1-ви месец на отчетния период		

Вид данни		Докладвани данни	
2-ри месец на отчетния период			
...			
...			
Последен месец на отчетния период			
в) Изменение в нетна стойност на активите на АИФ през отчетния период (в проценти, включително въздействието от записванията за нова емисия и откупванията)			
1-ви месец на отчетния период			
2-ри месец на отчетния период			
...			
...			
Последен месец на отчетния период			
г) Записвания за нова емисия през отчетния период			
1-ви месец на отчетния период			
2-ри месец на отчетния период			
...			
...			
Последен месец на отчетния период			
д) Откупвания през отчетния период			
1-ви месец на отчетния период			
2-ри месец на отчетния период			
...			
...			
Последен месец на отчетния период			

Паричните стойности се отчитат в основната валута на АИФ.

Резултатите от тестовете за устойчивост

Моля, предоставете **резултатите от тестовете за устойчивост**, проведени в съответствие с **член 15, параграф 3, буква б) от Директива 2011/61/ЕС** [рисковете, свързани с всяка инвестиционна позиция на АИФ, както и общият ил ефект върху портфейла на АИФ, могат да бъдат правилно идентифицирани, изтерени, управлявани и контролирани текущо, включително чрез използването на подходящи процедури за стрес-тестове] (свободен текст)

--

Паричните стойности се отчитат в основната валута на АИФ.

Моля, предоставете резултатите от **тестовете за устойчивост**, проведени в съответствие с **член 16, параграф 1, втора алинея от Директива 2011/61/ЕС**. [ЛУАИФ редовно провеждат стрес-тестове при обичайни и при извънредни условия, свързани с ликвидността, които ил дават възможност да оценят ил съответно да наблюдават ликвидния риск на АИФ.] (свободен текст)

--

Паричните стойности се отчитат в основната валута на АИФ.

АИФ — специфична информация, която трябва да бъде предоставена на разположение на компетентните органи

(член 24, параграф 4 от Директива 2011/61/ЕС)

	Вид данни	Докладвани данни	
1	От размера на обезпечението и друга кредитна подкрепа, която докладващият фонд е предоставил на контрагенти: какъв процент е бил реипотекиран от контрагенти?		
	Риск от вземане на заеми и от експозиция		
2	Стойност на заетите парични средства или ценни книжа, представени по:		
	Необезпечени заети парични средства:		
	Обезпечени/гарантирани заети парични средства — посредством основен борсов посредник:		
	Обезпечени/гарантирани заети парични средства — чрез (обратна) репо-сделка:		
	Обезпечени/гарантирани заети парични средства — чрез други:		
3	Стойност на заемите, включени във финансовите инструменти		
	Търгувани на борсата деривати: бруто експозиция минус заложения марж		

	Вид данни	Докладвани данни	
	Извънборсови деривати: бруто експозиция минус заложения марж		
4	Петте най-големи източника на заети парични средства или ценни книжа (къси позиции):		
	Най-голям:		
	Втори по големина:		
	Трети по големина:		
	Четвърти по големина:		
	Пети по големина:		
5	Стойност на ценните книжа, взети на заем за къси позиции:		
6	Брутна експозиция на финансовите и/или правно-организационните структури, контролирани от АИФ, както е посочено в съображение 78 от Директивата за ЛУАИФ		
	Финансова и/или правно-организационна структура		
	Финансова и/или правно-организационна структура		
	Финансова и/или правно-организационна структура		
	...		
7	Използван от АИФ ливъридж:		
	а) брутен метод		
	б) метод на задълженията		

Паричните стойности се отчитат в основната валута на АИФ.